

Cartografiant l'assetjament de carrer: un anàlisi de la percepció i les experiències de les dones de Vic.

Treball Final del Grau d'Educació Social

Tamara Hidalgo García

Curs: 2022-2023

Tutora: Raquel Cercós Raichs

Vic, 12 de maig del 2023

Agraïments

En primer lloc, gràcies Raquel per la teva dedicació, guia i suport durant la realització del meu treball final de grau. Sense la teva ajuda, no hauria estat possible. Vull agrair-te per la teva disponibilitat per resoldre totes les meves preguntes i dubtes durant el llarg del procés. La teva ajuda en la definició del tema, la metodologia i la revisió del mateix ha estat fonamental per a l'èxit del treball. Vull destacar la teva capacitat per motivar-me i encoratjar-me a tirar endavant amb un àmbit que desconeixia. La teva confiança en la meua capacitat i la teva orientació en els moments de dubte m'han ajudat a superar els obstacles amb seguretat. També vull agrair-te la teva professionalitat i rigor en la correcció i revisió dels diferents esborranys del treball, que han millorat significativament la seva qualitat. Per tot, vull expressar el meu més sincer agraïment per la teva ajuda i suport en aquesta aventura. Moltes gràcies per l'esforç, Raquel.

En segon lloc, gràcies a totes les dones que heu participat i col·laborat en aquest treball. Sense el vostre testimoni, no hauria estat possible obtenir resultats. Vull agrair-vos haver acceptat participar en la meua investigació i haver compartit les vostres experiències i opinions amb mi. La vostra dedicació i ajuda ha estat clau per poder realitzar la present investigació positivament. Moltes gràcies per tot.

En tercer lloc, gràcies família, amics i amigues per la constància, suport i motivació en el llarg del camí que ha estat la realització del meu treball final de grau. Heu estat una font d'alè i motivació en tot moment, animant-me a continuar quan la feina semblava interminable i donant-me ànims per aconseguir els meus objectius. Sense la vostra ajuda, no ho hauria assolit. Vull agrair-vos els vostres consells, ànims i paraules han estat essencials per superar les dificultats que he anat trobant durant la creació del treball, així com també han estat clau els vostres missatges per a la meua motivació. Moltes gràcies per ser i estar amb mi durant aquest procés.

En quart lloc, gràcies a tots aquells professors que m'han guiat i assessorat. Vull agrair-vos la vostra ajuda, orientació i suport durant la realització del meu treball final de grau. A través de la vostra experiència i coneixements ha estat molt més fàcil finalitzar aquest treball. Moltes gràcies per tot.

I finalment, abans de començar amb el treball, vull agrair-vos a totes aquelles persones que disposeu el vostre temps per llegir aquest treball amb la intenció 'aprendre una mica més sobre el focus d'aquest treball final de grau.

Resum

Aquest treball final de grau té com a finalitat desplegar de manera visual i narrativa l'experiència de la feminitat en els espais urbans de Vic a través de les cartografies. La metodologia utilitzada ha estat majoritàriament quantitativa i s'ha treballat des del mètode cartogràfic. Per a recollir les dades que posteriorment s'han convertit en cartografies i mapes, s'ha fet ús d'entrevistes i qüestionaris on es varen recollir dades i experiències de les dones de la ciutat de Vic. Els resultats de la present investigació mostren com les estratègies masculistes i les pedagogies de la cura conviuen en l'espai urbà com a nucli de les relacions socials a la ciutat. Les cartografies demostren la discriminació i desigualtat de experimentar les dones a través de patrons i indicis que reflecteixen la por, la inseguretat i les situacions amb les quals es troben en el seu dia a dia.

Paraules clau: espai públic, dones, assetjament de carrer, pedagogies de la cura, cartografia.

Abstract

This final degree project aims to visually and narratively unfold the experience of femininity in the urban spaces of Vic through cartographies. The methodology used has been mainly quantitative and worked from the cartographic method. To collect the data that have subsequently been converted into cartographies and maps, interviews and questionnaires were used to collect data and experiences from women in the city of Vic. The results of this research show how sexist strategies and pedagogies of care coexist in urban spaces as the core of social relations in the city. The cartographies demonstrate the discrimination and inequality that women experience through patterns and clues that reflect fear, insecurity, and situations they face in their daily lives.

Keywords: public space, women, street harassment, pedagogies of care, cartography.

Índex de contingut

1. Introducció	5
1.1. Justificació	6
2. Plantejament del problema i pregunta marc: Un apropament a la ciutat de Vic	8
3. Objectius	11
4. Marc normatiu	12
5. Fonamentació teòrica	15
5.1. Les relacions de poder a l'espai públic des d'una perspectiva de gènere	15
5.2. L'assetjament de carrer com a estratègia masculista	19
5.3. Les pedagogies de la cura com a contrapoder feminista	23
6. Consideracions ètiques	26
7. El poder de la cartografia: la metodologia i el seu procés	28
7.1. Mapejant el camí: la creació de cartografies pas a pas	31
8. Anàlisi de les cartografies	39
8.1. Allò que ha quedat fora	41
9. Conclusions i discussió amb els autors	45
9.1. Limitacions i línies de futur	49
Bibliografia	51
Annexes	54
Annex 1. Disseny del qüestionari	54
Annex 2. Resultats del qüestionari	56
Annex 3. Anàlisi del qüestionari	59
Annex 4. Disseny de l'entrevista	61
Annex 5. Transcripció de les entrevistes	62
Annex 6. Resultats quantitatius de les entrevistes	88
Annex 7. Anàlisi dels mapes individuals	90
Annex 8. Cartografies interactives	95
Annex 9. Consentiment informat	96

1. Introducció

La història de la humanitat ha estat dividida aproximadament entre homes i dones. Fins i tot a alguns països les dones han estat més del 50% de la població. Tot i això, la Història no contempla les dones gaire més enllà de les heroïnes, santes i reines, és a dir, no s'ha estudiat el paper de les dones en el progrés de la Humanitat de la mateixa manera que s'ha fet amb els homes. No només s'invisibilitzava la figura de la dona, sinó que també era maltractada en molts àmbits de la vida.

Després de tants anys de patiment en silenci, és sabut que fa més de tres segles, es va començar a conèixer mundialment un gran moviment feminista. El feminisme va aparèixer amb l'objectiu de fer efectius els drets de les dones, lluitant per eliminar la violència masclista i la discriminació que el patriarcat havia arrelat durant tants segles i poder, per tant, construir entorns que permetin el lliure desenvolupament i l'autonomia d'aquestes. Tot i que aquest trajecte té una llarga història, avui dia encara es viuen, per poca fortuna, situacions de desigualtat i de violència, com per exemple i entre d'altres, l'assetjament de carrer.

En relació amb els anteriors paràgrafs, el tema principal d'aquest treball és estudiar i demostrar com l'assetjament de carrer agafa forma a la ciutat de Vic a través d'actes quotidians i "normalitzats" com ara els coneguts elogis, els sons, els murmurs i les mirades lascives que es perpetuen contra les dones. També és en aquest apartat en el qual justifico algunes decisions que tenen un impacte significatiu durant el llarg de les pàgines, permetent així, que els lectors/es comprenguin millor el raonament del treball.

El treball es divideix en quatre grans parts: els objectius, que són fonamentals per establir clarament el que vull aconseguir amb la recerca; el marc teòric, que proporciona les bases conceptuals i teòriques per a l'estudi; la recollida de dades i resultats, que presenta la metodologia i els resultats obtinguts a partir de la investigació; i la discussió i conclusions, on s'analitzen els resultats en relació amb els objectius plantejats i es comparen amb altres estudis rellevants en el camp.

També hi ha un apartat del treball on s'hi troben les consideracions ètiques que han guiat el desenvolupament d'aquesta investigació, ja que preservar la integritat i el benestar dels participants és una prioritat inherent d'aquesta recerca. En l'esmentat apartat s'exposen diversos aspectes sobre la responsabilitat i la sensibilitat requerides en l'estudi del tema que aborda aquest treball.

1.1. Justificació

El coneixement situat és una perspectiva teòrica, desenvolupada per diverses autores en diferents disciplines com ara la sociòloga del coneixement Karin Knorr, la filòsofa feminista Sandra Harding i la pedagoga Jean Lave, entre d'altres, que sosté que el coneixement està sempre influït pel context social i que la seva producció, distribució i aplicació estan relacionats de manera innata amb la vida social.

És per això que en el present treball he decidit utilitzar la primera persona del singular i del plural en nombroses ocasions. L'ús d'aquesta manera de redactar no només em permet demostrar la meva connexió personal amb el tema d'estudi, sinó que també és una forma d'incloure'm en el col·lectiu de dones i de donar veu a les seves necessitats i demandes en la recerca.

No puc ser al 100% objectiva en aquest treball i no vull crear una objectivitat falsa, per tant, exposo des de l'inici del treball que tinc la voluntat d'escriure fent ús del "jo" per oferir la màxima sinceritat. I, tot i que la majoria d'investigacions s'escriuen en tercera persona per ser neutrals, també exposo que utilitzo la primera persona amb motiu de reconèixer la meua autoria en el present treball, aspecte que pot ser objecte de crítica.

La temàtica del present treball final de grau és escollida per la curiositat d'investigar una problemàtica social actual que afecta directament a les persones del gènere femení, l'assetjament de carrer. L'elecció d'aquest tema es basa, a part d'haver-lo viscut en primera persona, en la importància i la rellevància social que té i en la necessitat d'abordar aquesta problemàtica que afecta la seguretat i la llibertat de les dones. A més la inclusió d'aquest assumpte en el present estudi permetrà una anàlisi i una reflexió més profundes sobre la percepció, les zones i les estratègies utilitzades en relació amb aquesta matèria tan crítica.

Professional, acadèmica i personalment, sempre he tingut interès a poder actuar amb el col·lectiu que històricament ha estat discriminat i marginat en molts àmbits, incloent-hi l'àmbit laboral, social i polític, és a dir, les dones. El meu desig d'estudiar el desenvolupament de les dones en la via pública es basa a saber que conèixer més a fons el col·lectiu em permetrà desenvolupar un coneixement expert i una comprensió més precisa sobre les seves necessitats, preocupacions i dificultats en relació amb l'assetjament de carrer. Això, al mateix temps, em proporcionarà la possibilitat de treballar de manera més eficaç i empàtica en un futur com educadora social. Comprendre més profundament les dones amb tot el que comporta ser dona afavorirà la relació i el vincle amb les persones amb qui treballi en un futur, establint una relació més propera i de confiança amb elles.

El treball que proposo té una gran potencialitat des de la perspectiva de l'educació social, ja que pot proporcionar als educadors/es una comprensió més profunda i integral de les dones i, per tant, permetent als professionals desenvolupar estratègies i intervencions més efectives i adequades amb el col·lectiu. A més, aquest treball té la continuïtat i la intenció de transformar la comunitat i el territori a través de la comprensió i l'abordatge de l'assetjament de carrer, buscant col·laborar en la construcció d'una societat més justa i equitativa per a totes les persones.

És oportú esmentar en aquest apartat que durant les pàgines del treball quan parlo de la ciutat de Vic incloc també el polígon Sot dels Pradals que pertany al municipi de Gurb, ja que aquesta zona industrial és una part integral de l'àrea metropolitana de Vic i forma part de la vida i economia de la comunitat local. Això implica que les problemàtiques que es presenten en aquesta àrea també afecten les dones de Vic i que, per tant, és important incloure aquesta zona en l'estudi i anàlisi d'aquesta investigació.

2. Plantejament del problema i pregunta marc: Un apropament a la ciutat de Vic

L'assetjament de carrer és un fenomen transversal que és present, des de temps immemorables, en tots els àmbits de la nostra societat i que, per tant, també hi és a la ciutat de Vic. Aquesta problemàtica té, avui dia, una forta influència en el fet d'estar de les dones en la comunitat, ja que les formes d'assetjament solen ser camuflades i normalitzades.

En els darrers anys s'ha començat a parlar de la necessitat de mirar l'espai urbà des d'una perspectiva de gènere¹. Es diu que les coses que passen a la societat es reflecteixen en els carrers, i és cert que hi ha molts espais públics que limiten les dones en la seva plena ciutadania. Una cosa molt habitual és que les dones pateixin assetjament quan caminen pel carrer, i això passa independentment de la seva edat o la classe social a la qual pertanyen. Això sí, també hi ha dones que lluiten per canviar aquesta situació, i ho fan a través de les pedagogies de la cura. Per això, em plantejo la idea de fer un estudi a través de la següent pregunta marc:

Quina és la realitat que viuen les dones de la ciutat de Vic en relació a l'assetjament de carrer? I com aquesta problemàtica es pot transformar en un element visual i narratiu?

Per tal de donar resposta a la pregunta marc i per facilitar la comprensió de la situació i l'escenari en què es desenvolupa l'esmentat tema d'estudi, és important fer una petita contextualització de la ciutat on es realitza el present l'estudi. Per tant, és a continuació on s'exposen les característiques generals de Vic i algunes intervencions socioeducatives en relació amb l'assetjament de carrer que s'han dut a terme a grans ciutats.

Vic és la capital de la Comarca d'Osona, situada a l'interior de Catalunya, on viuen poc més de 47.300 habitants, dels quals el 50,6% són homes i la franja d'edat que més preval a la ciutat és d'entre 15 i 64 anys, per tant, una ciutat adulta, segons l'IDESCAT (2021). Vic és una ciutat multicultural, ja que s'hi troben ciutadans de diferents ètnies i cultures, a part de persones espanyoles, hi prevalen també les persones africanes, marroquines sobretot, i també persones del sud d'Amèrica. Cal destacar que Vic és un municipi on moltes persones de les quals viuen ho fan temporalment per motiu de mobilitat

¹ Així com es mostra en l'Informe *Acoso Sexual Callejero: Contexto y dimensiones* de Arancibia et al. o el TFG de Tàpias (2018) anomenat *El carrer com espai de relació: Microetnografia sobre la creació de comunitat a l'espai públic*.

d'estudis, a causa que hi ha un gran ventall d'ofertes formatives on, entre d'altres, s'hi troba la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya.

Vic és una ciutat amb molta història, cada barri té la seva i és el que fa que cada un d'ells sigui especial. Cal dir també, que cada barri té un volum de persones diferents i les característiques d'aquestes no són gaire comuns entre barris. Però, tot i això, hi ha un aspecte que es comparteix en les diverses zones; la presència d'entitats socials. Les entitats, associacions i centres cívics socials tenen una presència constant en el dia a dia de la comunitat. De fet, moltes accions veïnals sorgeixen a partir de les seves iniciatives i moviments.

El municipi de Vic en diversos moments ha manifestat la seva voluntat de treballar en diversos projectes amb l'objectiu d'abordar les actituds i agressions sexistes, les violències sexuals per qüestió de gènere, d'orientació sexual o d'aspecte físic i les considerades com a problemàtiques en el lliure gaudi i en la convivència². Però, tot i que el treball que es fa a la ciutat en relació amb l'abordament de les violències masclistes és molt important, s'hi troba a faltar un itinerari de "rutes segures" per a les dones com el que, per exemple, es té a Barcelona.

La principal capital de Catalunya, conscient de la problemàtica que existeix a l'espai públic en relació amb agressions sexuals que provoca l'assetjament de carrer, ha dissenyat quatre "itineraris segurs" amb la intenció d'evitar que les persones pateixin situacions d'assetjament sexual, sobretot les dones, puguin tornar més protegides a casa. Segons Bermúdez (2022), autora de l'article *Quatre camins segurs per tornar a casa* publicat al diari Ara, els recorreguts "s'han dibuixat d'acord amb el camí natural que segueix la gent al sortir dels establiments i fins a les parades de transport públic més properes" (para. 2).

Una altra intervenció socioeducativa de referència contra l'assetjament de carrer és l'anomenada Stand Up que a través de la iniciativa de l'empresa L'Oréal París i l'ONG Right To Be, s'ha creat un programa internacional de capacitació dissenyat per ajudar a prevenir l'assetjament de carrer i construir espais segurs i inclusivament per a tothom. A través d'aquest projecte, en línia i de manera gratuïta es forma a les persones per protegir l'autoestima de les dones i oferint eines per intervenir de manera segura mentre son víctimes o testimonis de l'assetjament en espais públics. Segons el que Stand Up exposa en la seva pàgina web la intenció és "construir una cultura en la que el acoso callejero se considere un comportamiento inaceptable" (2023, para. 4).

² Vic ha dut a terme accions com ara crear una línia telefònica contra les violències masclistes, col·locar senyals contra les violències masclistes i LGTBIfòbiques i promoure programes d'activitats contra les violències masclistes els dies assenyalats, entre d'altres.

Fer un estudi sobre la problemàtica esmentada és necessari per tal de donar resposta a una situació que vulnera els drets de les dones i que, en certa manera, ens apropa a les intervencions socio-comunitàries d'altres grans ciutats que han sigut positives, segons les paraules trobades en articles, informatius televisius i xarxes socials, per abolir o disminuir l'assetjament de carrer.

3. Objectius

La present recerca parteix de la necessitat d'aportar una visió crítica que contribueixi al canvi i a la millora de la percepció de seguretat de les dones a la Ciutat de Vic. Per això, cal donar importància al fenomen tan rellevant que persisteix en la societat actual, l'assetjament de carrer i la por que tenen les dones quan es troben a l'espai públic.

La finalitat d'aquest treball és desplegar de manera visual i narrativa l'experiència de la feminitat en els espais urbans de Vic a través de les cartografies. Partint d'aquesta base, els objectius generals i específics que han orientat aquest Treball Final de Grau són els següents:

- Estudiar, analitzar i comprendre des d'una perspectiva de gènere les relacions de poder a l'espai urbà.
 - Analitzar l'espai com a element central de les lògiques patriarcals.
 - Considerar l'assetjament de carrer com una estratègia masculista que pretén limitar la plena ciutadania a les dones.
 - Realitzar un exercici heurístic i analític de com es despleguen (discursivament i en l'espai) les pedagogies de la cura com a contrapoder feminista en el reclam i ús de l'espai públic.
 - Considerar la figura de l'educadora social com a professional que aporta plantejaments pedagògics que permeten executar accions concretes que contribueixen a fer possible el ple desplegament de la ciutadania.
- Posar en pràctica l'Atlas de l'experiència urbana femenina com a mètode visual i narratiu per comprendre les lògiques patriarcals, així com les d'empoderament femení.
 - Crear una cartografia d'itineraris partint dels carrers que es perceben com a segurs i insegurs per les dones a Vic.
 - Crear una cartografia de l'assetjament a partir dels espais on té lloc l'assetjament de carrer que pateixen les dones a Vic.
 - Crear una cartografia de la cura a partir de les estratègies que utilitzen les dones per protegir-se a l'espai públic.

4. Marc normatiu

En qualsevol investigació és necessari incloure un marc legal perquè és important entendre les lleis i normatives que estan relacionades amb el tema escollit. Per tant, en aquest apartat es descriuran les lleis, normes i regulacions rellevants que afecten el tema d'estudi. Aquesta secció s'ha ordenat partint de les macropolítiques, és a dir, les polítiques internacionals i les mesopolítiques, en altres paraules, les polítiques estatals, autonòmiques i municipals.

La Conferència de Drets Humans, de Viena, del 1993, va adoptar noves mesures per promocionar i protegir els drets de les dones i els nens proclamant que aquests són part dels drets humans universals, fent especial rellevant la necessitat d'eliminar la violència contra les dones integralment en la vida pública i també en la privada.

L'Agenda 2030 és un pla global adoptat pels països de les Nacions Unides que ha establert un conjunt de metes per al desenvolupament sostenible en l'àmbit mundial, que té com a objectiu assegurar que aquest desenvolupament sigui inclusiu i equitatiu, i que cap país ni grup de persones es quedi enrere. Dins d'aquestes metes n'hi ha una que es basa a abordar i eliminar totes les formes de discriminació i violència de gènere, garantir l'accés a l'educació i a l'atenció mèdica sexual i reproductiva, promoure la participació plena i efectiva de les dones en la presa de decisions en tots els àmbits de la vida i garantir la igualtat d'oportunitats econòmiques i de feina per a totes les persones. En altres paraules, aquest objectiu busca assolir la igualtat de gènere i l'empoderament de les dones i nenes com a element clau pel desenvolupament sostenible i la construcció de societats més justes.

En l'àmbit nacional, la Constitució espanyola de 1978, a l'article 19, expressa que els espanyols tenen dret a escollir lliurement on viure i on circular pel territori nacional i que aquest dret no pot ser limitat per motius polítics o ideològics. En relació amb l'article esmentat, la Llei Orgànica 4/2015³, planteja que la seguretat ciutadana és un requisit pel ple exercici dels drets fonamentals i les llibertats públiques, i la seva salvaguarda que es regularitza amb actuacions orientades a la seguretat de la ciutadania, com ara la protecció de persones, i béns i el manteniment de la tranquil·litat.

L'article 14 de la Constitució espanyola proclama el dret a la igualtat i a la no discriminació per raó de sexe, però tot i tenir el reconeixement legal i haver estat un avenç, segons l'apartat d'exposició de motius de la Llei Orgànica 3/2007⁴, ha resultat ser insuficient degut, entre d'altres, a què encara es viu *“la violència de gènere, la discriminació salarial, la*

³ Ley Orgánica 4/2015, de 30 de marzo, de protección de la seguridad ciudadana, p. 9.

⁴ Ley Orgánica 3/2007, de 22 de marzo, para la igualdad efectiva de mujeres y hombres.

discriminació en les pensions de viduïtat, la desocupació femenina més gran, l'encara escassa presència de les dones en llocs de responsabilitat política, social, cultural i econòmica, o els problemes de conciliació entre la vida personal, laboral i familiar..." (p.7).

Pel motiu esmentat en el paràgraf anterior, entre d'altres, es va crear la Llei Orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes. Aquesta té per objecte fer real i efectiu el dret d'igualtat de tracte i d'oportunitats entre homes i dones concretament a través de l'anul·lació de la discriminació de la dona en tots els àmbits de la vida. Anys més tard, però es va crear la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes amb l'objecte d'establir i regular mecanismes i recursos per fer efectiu el dret a la igualtat i a la no-discriminació en totes les circumstàncies, etapes i àmbits.

Un dels avenços legals més important per les dones, segons la redacció d'aquesta, és la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista que té per objecte que es garanteixi plenament el dret de les dones a viure sense cap mena de violència, a través de l'erradicació de la violència masclista i l'eliminació d'estructures socials i estereotips culturals que la perpetuen. La present llei estableix mesures integrals preventives, de detecció i de sensibilització envers la violència masclista, així com reconeix els drets de les dones a l'atenció, l'assistència, la protecció, la recuperació i la reparació integral que pateixen o han patit aquesta violència.

Cal destacar també, que aquesta llei va començar a tenir modificacions l'any 2018 quan es varen presentar a la Comissió d'Igualtat de les Persones del Parlament de Catalunya uns informes d'avaluació al cap de deu anys de vigència en el que s'hi mostraven mancances i, un cop es van fer els canvis pertinents, es va anomenar Llei 17/2020, de 22 de desembre, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista. Aquesta llei, que incorpora les adolescents, nenes i dones transgènere en el concepte "dones", té per objecte determinar els mecanismes per afavorir a l'abolició de la violència masclista que pateixen les dones i reconèixer i avançar en garanties d'acord amb el dret bàsic de les dones a viure sense cap manifestació d'aquesta violència.

Una llei que cal esmentar és l'anomenada "de garantia integral de la llibertat sexual"⁵, la qual es basa a garantir i protegir el dret a la llibertat sexual i l'erradicació de totes les violències sexuals a través de la posada en marxa de polítiques efectives, globals i coordinades que garanteixin la sensibilització, la prevenció, la detecció i la sanació d'aquestes.

⁵ Ley Orgánica 10/2022, de 6 de septiembre, de garantía integral de la libertad sexual, p. 12.

Per tal de fer efectives les accions i mesures que proposen les lleis en relació amb la dona, hi ha diversos organismes administratius que treballen per elaborar i dur a terme els projectes i propostes relacionats amb la promoció d'aquestes fent real el principi d'igualtat. A Catalunya es pot trobar organismes com l'Institut Català de la Dona, el Consell Nacional de les Dones de Catalunya i la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra la Violència Masclista, entre d'altres. També les forces i cossos de seguretat vetllen l'acompliment de les lleis, com ara els mossos d'Esquadra, que tenen un Grup d'Atenció a la Víctima (GAV) a cada comissaria on l'objectiu és atendre i tramitar qualsevol cas de violència masclista (Departament d'Interior, Generalitat de Catalunya, 2015).

Cal destacar també que el Consell Comarcal d'Osona ha va validar l'any 2019 un protocol de seguretat per abolir i/o disminuir les violències sexuals en els entorns d'oci. Aquest protocol va ser acceptat per intensificar la protecció de les dones que encara tenen les llibertats qüestionades, en altres paraules, per garantir la seva seguretat en relació amb l'assetjament que es pateix a la comarca en els entorns d'oci. Tot i això, l'article *Es valida el protocol de seguretat contra les violències sexuals en entorns d'oci* que va publicar el Consell Comarcal d'Osona exposa que:

Malgrat que el protocol neix amb la voluntat de tenir la major aplicabilitat possible, es constitueix com una eina d'adhesió voluntària, per tant només serà exigible la seva aplicació a aquells establiments o en aquelles activitats organitzades per empreses, institucions o organismes públics que s'hi hagin adherit seguint els mecanismes previstos (2019, para. 4) .

És cert que existeixen lleis i normes que estableixen que la discriminació i el maltractament cap a les dones són condemnable i que poden ser penalitzats pel Codi Penal. No obstant això, el problema rau en la seva efectivitat. Moltes vegades, les lleis no són suficients per a posar fi a la discriminació i el maltractament cap a les dones, i és necessari un canvi cultural profund i durador.

A més, també és important tenir en compte que moltes dones no denuncien els casos d'assetjament que pateixen per por, vergonya o perquè no confien en el sistema judicial. És necessari, doncs, una presa de consciència col·lectiva i una educació que promogui la igualtat de gènere i el respecte cap a les dones per eliminar aquesta situació. Les lleis són necessàries per protegir els drets de les dones, però només seran efectives si s'acompanyen d'un canvi real i profund en la mentalitat de la societat, per tal de fomentar una cultura del respecte i la igualtat de gènere.

5. Fonamentació teòrica

El marc teòric del present TFG es divideix en tres grans blocs que parlen dels diversos conceptes que es vinculen amb la problemàtica principal que s'investiga. Aquests blocs s'han creat per afavorir la comprensió del TFG, on es troba la descripció, l'anàlisi i la interpretació dels conceptes necessaris i les idees de les quals parteixo en relació amb l'espai públic, el gènere i la ciutat. El primer bloc es basa a definir les relacions de poder que es troben a l'espai urbà, el segon bloc parla de l'assetjament de carrer com a estratègia masculista, on hi ha les característiques generals i específiques del fenomen i en el tercer bloc hi ha informació sobre les pedagogies de la cura que utilitzen les dones com a contrapoder feminista.

5.1. Les relacions de poder a l'espai públic des d'una perspectiva de gènere

Per iniciar aquest apartat cal conèixer quina és la meua visió sobre els aspectes que es tracten en ell. Quan parlo d'espai públic, semipúblic o urbà, em refereixo a llocs (i no-llocs⁶) que son públicament accessibles per les persones que es troben en un territori o context determinat, com ara places, carrers, parcs, etc.

Guerrero (2015) parla de l'existència de dos corrents de pensament amb relació a l'espai públic: la moderna i la postmoderna. L'autor li adjudica a la primera el reconeixement d'espai públic amb diversitat social, on es generen interaccions, relacions i cohesió social, és a dir, on es construeix la ciutadania a través de les llibertats. Guerrero diu de la segona corrent, que a causa de les transformacions socials l'espai públic s'ha fragmentat i segregat convertint-se en un espai, per tant, insegur on les persones s'exclouen i separen. L'autor explica que la constant inseguretat que transmeten els espais públics, és degut al fet que "se han convertido, en el imaginario, en espacios violentos y susceptibles a la delincuencia, lo que se considera uno de los principales detonantes de su abandono" (p. 16).

Fer vida a l'espai públic és imprescindible per crear comunitat, responsabilitat social i sentiment de pertinença, ja que anar teixint relacions i vincles amb habitants d'un mateix territori és un treball diari de continuïtat que no poden assumir les intervencions d'una institució. Però l'espai públic es fragmenta quan algunes característiques de les persones que utilitzen l'espai públic creen desigualtats en un imaginari del què és "normal" o

⁶ "No-lugares". Augé (1992). Entès com un concepte que defineix els llocs de transitorietat amb poca importància per ser considerats "llocs". Es tracta, per exemple, de mitjans de transport, d'àrees de descans, d'aeroports, de grans cadenes hoteleres o supermercats i també de camps de refugiats, on "hi falta ànima".

socialment acceptat, ja sigui per qüestió de gènere, d'origen ètnic, d'edat, de classe social i/o d'aparença física.

Dones i homes no transiten pels àmbits públics i privats de la mateixa manera, ja que les violències i la precarització de la vida no tenen les mateixes intensitats segons el sexe. No hi ha equitat perquè perduren concepcions arrelades que mantenen una societat jerarquizada, polaritzada, elitista i generadora de barreres que limiten la igualtat d'oportunitats (Carrillo, 2017, p 193).

Carrillo amb aquesta cita declara que els espais públics no son neutres des de la perspectiva de gènere i en conseqüència, hi pot haver dones que busquen l'aïllament i si no s'actua afavorint la diversitat de gènere, es poden arribar a presenciar en la ciutat pràctiques d'exclusió social greus. Guerrero (2015) afegeix que la societat ha diferenciat els sexes dient que hi ha cossos per l'espai públic (homes) i cossos per l'espai privat (dones), així com també exposa Celia Amorós (1994) en la següent cita:

Creo que de este modo puede quedar planteada la división entre lo privado y lo público unos términos no ideológicos, es decir, de modo que se vea claramente que entre lo privado y lo público hay una articulación disimétrica, no es una relación de simetría ni de complementariedad: en una de las categorías se ha puesto siempre lo valorado socialmente y en la otra lo no -a lo menos- valorado, esto es una recurrencia histórica. Por lo tanto, ante cualquier ideologización en términos de simetría, yo remito la carga de la prueba a quien mantenga esa tesis; creo que, por el contrario, lo que sí se puede demostrar es que lo valorado socialmente está en el espacio público y se lo adjudican los varones, y lo no valorado está en el espacio privado y ese espacio se nos adjudica a las mujeres (p. 5).

El fet que la ciutat hagi estat creada prenent com a referència l'home, posa sobre el taulell les relacions de poder. Poder que, segons Amorós (1994), ha de construir un pacte, un sistema de pactes que desencadena uns espais de poder que defineixen i son definits per individualitats. L'autora exposa que el patriarcat és un pacte "interclassista" en el qual el poder es constitueix com a patrimoni del genèric dels homes i on les "pactades" som les dones.

La legitimación del poder patriarcal, por lo tanto, no se mide con el mismo criterio que la legitimidad del poder político. Porque el poder político, como es un contrato en el espacio de los iguales, tiene que pactar y, por tanto, hacer explícito su propio pacto, como portadores del logos que es cada uno de ellos. Mientras que la mujer no tiene su propio logos, delega en la voluntad del varón, como portador, y el pacto, por lo tanto, es un pacto entre varones (Amorós, 1994, p.15).

Tan important és el poder que s'atorga als homes a l'espai urbà, que les dones quedem en un segon pla, el pla privat en el qual no se'ns ha permès, històricament, ser protagonistes de l'espai públic. Aquest fet s'arrossega des de fa molts anys i per aquest mateix motiu, avui en dia, encara s'ha de continuar estudiant i treballant amb perspectiva de gènere per poder aconseguir una igualtat real de drets entre homes i dones⁷.

Carrillo (2017) en el seu llibre remarca la importància de tenir una educació no negada, en la qual participa la ciutat. L'autora exposa que la ciutat hauria de tenir assolits per a tothom quatre aspectes molt destacats: l'accessibilitat, l'assequibilitat, l'adaptabilitat i l'acceptabilitat. Però en una societat on l'espai és l'element central de les lògiques patriarcals com la que vivim actualment és difícil no negar l'ús de l'espai públic a certes persones, i això mateix critica Valero (2009) en la següent cita.

La idea és que la veu masculina és la veu de l'experiència, la veu que tot ho sap i mitjançant la qual es pot expressar tot el que passa al món; la veu femenina, per altra part, és una veu silenciada, perquè no s'entén i no es fan esforços per entendre-la, perquè no pot explicar res, perquè no és la veu del poder (p. 110).

Aquest poder sobre les dones està lligat a uns interessos relacionats amb l'àmbit productiu d'un sistema capitalista dominant que descriu i prescriu un control social de la població. El referit concepte de control social és un criteri que, associat amb la intenció d'homogeneïtzar les persones en l'estructura educativa, evidencia que l'ordre simbòlic dominant, en aquest cas l'home, s'encarrega de reproduir els interessos propis per continuar fent ús del seu dispositiu de control.

Els valors que s'acrediten a l'espai públic des de la perspectiva de gènere, és la cerca de les evidències per considerar un lloc per viure socialment i actuar com una comunitat autònoma. Per aquest motiu, l'arquitectura i el disseny urbanístic son elements a destacar quan es parla de l'espai, ja que formen part de la quotidianitat i, per tant, de la vida de les persones. A l'hora de pensar en la ciutat, sovint, s'acaba oblidant un punt molt rellevant: quines persones habitaran aquell espai. El context hauria d'afavorir la participació, la relació i la llibertat individual i col·lectiva.

Transformar la ciudad, sus relaciones, sus espacios, sus usos y sus prioridades supone elaborar una mirada y una práctica absolutamente diferentes a las del urbanismo hegemónico, androcéntrico, patriarcal y mercantil (Muxí et. al, 2019, p. 154).

⁷ Segons l'IDESCAT (Institut d'Estadística de Catalunya) , l'índex d'igualtat de gènere entre homes i dones, en una escala de l'1 al 100 on 100 és la igualtat total, a Catalunya és de 73 (2019).

Aquest fragment exposa la lògica de l'urbanisme feminista que es basa a omplir de vida els espais. La teoria del concepte és aconseguir que els espais urbans siguin inclusius, respectuosos i vitals, però la pràctica no és tan senzilla, fet pel qual hi ha associacions que treballen per assolir-ho, com ara per exemple el Col·lectiu Punt 6.

Per tot el que s'ha exposat, queda demostrat que l'espai públic no és igual per homes que per dones, sent per elles més nociu a causa de les nombroses pràctiques discriminatòries que es troben a la via pública. També queda demostrat que s'ha de treballar des de l'educació social per tal d'assolir tenir un espai equitatiu on els drets i les oportunitats dels dos gèneres siguin les mateixes. Però, realment les persones som conscients que aquest tipus de discriminació transforma els nostres carrers i places en espais d'atac a la dona?

5.2. L'assetjament de carrer com a estratègia masclista

La violència masclista, puntual o continuada, segons la Llei Orgànica 17/2020, del 22 de desembre, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, es defineix com:

(...) la violació dels drets humans a través de la violència que s'exerceix contra les dones com a manifestació de la discriminació i de la situació de desigualtat en el marc d'un sistema de relacions de poder dels homes sobre les dones i que, produïda per mitjans físics, econòmics o psicològics, incloses les amenaces, les intimidacions i les coaccions, té com a resultat un dany o un patiment físic, sexual o psicològic, tant si es produeix en l'àmbit públic com en el privat (Art. 3).

Però més enllà de la definició general cal saber també que la violència masclista té moltes formes de pronunciar-se: física, psicològica, sexual, econòmica, digital, de segon ordre, vicària i/o obstètrica i vulneració de drets sexuals i reproductius. Algunes d'aquestes maneres de manifestar-se son presents en un fenomen molt rellevant per a la societat i molt destacable en la vida de les dones: l'assetjament de carrer. Aquest concepte és definit per l'OCAC⁸ (2015) com:

Son prácticas de connotación sexual ejercidas por una persona desconocida, en espacios públicos como la calle, el transporte o espacios semi públicos (mall, universidad, plazas, etc.); que suelen generar malestar en la víctima. Estas acciones son unidireccionales, es decir, no son consentidas por la víctima y quien acosa no tiene interés en entablar una comunicación real con la persona agredida (para. 1).

Onetto (2019) afegix que l'assetjament de carrer és una forma de violència que es decanta en una direcció clara: des dels més poderosos cap als més desfavorits. L'autora apunta que l'assetjament de carrer no és una forma de violència per part de persones autoritàries o de salut mental o cognitiva, és a dir, l'assetjament és un fet que pot realitzar qualsevol persona independentment de les seves característiques mentals i/o cognitives.

És a dir, l'assetjament de carrer, generalment inclou aspectes sexuals, i per aquest motiu alguns autors anomenen aquest fenomen com assetjament sexual de carrer, com per exemple Billi (2012) que el defineix com "toda práctica con connotación sexual explícita o implícita, que proviene de un desconocido, que posee carácter unidireccional, que ocurre en espacios públicos y tiene el potencial de provocar malestar en el/la acosado/a" (p. 12). Tot i que hi ha qui l'anomena aquest fenomen com Billi, la forma més general i comú de referir-se a la problemàtica és assetjament de carrer, terme que utilitzo durant el present treball.

⁸ Observatorio Contra el Acoso Callejero de Chile.

Onetto (2019) i altres autors, com ara Billi (2012) o Muxí et al. (2015), que parlen sobre l'assetjament de carrer afirmen que les característiques generals del fenomen en qüestió són les accions que siguin rebudes d'una persona amb qui no hi hagi vincle ni relació prèvia, succeeixin en espais públics o semipúblics, tinguin connotació sexual, esdevinguin de manera unidireccional, és a dir, sense permís de la víctima a rebre-les i generalment, son actes amb intenció de produir malestar a la víctima.

En les diverses fonts cercades s'exposa que, majoritàriament, l'assetjador és home⁹ i la víctima és la dona¹⁰ i així ho confirma l'OCAC de Xile (2015) exposant que l'assetjament de carrer "... genera un impacto psicológico negativo y que las personas, especialmente mujeres, pueden vivir varias veces al día desde los 12 años, en promedio" (para. 3). Això no vol dir que els homes estiguin exempts de patir aquest tipus d'assetjament, ja que cap persona és lliure de ser-ne víctima, vol significar que en gairebé la totalitat de casos, les víctimes som les dones.

Segons l'OCAC (2015) i en la mateixa línia que Arancibia et. al (2015) i Muxí et. al (2019), els actes i/o comportaments considerats com assetjament de carrer inclouen insults o llenguatge ofensiu, comportaments no verbals com gestos obscens, mirades lascives, comentaris amb connotació sexual, xiulades, petons, panteixs o altres sorolls, proposicions sexuals, tocaments, les anomenades "agafades", pessics i masturbació i exhibicionisme, entre d'altres. Entre aquests actes i comportaments, hi ha també el pirop, que anys enrere era referit com un elogi, però en l'actualitat es valora de manera ofensiva i vulgar, ja que ens implica gran incomoditat a les víctimes.

Aquests actes i comportaments poden dividir-se en tres grans blocs. L'assetjament verbal o gestual, que inclou tot el que té a veure amb la comunicació verbal i amb els gestos i mirades, l'assetjament indirecte, que inclou tot el que té a veure amb els rumors, les fotografies i gravacions fetes, les persecucions i les propostes de caràcter sexual i com a últim l'assetjament físic o invasiu que inclou tots els actes on hi ha contacte físic i el fet d'ensenyar i tocar les parts íntimes davant la víctima.

L'assetjament de carrer és un fenomen que atempta contra els drets fonamentals de les dones, concretament contra el dret a la llibertat i el dret a la seguretat. Per tant, aquí entra en joc la por, emoció definida pel Gran Diccionari de Llengua Catalana (GDLC) com "torbament de l'ànima, sentiment d'inquietud i commoció psicofisiològica que hom experimenta davant un perill imaginat"¹¹. Però, Robles (2014), afegeix que la pertorbació

⁹ Entenent 'home' com el sexe masculí.

¹⁰ Entenent 'dona' com el sexe femení, en el qual s'hi inclouen les nenes, adolescents i dones transgènere.

¹¹ Recuprat de <https://www.diccionari.cat/cerca/gran-diccionari-de-la-llengua-catalana...>

angoixosa de l'ànim pot ser no només per un perill imaginat, sinó que també per un dany real. La por que pateixen les dones a què els passi alguna cosa a l'espai públic fa que aquestes visquin amb una constant sensació d'inseguretat al carrer, fet que s'intensifica depenent de la localització geogràfica i l'hora.

(...) el miedo siempre permanece. Un hombre puede destruir todo lo que tiene dentro de sí mismo, el amor y el odio y las creencias, e incluso la duda; pero mientras se apega a la vida no puede destruir el miedo. (Conrad, J., 1896, citat per Domínguez, V., 2003).

Aquesta cita recorda que la por sempre està present en les persones, però molt més en la vida de les dones, que han de viure sota la pressió de no saber si les hi passarà alguna cosa quan tornen a casa, quan van a comprar, quan van a fer el got de nit o quan es lleven d'hora per fer exercici. Aquesta cita ens destaca que la por és un element important en la vida de les persones i que no es pot eliminar per molt que es vulgui.

Ya sea caminando por las calles de una ciudad, usando el transporte público, yendo a la escuela o vendiendo productos en el mercado, las mujeres y niñas se convierten en objeto de acoso sexual y violencia. Esta realidad de la vida diaria limita la libertad de las mujeres de obtener una educación, trabajar, participar en política - o simplemente disfrutar de sus propios barrios. (Bachalet, 2013, para. 3).

Segons Escobar (s.d., p. 77), alguns dels efectes que provoca l'assetjament de carrer en les dones que el pateixen son:

- La modificació del seu recorregut per por i desconfiança de què un home pugui increpar-la i/o assetjar-la.
- Modificar els horaris en què es mou pels espais públics, com per exemple no anar pel carrer a partir de certa hora de la nit o quan ja és fosc i hi ha poc trànsit per por de ser assetjada per algú i que ningú pugui ajudar-la.
- Renunciar a anar sola pel carrer, sigui l'hora que sigui per por a ser increpada o assetjada.
- Modificar la seva vestimenta per intentar desincentivar i evitar el grau d'assetjament.

És cert que el perill real existeix, però moltes vegades i arrel de la trajectòria discriminatòria que pateixen les dones diàriament, fins i tot se'ls activa aquesta sensació d'inseguretat i de por en moments que l'assetjament no hi és present. Per exemple; una noia que va pel carrer i es creua un home que la somriu, aquesta pot tenir sensació d'inseguretat i prendre's el somriure de l'home com un acte d'assetjament. Però no per

inventar-s'ho, no per voluntat pròpia, sinó perquè la por està interioritzada en la quotidianitat d'aquesta fa i activa la sensació d'inseguretat fent-li creure que aquell gest és un acte masclista més dels que ja està "acostumada" a rebre per part de desconeguts.

Aquesta por, però no té la mateixa intensitat a tot arreu segons diversos autors, sinó que varia en funció del lloc, la zona, el carrer, el moment del dia o de la nit i la roba que porten, entre d'altres. Això simbolitza, doncs, que una dona pot estar més segura en una zona coneguda que en una desconeguda. Però en aquesta mateixa zona coneguda, si les circumstàncies que contextualitzen el moment no són les que ella reconeix com a "familiars" pot en algun moment sentir por. La desconfiança que tenen les dones a sortir soles a l'espai públic no és un fet que s'hagin inventat, ja que en diferents estadístiques es justifica aquesta gran por.

En l'article que Kearl va escriure l'any 2021 a *Stop Street Harassment*¹², es mostren les dades recollides l'estudi sobre l'assetjament de carrer en quinze països publicat per L'Oréal Paris en el qual varen participar al voltant de mil dones de cada país. Els resultats confirmen que aquest tipus d'assetjament és un problema generalitzat i global, ja que aproximadament el 80% de les dones en els quinze països expressaven haver experimentat l'assetjament de carrer.

Queda demostrat, per tant, que l'assetjament és una estratègia masclista amb l'objectiu de no permetre'ns a les dones tenir una plena ciutadania, ja que no podem anar lliurement pel carrer amb la tranquil·litat de saber que arribarem sanes i salves a casa, posant en perill directament a la nostra integritat física, moral i psicològica i afavorint també la desigualtat en altres sectors com ara l'àmbit educatiu, laboral, polític i social.

¹² En català "Aturin l'assetjament de carrer", és una organització sense ànim de lucre dedicada a documentar, abordar i acabar amb l'assetjament de carrer per motius de gènere arreu del món.

5.3. Les pedagogies de la cura com a contrapoder feminista

Vivim en una societat on l'organització general és dicotòmica (nord - sud, ric - pobre, blanc - negre, home - dona, públic - privat...), jeràrquica, patriarcal i heteronormativa; on les relacions de gènere es basen com s'ha esmentat anteriorment en el repartiment del poder desigual. Aquest sistema es basa a alimentar-se de diferents mecanismes que normalitzen l'escenari patriarcal: la cultura, la religió, la llengua, l'educació, la socialització o els mitjans de comunicació, per exemple i trencar amb aquests mecanismes de gènere implica, segons Martínez (2016), els següents actes:

1) visibilizar, tomar conciencia y revisar nuestra posición dentro de la citada estructura –¿Desde dónde nos posicionamos?–; 2) analizar y de-construir los diversos imaginarios patriarcales y sus mecanismos de normalización; 3) re-construir y proponer nuevas formas de ser, saber, estar y hacer ciudadanías donde la equidad, la igualdad, la libertad y la justicia social sean alternativas a la desigualdad y la violencia (p. 130-131).

El fet que els espais siguin concebuts des d'una mirada androcèntrica reforça la intenció d'homogeneïtzar la societat i la falta de sensibilitat en els trajectes quotidians associats a les dones. Els valors de competitivitat heretats des de temps ancestrals que fan que allò "diferent", com ara la dona, sigui menyspreat i ocultat, ha comportat que la societat es jerarquitzi de manera crítica. És aquest un dels motius pels quals, Valero (2009), exposa que les dones han anat creant una "cultura pròpia":

Veiem, doncs, com les dones hem anat teixint una teranyina de relacions entre nosaltres que han derivat en una cultura pròpia, cultura que en la majoria de les cultures marc no es té en compte. Entre altres motius, perquè no s'entén, és una cultura diferent que s'expressa de manera diferent i això no és permès en una cultura de domini com la que vivim (p. 110).

Segons el que exposa Valero (2009), la cultura de les dones convida ambdós grups culturals a conviure sense que un tingui poder sobre l'altre, tenint en compte que s'han de trobar punts comuns per a la convivència en un ambient de respecte i eliminant els conflictes a través del diàleg. En aquest sentit, Martínez (2016) afirma que el feminisme s'ha convertit en un mecanisme molt important per a la transformació de les relacions de gènere, per buscar, defensar i proposar una construcció equitativa i generar alternatives d'acció davant les situacions de reproducció de desigualtats. Per tant, el concepte de "cultura pròpia" que exposa Valero pren rellevància quan es fa visible la forma de saber, ser, estar i fer de les dones.

Les dones hem creat espais de relació a través d'aquesta cultura pròpia per construir el que s'anomena pedagogies de la cura, concepte relativament nou que es basa a aportar processos de reflexió i noves pràctiques, "como momentos de interiorización-exteriorización no sólo de la experiencia inmediata y directa, sino también de procesos generales y particulares que atraviesan el aquí y ahora de las batallas contra la cultura patriarcal" (Rebeldía, 2007, p. 3). Aquesta manera de fer de les dones es basa, doncs, a oferir, des d'una educació amb perspectiva de gènere fins al reconeixement i reclam de l'ús dels espais públics.

Aquestes pedagogies de la cura es poden diferenciar en dues categories; la d'autoprotecció, que inclou aquells actes que portem a terme soles i la cura comunitària, que inclou els actes que d'una manera o altra depenen d'altres persones. Per posar un exemple, les dones hem creat estratègies per evitar o minimitzar la inseguretat i la por a l'espai públic i en aquest cas, l'autoprotecció seria el fet d'utilitzar el telèfon, fingir estar trucant a algú, dur eines d'autodefensa (gas pebre, clauer d'autodefensa...) o haver cursat un taller d'autodefensa. En canvi, en aquest cas, la cura comunitària seria el fet de trucar algú, evitar anar sola, enviar missatges assegurant que s'ha arribat a casa, compartir cotxe o caminar per llocs on passa gent.

Qué habría sido de las mujeres en el patriarcado sin el entramado de mujeres alrededor, a un lado, atrás de una, adelante, guiando el camino, aguantando juntas. ¿Qué sería de nosotras sin nuestras amigas? ¿Qué sería de las mujeres sin el amor de las mujeres? (Lagarde, s.d., p. 124).

En relació amb l'anterior cita, és important destacar que d'aquest mecanisme pedagògic ha nascut un terme globalment conegut, anomenat sororitat, que influeix positivament en la vida de moltes dones, com diu Lagarde (s.d) sobre la sororitat "emerge como alternativa a la política que impide a las mujeres la identificación positiva de género, el reconocimiento, la agregación en sintonía y la alianza" (p. 125). L'autora exposa els objectius d'aquest concepte en el següent paràgraf, dient que:

La sororidad es una dimensión ética, política y práctica del feminismo contemporáneo. Es una experiencia de las mujeres que conduce a la búsqueda de relaciones positivas y a la alianza existencial y política, cuerpo a cuerpo, subjetividad a subjetividad con otras mujeres, para contribuir con acciones específicas a la eliminación social de todas las formas de opresión y al apoyo mutuo para lograr el poderío genérico de todas y al empoderamiento vital de cada mujer (p. 126).

Tot i que la sororitat només inclou dones, hi ha pedagogies de la cura no només son practicades per dones, sinó que hi intervenen també, en alguns casos, els homes. Homes

amb una mirada lluny del masclisme, amb una perspectiva feminista, amb ganes de transformar i avançar com a societat amb igualtat de drets i oportunitats.

Al optar por una práctica pedagógica feminista reconocemos que es necesario romper las barreras y narraciones androcéntricas y coloniales, donde se prima una única manera (blanca y masculina) de conocer y donde se legitima una única forma de conocimiento valioso. Por el contrario, reconocer la existencia de una diversidad de saberes que incluyan lo subalterno implica tener en cuenta la existencia de múltiples sujetos experienciales, sean mujeres u hombres, blancos o negros... sin jerarquizar ni dicotomizar sus conocimientos (Martínez, 2016, p. 22).

Per tant, les dones hem creat un tipus de comunicació entre nosaltres que ens ha aportat aspectes positius a la nostra vida individual, però també ha fet canvis a escala social i global. És el feminisme, doncs, un moviment molt important que es relaciona amb les pedagogies de la cura entre dones i que encara té molts punts en els quals treballar per fer que la vida, els drets i les oportunitats de les dones, siguin reals.

6. Consideracions ètiques

Les consideracions ètiques son fonamentals per a qualsevol investigació social, ja que son les responsables de garantir el respecte i la protecció de drets i la dignitat dels participants. En aquest apartat es mostren els aspectes ètics que s'han tingut en compte durant la realització de la present recerca i es descriuen les mesures que he pres per garantir que s'hagin complert els principis ètics. En resum, aquesta part és essencial per garantir la validesa, la credibilitat i la responsabilitat social de la investigació que s'ha dut a terme en el present TFG.

Segons Buendía i Berrocal (2001) l'ètica es defineix com la part de la filosofia que tracta de la moral i les obligacions de les persones, és a dir, l'ètica en les relacions es basa en la manera de comunicar-se amb l'altre i, per tant, és un hàbit que es pot treballar amb el temps i millorar-lo a través de la conducta que s'utilitza. L'ètica es construeix a través d'uns principis, com ara el diàleg com a metodologia que ofereix solucions compartides i criteris generals d'intervenció, la raó per crear respostes racionals i raonades i l'autonomia per actuar lliure de condicions per decidir responsablement davant un conflicte. En general, l'ètica en la investigació es pot entendre com un conjunt de codis o reglaments que cal complir de forma genèrica.

En la gran majoria de les recerques socioeducatives s'estableixen relacions amb persones, fet pel qual sorgeixen situacions i dilemes ètics en la investigació en els quals cal prendre decisions específiques tenint en compte els diversos principis ètics. Els següents son els principis que Buendía i Berrocal (2001) consideren fonamentals per la investigació socioeducativa i que he respectat durant la realització del present TFG.

- La dignitat de les persones: cal respectar la dignitat de les persones i protegir els seus drets humans durant tot el procés.
 - He respectat la integritat i els drets de les dones entrevistades, tractant-les amb respecte i consideració adoptant una actitud formal.
 - He informat a les dones entrevistades que tenen dret a retirar-se de l'estudi en qualsevol moment sense cap conseqüència.
 - En tot moment durant les entrevistes he mantingut una postura propera amb les dones, per tal d'oferir la màxima comoditat possible.
- El consentiment informat: els participants han de ser informats dels objectius, del tractament de les dades recollides i han de donar el seu consentiment voluntari per a participar en la recerca.

- He proporcionat informació de qui soc, d'on vinc, què demano, amb quins objectius, amb quina finalitat i del que faré amb les dades obtingudes a través del consentiment informat que he creat. Aquest ha servit per assegurar que les dones entenguessin la informació proporcionada i tinguessin la capacitat de prendre una decisió informada sobre si volen o no participar.
- He obtingut el consentiment escrit de les dones entrevistades per a participar en l'estudi.
- La confidencialitat: l'investigador ha de garantir la confidencialitat de les dades i protegir la privacitat de les participants.
 - He protegit la privacitat de les participants i he mantingut la confidencialitat de les dades obtingudes.
 - He utilitzat mesures per a protegir la identitat de les dones durant tot el treball evitant noms i anomenant-les amb números (Dona 1, Dona 2...).
- La transparència i l'honestedat: l'investigador ha de ser transparent i honrat en la presentació, l'anàlisi i en la comunicació dels resultats de la investigació.
 - He presentat i analitzat les dades amb precisió i de manera justa, sense manipular les dades.
 - He set transparent en la utilització de recursos, cercant informació en fonts fiables i citant els autors en tot moment per tal de garantir la validesa i credibilitat del present TFG.
 - He convidat a les participants a demanar-me els resultats de la investigació.
- La responsabilitat social: els investigadors han de considerar l'impacte social i la no maleficència envers els participants.
 - M'he assegurat que la investigació no causa danys als participants.
 - He considerat l'impacte social que té la present investigació i m'he assegurat que els resultats són útils per a la societat.

7. El poder de la cartografia: la metodologia i el seu procés

En aquest apartat s'hi exposa el procés de desenvolupament que s'ha realitzat durant la present investigació, la seva justificació a través de les aportacions de diversos autors i també la presa de decisions que comporta.

La metodologia utilitzada en aquest estudi és una combinació entre la qualitativa i la quantitativa. Majoritàriament, el tractament de les dades recollides és quantitatiu i les dades qualitatives que he extret m'han servit per contextualitzar l'anàlisi de dades i els resultats¹³. Ambdues metodologies ajuden a donar resposta a l'objectiu de "posar en pràctica l'Atlas de l'experiència urbana femenina com a mètode visual i narratiu per comprendre les lògiques d'empoderament femení".

Tot i que sovint no es pot emmarcar una recerca a un sol mètode d'investigació, en el present treball final de grau el mètode utilitzat és el cartogràfic, ja que la finalitat d'aquest estudi es correspon amb la del mètode, que es basa a permetre la identificació i l'anàlisi dels patrons i les relacions entre diferents variables per ajudar a comprendre millor el fenomen social de l'assetjament de carrer.

Vélez et. al (2012) entenen la cartografia social com un mètode participatiu i col·laboratiu d'investigació que convida a la reflexió, organització i acció en un context físic i social determinat. Aquest comporta la posada en pràctica de processos dialògics si s'utilitza com a estratègia de treball de camp i com eina d'investigació. En la mateixa línia, Collelldemont (2020) diu que "el lenguaje de los planos y mapas es un lenguaje propio que integra tanto elementos de simbolización como de cultura del entorno" (p. 47) i exposa que:

Durante la modernidad se han desarrollado diferentes procesos de representación de los elementos que intervienen en la experiencia humana, siendo la cartografía uno de los ejemplos de moduladores de la concepción ilustrada de las experiencias colectivas. Los planos y mapas urbanos, aunque ya contaban con una historia extensa son, posiblemente, una de las representaciones gráficas de control del territorio que más cambios han experimentado en este período (p. 46).

Els anteriors no són els únics autors que parlen de la cartografia, Herrera (2008) la defineix com una proposta conceptual i metodològica que permet construir un coneixement integral d'un territori utilitzant instruments tècnics i vivencials. L'autor exposa que "se trata de una herramienta de planificación y transformación social, que permite una construcción del conocimiento desde la participación y el compromiso social, posibilitando la

¹³ Les dades recollides poden ser analitzades qualitativament i ser utilitzades per seguir treballant sobre l'àmbit en futurs treballs i/o estudis.

transformación del mismo” (p. 3). Per tant, es pot afirmar que la cartografia és una eina significativa en el procés de la investigació educativa que, a través del traç de les potencialitats, necessitats i altres indicadors d'interès, mostra la situació d'un territori o context social concret.

Traçar un mapa subjectiu de qualsevol tipus de territori (tot i que si es comença amb un territori físic comú sempre resulta més fàcil acotar les diferències i similituds), per compartir-lo posteriorment amb la resta de companys que han fet el mateix exercici, evidencia primer de tot que no tots entenem i percebem l'espai de la mateixa manera, alhora que també està parlant de com «colonitzem» cadascú l'espai i, per tant, com ens hi movem, què mirem i què in advertim. Proposar activitats en l'àmbit educatiu en referència a la cartografia fomenta un coneixement més profund del territori a explorar, així com la presa de consciència de la diferència en el percebre i, per tant, en el mirar de cadascú (Onsès, 2014, p.48).

Per tant, si la cartografia social és una eina que construeix coneixement, connecta idees i possibilita el canvi, es pot considerar una bona eina d'aprenentatge, és a dir, una eina pedagògica. És, doncs, a través dels mapes i el que s'hi dibuixa en ells, que l'educació social aporta plantejaments pedagògics relacionats amb el territori i la comunitat. L'educador/a social té una gran oportunitat d'intervenció i transformació amb les cartografies, on se'ls obren nous escenaris per treballar des d'una mirada diferent i complexa de la societat i la ciutadania.

És important destacar també la gran importància de l'aspecte visual en les cartografies, ja que permet representar les dades de manera clara i accessible, facilitant la seva interpretació i anàlisi. Com diu Colleldemont (2020) "... por cuanto se considera que inscripciones, leyendas y explicaciones adquieren en los planos y mapas una dimensión visual necesaria para poder comprender su lenguaje, tanto como la tiene la perspectiva, la iconografía o el simbolismo" (p. 49). És fonamental l'aspecte visual ja que cartografia és una imatge que ha de captar l'atenció del lector i també possibilitar-ne la lectura.

La naturaleza de la información generada es un aspecto central en el momento de decidir la técnica que guiará la recogida de datos. Cada técnica produce un tipo de información diferente y, en consecuencia, da acceso a dimensiones diferentes de los fenómenos sociales investigados. (...) Diferentes técnicas pueden ser, pues, empleadas para investigar un mismo fenómeno. Ahora bien, en la medida en que la información generada en cada caso responde a preguntas de investigación diferentes, el investigador tiene que ser consciente de la técnica más adecuada en cada situación, atendiendo al enfoque y al propósito de la investigación. (Fàbregues et al., 2016, p.13)

Per treballar amb el mètode d'investigació cartogràfic he hagut d'utilitzar dues tècniques de recollida de dades, el qüestionari i l'entrevista. El qüestionari és una eina que afavoreix la recollida d'informació estructurada sobre una mostra de persones "empleando el tratamiento cuantitativo y agregado de las respuestas para describir a la población a la que pertenecen y/o contrastar estadísticamente algunas relaciones entre medidas de su interés" (Fàbregues et al., 2016, p.22). Els autors exposen que el qüestionari permet obtenir respostes respecte a un objecte d'estudi generalment d'una mostra àmplia de la població i, en canvi, conclouen que l'entrevista possibilita conèixer les percepcions de les persones entrevistades a través de la seva interpretació de la realitat.

El motiu pel qual he decidit recollir dades a través del qüestionari és per aconseguir informació més general d'un grup elevat de persones, és a dir, tenir una visió general de la situació a la ciutat de Vic. L'entrevista l'he escollit perquè afavoreix i facilita l'adquisició d'informació concreta sobre la percepció de les dones en relació amb la temàtica del present estudi. Utilitzar l'entrevista per recollir informació ha permès que les dones entrevistades siguin participants del procés d'investigació aportant els seus coneixements, les seves percepcions i experiències i també afavorint la presa de consciència i reflexió sobre la situació.

He validat les dues tècniques utilitzades a través de l'adaptació de les tècniques d'altres investigacions alienes i pròpies i també he consultat la valoració del professorat de la Universitat de Vic per saber que són instruments adequats tenint en compte els objectius marcats en el present treball. Cal destacar que en els dos instruments usats per contraure evidències, he realitzat més preguntes de les que realment necessitava conscientment, per poder tenir la possibilitat d'ampliar l'anàlisi del meu TFG i/o per continuar en un possible TFM (Treball final de Màster).

En relació amb la mostra de participants, cal esmentar que no va ser aleatòria. Vaig decidir centrar la recerca de dades en dones d'entre 18 i 30 anys de la ciutat de Vic pel meu interès sobre l'assetjament de carrer en la joventut i inicis de l'adulthood. En el qüestionari que s'ha fet servir per a la recollida d'informació hi han participat un total de 42 dones de contextos totalment diferents, ja que el qüestionari el vaig enviar a diversos grups de WhatsApp, com per exemple un grup d'universitàries, un de treballadores i un de professores d'institut, entre d'altres. En les entrevistes vaig seleccionar a un total de 8 dones que no es coneixen entre elles i que tenen estils de vida prou diferents. No obstant això, totes tenen estudis superiors i només una d'elles és musulmana, les altres són cristianes i/o atees. (Per visualitzar els resultats del qüestionari vegeu l'Annex 2 i el seu respectiu anàlisi a l'Annex 3. Per llegir les transcripcions de les entrevistes vegeu l'Annex 6).

7.1. Mapejant el camí: la creació de cartografies pas a pas

Com s'ha exposat anteriorment la cartografia social permet identificar els elements i les relacions que es troben en un territori o context social determinat. Per tant, aquest mètode afavoreix la possibilitat de detectar què és el que sí que està passant en un territori i també el què no, en altres paraules, la cartografia ens facilita la lectura d'un territori a través dels elements que s'hi troben en elles.

Per tot, en l'àmbit comunitari i en el present treball, amb la cartografia es pretén representar com viuen les dones a l'espai públic, quines són les zones amb més sensació d'inseguretat, quins son els punts de la ciutat de Vic on se solen concentrar els moments d'assetjament de carrer i les estratègies que adopten aquestes per protegir-se. Les cartografies, com tot, tenen un procés i és en aquest apartat on es descriu a través dels passos que he seguit per construir-les.

En aquest apartat a part de la construcció de les cartografies també s'hi troben les cartografies finals, però és important destacar que no s'inclou cap descripció d'aquestes, ja que la interpretació i l'anàlisi detallada d'aquests mapes es durà a terme en el següent apartat de l'informe. D'aquesta manera, es busca facilitar la comprensió de la construcció i de l'anàlisi des d'una visió més completa i detallada dels resultats obtinguts.

Per poder mostrar certs llocs, rutes i zones geogràfiques de manera efectiva he utilitzat Google My Maps per visualitzar i compartir la informació de manera clara. Google My Maps és una eina gratuïta en línia que és fàcil d'utilitzar i no requereix habilitats tècniques avançades sobre la cartografia per poder utilitzar-la. Vaig considerar altres alternatives a aquesta eina de creació de cartografies, com per exemple ArcGIS o QGIS, però vaig optar per Google My Maps perquè és molt més accessible i té una pràctica senzilla. Aquesta eina també m'ha permès compartir els mapes amb la meva tutora del TFG i d'aquesta manera poder rebre un retorn sobre el que s'havia de modificar o millorar. Cal destacar que, per afegir-li valor al treball, he fet que aquestes cartografies també siguin interactives, on s'hi troba informació més específica i detallada com ara cites o explicacions de les dones entrevistades (per accedir a les cartografies interactives vegeu l'Annex 8).

d'un color per cada dona, per tenir més facilitat a l'hora d'analitzar cada mapa i les rutes insegures de color vermell, color que es relaciona amb la prohibició. Tot i que en l'aplicatiu Google My Maps no hi és perquè hi ha una llegenda pròpia, per incloure imatges en el present treball vaig fer-hi una petita llegenda a cada mapa indicant el significat dels colors.

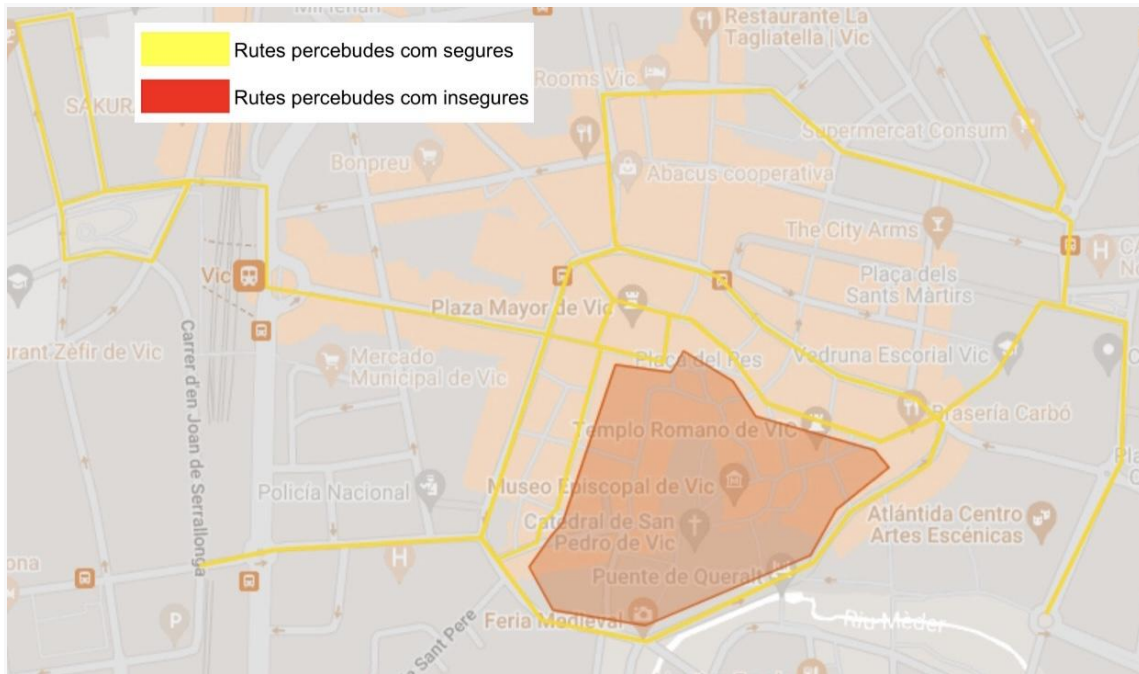

Figura 2. Rutes segures i insegures de la Dona 4. Elaboració pròpia.

El pas posterior a crear els mapes individuals, va ser analitzar-los un per un ja que això em permetia conèixer millor les particularitats de cada dona, fet que va ser útil per desenvolupar vuit imatges mentals de la ciutat de Vic, una per cada dona entrevistada. D'aquesta manera també vaig poder fer una anàlisi més completa i detallada de les rutes segures i insegures del territori de cara a crear la cartografia global de les percepcions de les dones de la ciutat de Vic. (Per veure l'anàlisi individual de cada mapa vegeu l'Annex 7).

L'anàlisi dels mapes individuals em va permetre identificar patrons i tendències de seguretat en les diferents àrees de la ciutat i el fet de combinar aquesta informació en una sola cartografia em va deixar obtenir una visió general de la situació de les dones a Vic d'acord amb la percepció de la seguretat que els transmet uns carrers o uns d'altres. Aquesta Visió general és el que li he anomenat cartografia dels itineraris.

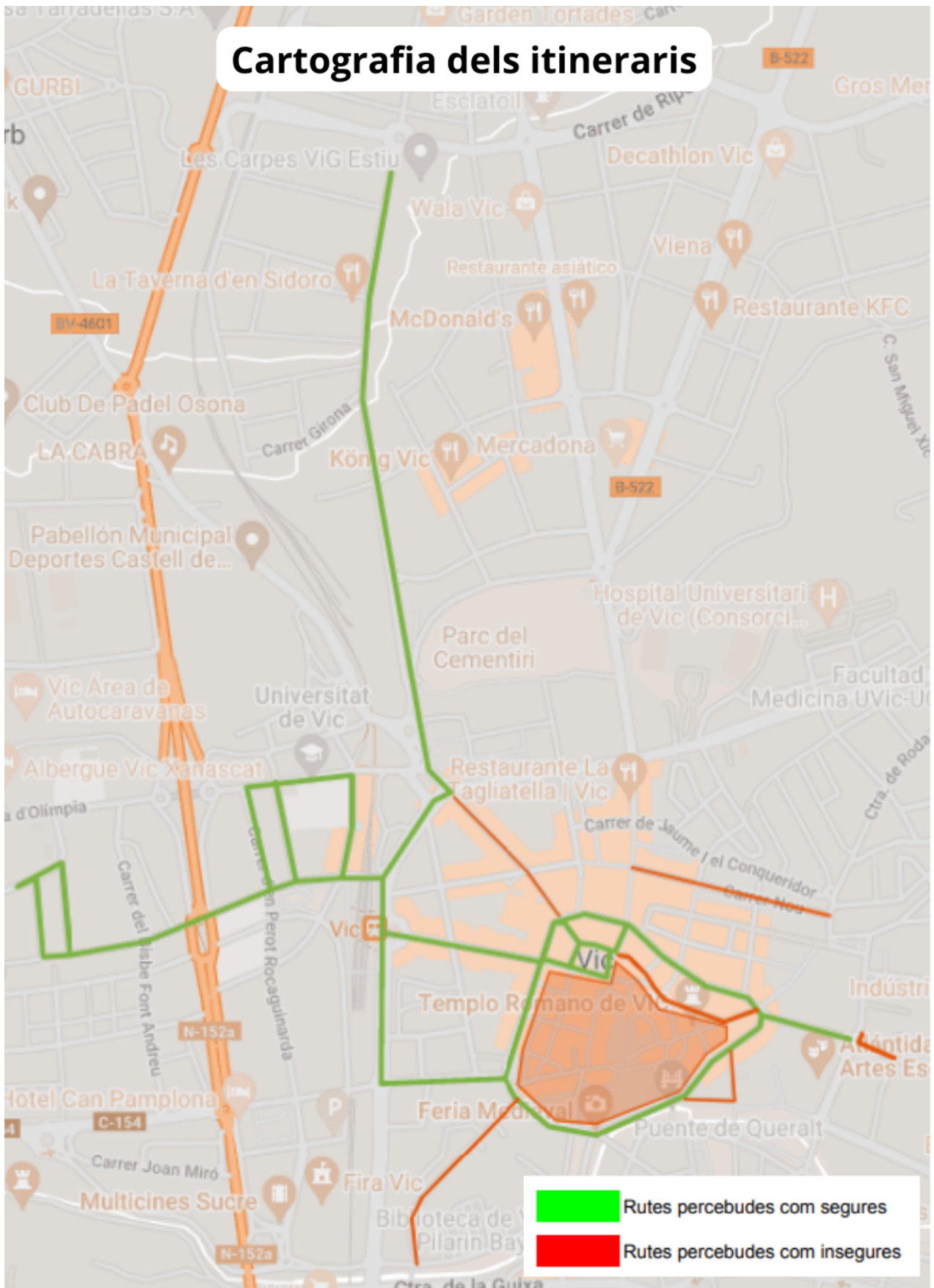

Figura 3. Cartografia dels itineraris. Elaboració pròpia.

Cartografia urbana de l'assetjament

La cartografia de l'assetjament es basa a representar els espais on té lloc l'assetjament de carrer que pateixen les dones de la ciutat de Vic. Per crear aquesta cartografia el primer que vaig fer va ser localitzar en el mapa els carrers que les dones entrevistades em van respondre a la pregunta de "Podries dir-me els carrers on has patit assetjament de carrer l'últim any?" Per representar aquests punts en el mapa ho vaig fer a través dels colors amb els quals havia representat els carrers percebuts com a segurs en la cartografia dels itineraris.

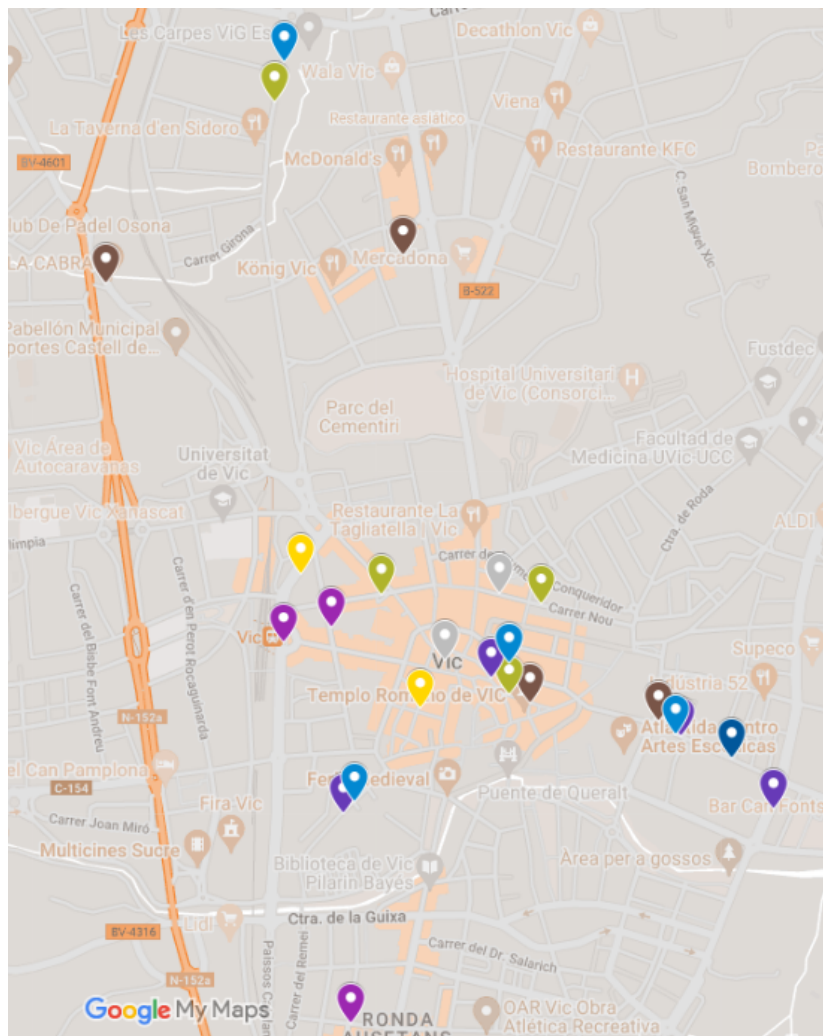

Figura 4. Punts d'assetjament per colors-dones. Elaboració pròpia.

Un cop vaig tenir el mapa dels punts on havien patit assetjament les dones de Vic vaig voler convertir-ho en una cartografia molt més clara. Per fer-ho vaig organitzar els punts marcats per tipus d'assetjament (verbal, indirecte i físic/invasiu) i ho vaig separar per colors. Finalment, la cartografia de l'assetjament ha quedat de la següent manera:

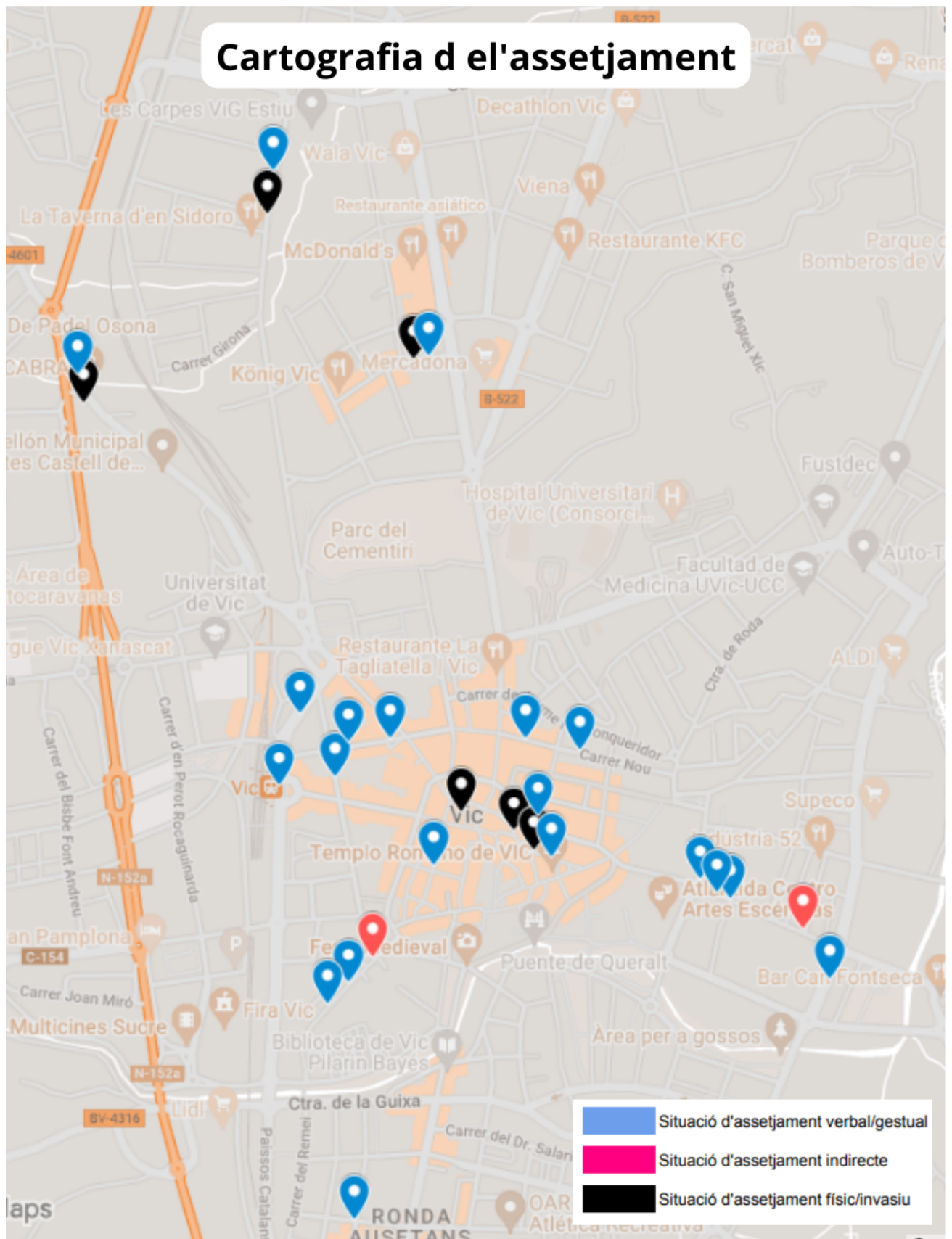

Figura 5. Cartografia de l'assetjament. Elaboració pròpia.

Cartografia de la cura

La cartografia de la cura es basa a representar les estratègies que utilitzen les dones per protegir-se a l'espai públic. Per elaborar aquesta cartografia m'he basat en les dades quantitatives del qüestionari, tot i que en la cartografia interactiva s'hi troben també estratègies que fan servir algunes de les dones que s'han entrevistat.

El procés per elaborar aquest mapa va ser una mica complicat pel fet que l'aplicatiu de Google My Maps no em va permetre fer grans coses. No obstant això, vaig afegir marcadors amb icones que estiguessin relacionades amb les respectives estratègies de protecció dins el mapa i vaig anomenar-les. En aquest mapa no hi consten ubicacions exactes, ja que les estratègies que adopten les dones són a diverses ubicacions, depenent de diferents causalitats.

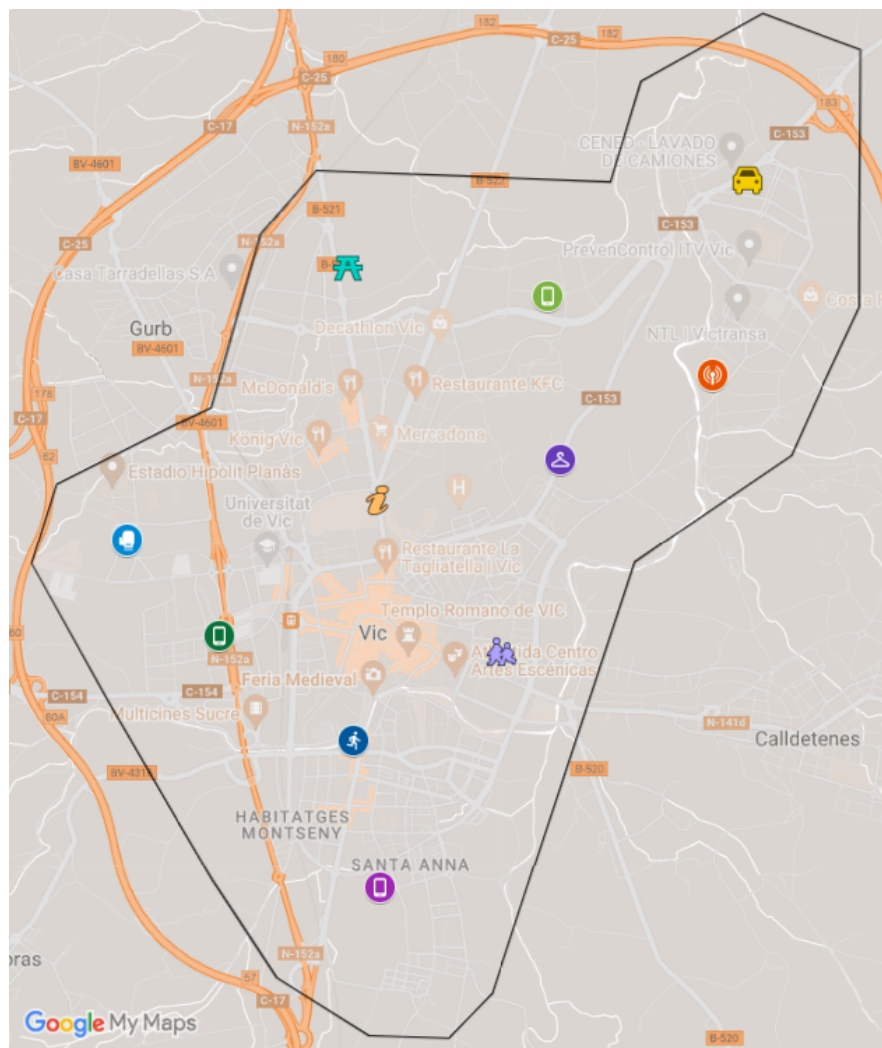

Figura 6. Mapa assetjament inacabat. Elaboració pròpia.

Però per donar-li més significat a la cartografia, amb un altre aplicatiu d'edició de fotografies, vaig decidir afegir uns cercles que envolten cada ítem amb l'objectiu que aquests representin el nombre de dones que han afirmat utilitzar aquestes estratègies. Un cop tenia el mapa fet vaig trobar a faltar més informació i vaig considerar convenient afegir el nombre de dones que fan ús d'aquestes estratègies a prop dels cercles. D'aquesta manera es pot tenir la màxima informació tan sols mirant la cartografia.

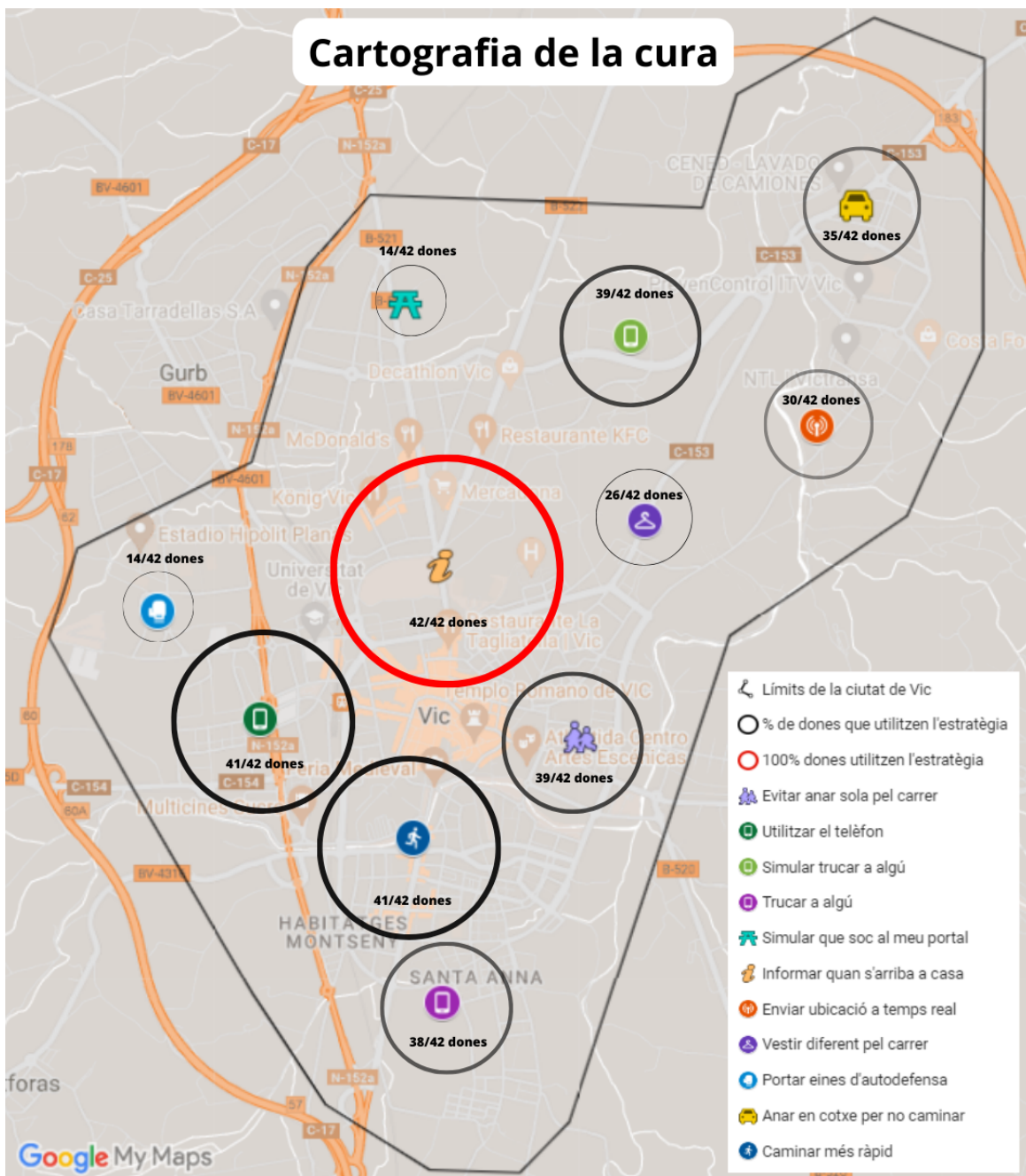

Figura 7. Cartografia de la cura. Elaboració pròpia.

8. Anàlisi de les cartografies

En aquest apartat s'hi troba l'anàlisi de les cartografies presentades anteriorment per tal d'obtenir la informació i els coneixements sobre la zona representada. Concretament, es mostren l'anàlisi de les tres cartografies principals, on es detecten patrons i indicis que permeten fer interpretacions sobre l'assetjament de carrer a la ciutat de Vic.

En la Figura 3 (*Cartografia dels itineraris*) es troben les rutes percebudes com a segures i insegures per a les dones entrevistades. En aquesta cartografia s'hi troba una ruta que va de l'oest de la ciutat al centre gairebé en línia recta marcada com a segura. Aquesta ruta, que va des de La Disco Vig fins al centre passant per l'avinguda de la Ribera i el carrer Sot dels Pradals, és la que transcorre per la comissaria de la Guàrdia Urbana i els Mossos d'Esquadra de Vic, fet pel qual té coherència que sigui la ruta que es considera més segura per tornar de la discoteca. La zona universitària és reconeguda com a segura de la mateixa manera que les Rambles, el carrer Verdaguer i la Plaça Major. Aquests últims llocs són zones molt cèntriques i amb gran aflluència de gent i comerços.

Per contra, els llocs més percebuts com a insegurs per a les dones entrevistades són el Casc Antic, el C/ Sant Pere, el C/Nou, el C/ Gurb, el C/ dels Argenters i un tros del C/ Montserrat juntament amb els carrers pròxims a les antigues adoberies de Vic. L'exposició d'aquests carrers com a insegurs, demostra que hi ha un patró clar; són carrers foscos, sense llum, amb poca presència de persones, de comerços i de cossos de seguretat.

En la cartografia es pot observar una tendència notable a concentrar-se en el centre de la ciutat, deixant de banda aquells barris que no gaudeixen d'un estatus social tan favorable o que no són considerats tan atractius. Aquesta pràctica pot ser vista com una forma de discriminació geogràfica, ja que tendeix a deixar de banda zones perifèriques o menys privilegiades.

En la Figura 5 (*Cartografia de l'assetjament*) es troba la cartografia amb les ubicacions concretes d'on succeeixen les situacions d'assetjament que han patit les dones entrevistades. Els marcadors es troben separades per colors, depenent del tipus d'assetjament que és cada una. Per tant, es pot comprovar a simple vista que la majoria de les situacions que han descrit les dones són de caràcter verbal i/o gestual, en segon lloc, es contemplen les situacions físiques i/o invasives i per últim en tan sols dues ocasions es troben les situacions d'assetjament indirecte. El mapa ens mostra que la majoria de les situacions s'han detectat al centre de Vic i a les zones on hi ha més concentració d'oci nocturn. Aquesta informació del mapa corrobora la idea que s'ha exposat anteriorment sobre la concentració de la gent al centre de la ciutat.

És cert que en aquestes zones hi ha una alta concentració d'establiments d'oci, comerços i bars, així com una major presència de persones en general. Però, tot i que, per aquest motiu, les dones transiten de manera relativament segura pel centre de Vic, és un indicatiu que alguna cosa no està funcionant bé si la majoria d'assetjaments també succeeixen al centre de la ciutat.

En la Figura 7 (*Cartografia de la cura*) es mostra la cartografia de la cura, la qual es basa a representar les estratègies que utilitzen les dones de la ciutat de Vic per protegir-se a l'espai públic. Aquest mapa és diferent dels altres, ja que no es forma a través de localitzacions exactes, sinó que són punts aleatoris en el mapa. Cal destacar, però, la importància que tenen els cercles que envolten els marcadors, perquè són aquests, a través de la seva mida, els que exposen quines són les estratègies més emprades.

L'estratègia de protecció més utilitzada per les dones que han participat del qüestionari és la d'informar a alguna persona quan han arribat a casa, és l'única estratègia que totes han afirmat utilitzar. Seguidament, es troben com a més usades el fet de fer servir el telèfon i anar més de pressa quan estan a la via pública. I les estratègies menys fetes servir, tot i que 14 o més dones han afirmat fer-les servir, són les de vestir diferent quan s'està a l'espai urbà, la de simular que són al portal de casa i la de portar eines d'autodefensa.

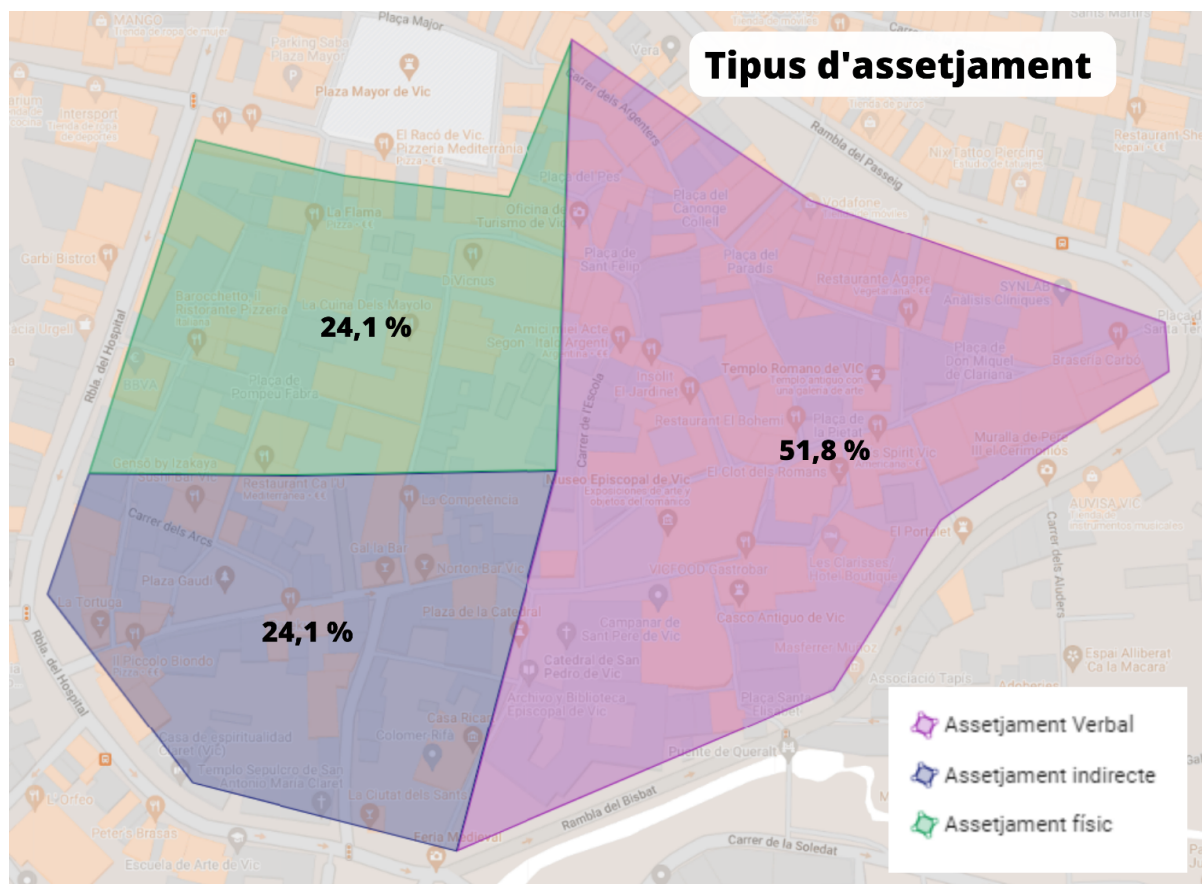
Encara que més del 75% de les dones han afirmat fer ús de totes les estratègies que es van exposar, s'observa un patró ben definit: les estratègies més emprades són les relacionades amb el telèfon. Això indica que el telèfon és una eina fonamental que proporciona seguretat a les dones i que s'utilitza com a mitjà per a prevenir situacions d'assetjament i violència de gènere. Cal destacar també que el fet d'estar acompanyada a través del mòbil és un aspecte que destaca entre les diferents maneres que opten per posar en pràctica les dones per sentir-se protegides.

És necessari comentar que 35 de 42 dones han afirmat que eviten caminar sempre que és possible i opten per utilitzar el cotxe com a mètode segur per moure's per la ciutat. No obstant això, aquesta tendència també pot tenir conseqüències negatives cap a la societat i en especial cap al col·lectiu de les dones, com per exemple l'afavoriment de la creació d'una cultura de la por i la inseguretat. Això pot reforçar la idea que les dones no poden caminar tranquil·lament pel carrer i necessiten protecció per part d'altres persones o tecnologies, en lloc de promoure una cultura de la confiança i el benestar compartit en l'espai públic.

8.1. Allò que ha quedat fora

Tot i que l'objectiu pràctic del present TFG és dedicat a les tres cartografies ja descrites en l'apartat anterior, hi ha molta informació que ha quedat fora dels límits d'aquests objectius. Soc conscient que de les dades que he recollit i que no he considerat analitzar hi ha molta informació que pot aportar evidències clares sobre l'assetjament de carrer i d'aquesta manera poder treballar sobre elles. Però, per falta de temps i recursos i també per complir els objectius marcats en aquesta investigació de manera efectiva i coherent amb el marc teòric i metodològic, aquestes dades no s'han inclòs en l'aplicació pràctica.

Totes les dones que han participat en el qüestionari han afirmat haver patit assetjament de carrer. No obstant això, i després d'haver analitzat la Cartografia de l'assetjament, és important destacar el percentatge de dones que afirmen haver patit els diferents tipus d'assetjament amb molta freqüència. En el següent gràfic s'hi troben representats els resultats de manera visual en la forma d'una de les zones percebudes com a més insegura de la ciutat de Vic.

Gràfic 1. Tipus d'assetjament (molt freqüent). Elaboració pròpia.

Algunes dades quantitatives extretes del qüestionari tot i que no son fonamentals per a la creació de les cartografies principals de la present recerca, serveixen per contextualitzar l'assetjament de carrer a la ciutat de Vic. Malgrat que no em centro en elles, hi ha dades que son importants a destacar per evidenciar que el fenomen investigat és molt arrelat a les dones de Vic, com per exemple el fet que el 100% de les dones que han participat en el qüestionari creuen que la ciutat és segura pels homes, però no tant per a les dones o que la majoria no se senten còmodes de caminar soles.

Altres dades extretes del qüestionari i que crec rellevants comentar son les paraules que han marcat com a sensacions que les hi provoca patir assetjament de carrer. Les 42 participants de l'enquesta han respost que senten fàstic i incomoditat, 36 d'elles han marcat la inseguretat i 35 han expressat sentir por. Altres sensacions han estat la impotència, l'ansietat, l'angoixa seguides de l'estrès. Tot i haver-hi la possibilitat de marcar les opcions "impotència", "alegria" i "pujada d'autoestima" cap dona ha afirmat sentir aquest tipus d'emocions més de caràcter positiu. He volgut representar-ho amb la il·lustració de la dreta.

Il·lustració 1. *Sentiments de les dones.* Elaboració pròpia.

Dins les entrevistes, en la pregunta de "Podries dir-me els carrers on has patit assetjament de carrer l'últim any?" el 100% de les dones han dit un parell de llocs i posteriorment han esmentat que no recorden més situacions d'assetjament que hagin patit perquè ho tenen molt normalitzat. Aquestes situacions han quedat fora sense ser aquesta la meva intenció. El fet de no recordar els moments en què es pateix assetjament és preocupant perquè evidencia que l'assetjament de carrer és molt comú i freqüent en la vida quotidiana de les dones fins al punt que no es percep com experiència significativa per ser recordada. Per aquest motiu, he volgut representar aquesta informació oblidada en una cartografia com la següent¹⁴:

¹⁴ El mapa no es troba en l'aplicatiu de les cartografies interactives ja que he hagut de crear-lo des d'un editor d'imatges i el resultat no és compatible amb My Google Maps.

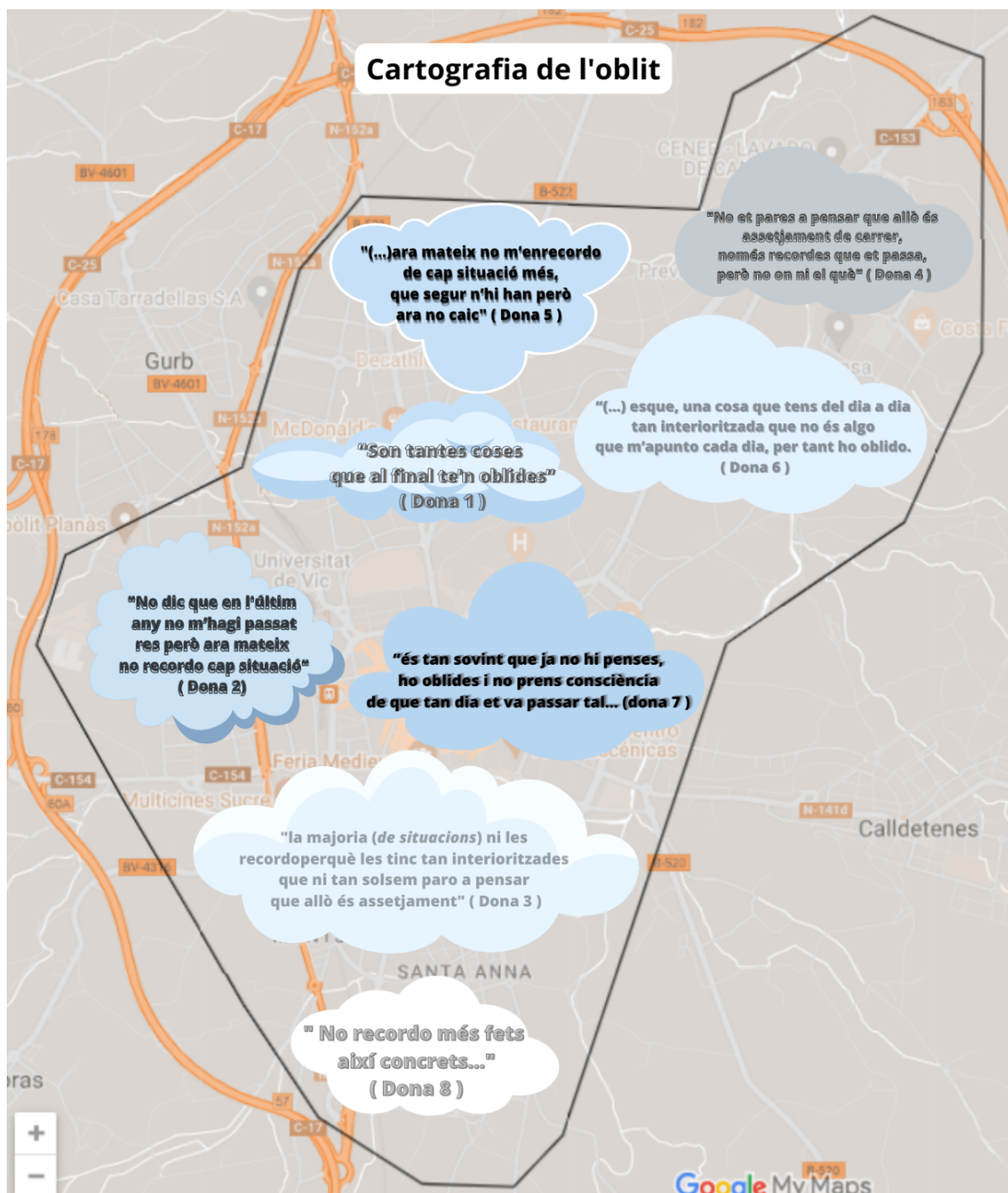

Figura 8. Cartografia de l'oblit. Elaboració pròpia.

Aquesta cartografia ha estat creada amb la voluntat de representar l'oblit de les situacions d'assetjament que han expressat les dones entrevistades. La tècnica visual que he utilitzat consisteix a il·lustrar dins d'uns núvols de manera borrosa les frases que demostren aquest oblit, simbolitzant la falta de claredat que sovint s'associa amb l'oblit. Cal destacar que en aquestes frases es veuen indicis de la "normalitat" que s'atribueix a l'assetjament de carrer, conscient o inconscientment.

Un altre aspecte clau en la present investigació que ha quedat fora i és significativa per aquest treball és el percentatge de dones que perceben com a insegurs els diversos barris i zones de Vic. Aquestes percepcions es poden classificar en un rànquing de més a menys insegurs en el que no hi ha grans diferències entre ells. Aquestes dades he volgut representar-les en la següent cartografia en la qual la graduació i intensitat dels colors prenen el sentit de mostrar visualment quines zones són més percebudes com a insegures (vermell) i les que menys (groc). Aquesta cartografia només té una zona verda, la qual és la percebuda per menys dones com a insegura, en altres paraules, és la zona més percebuda com a segura de la ciutat de Vic.

Cartografia de la incomoditat per zones

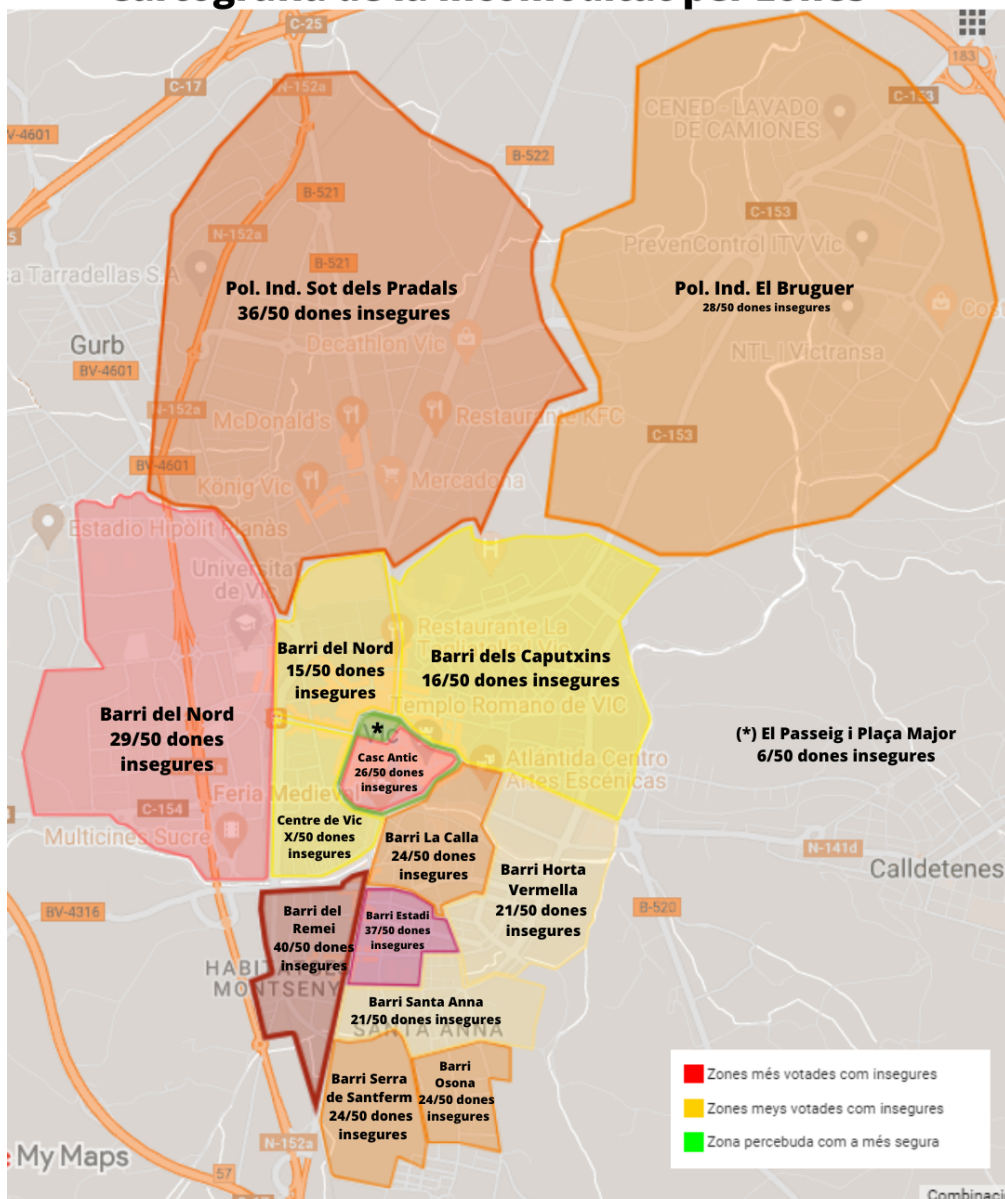

Figura 9. Cartografia de la inseguretad per zones. Elaboració pròpia.

9. Conclusions i discussió amb els autors

Després d'aquest recorregut entre conceptes, coneixements, esquemes, investigació, dades, cartografies i anàlisi, es pot dir que el treball ha finalitzat i aquest és el punt on es pot meditar i debatre entre els autors, les dades i les reflexions. Per tant, aquí és on es presenten les conclusions de la investigació, la discussió amb els autors i també la valoració de l'assoliment dels objectius plantejats.

Començo les conclusions afirmant que la ciutat de Vic, així com la societat en general, encara continua sent patriarcal acollint totes aquelles actituds masclistes, misògines, intolerants i denigrants per a les dones. Tan patriarcal que gairebé no en som ni conscients. I puc afirmar-ho, ja que a través de la mateixa investigació, anàlisi i percepció pública adquirida a través de la recollida de dades, he pogut comprovar que l'espai és un gran element central de les lògiques patriarcals, assolint el primer objectiu específic del treball: analitzar l'espai com a element central de les lògiques patriarcals.

Les cartografies mostren que la societat genera interaccions, relacions i cohesió social com exposa Guerrero (2015) quan diu que és a l'espai públic on es construeix la ciutadania a través de llibertats. També les cartografies evidencien allò que l'autor afirma sobre la corrent postmoderna de l'espai públic, que aquest s'ha convertit en un espai insegur on les persones s'exclouen i separen, mostrant que hi ha cossos per l'espai públic i cossos per l'espai privat.

El fet que totes les dones hagin patit assetjament de carrer demostra que fer vida a l'espai públic és diferent per un home o per una dona, ja que per qüestió de gènere es discrimina a la dona creant una desigualtat molt difícil de trencar. Aquest fet es detecta en les cartografies que s'han anat creant, fet que en elles es demostra que les dones patim violència, generalment per part dels homes, en l'espai urbà gairebé des del silenci. És aquí on, es reafirma el que hem vist que exposen Guerrero (2015) i Carrillo (2017), que l'espai no és neutre i hi ha cossos per l'espai públic i per l'espai privat, sent el cos de les dones el que clarament, i segons les lògiques patriarcals que tenen l'home com a referència en les ciutats, queda en un segon pla.

L'objectiu de considerar l'assetjament de carrer com una estratègia masclista que pretén limitar la plena ciutadania de les dones s'ha aconseguit, ja que la definició d'assetjament de carrer s'ha demostrat ser perjudicial, i així ho han corroborat totes les dones entrevistades i participants del qüestionari, les quals han patit aquest tipus de violència en algun moment de les seves vides.

En aquest àmbit les cartografies han demostrat, a través de les situacions d'assetjament que es troben en la Cartografia de l'assetjament, el què Billi (2012) afirma sobre que l'assetjament de carrer té connotacions sexuals explícites o implícites. També es corroboren a través de les experiències de les dones que han participat de la investigació els tres grans tipus d'assetjament, el verbal, el directe i l'indirecte.

L'objectiu de fer un exercici heurístic i analític de com es despleguen les pedagogies de la cura com a contrapoder feminista en el reclam i ús de l'espai públic s'ha assolit positivament, ja que he pogut endinsar-me i llegir sobre les pedagogies de la cura i relacionar-les directament amb les dades que he recollit a través de les dones de Vic.

El concepte de "cultura pròpia" que Valero (2009) exposa com a nou llenguatge entre les dones és clarament un concepte teòric que engloba, entre altres aspectes, la sororitat. Després d'investigar i conèixer experiències femenines, he pogut veure que aquesta cultura pròpia existeix entre nosaltres a través de la manera de viure i conviure, individual i grupalment en l'espai urbà.

La Cartografia de la cura mostra les estratègies que fan servir les dones que han participat en aquesta investigació per protegir-se concorden perfectament amb la declaració d'Escobar (s.d.) sobre els efectes que provoca l'assetjament de carrer en les dones que el pateixen. Queda demostrat, doncs, que a la ciutat de Vic es viu l'assetjament de manera integral. És aquí on s'ha demostrat també que les dones fem ús de les pedagogies de la cura d'autoprotecció i també de la cura comunitària per sentir-nos més segures a la ciutat.

Amb tot això, cal destacar que també s'han complert els objectius específics de posar en pràctica l'Atlas de l'experiència urbana femenina com a mètode visual i narratiu per comprendre les lògiques d'empoderament femení. Aquest objectiu ha estat assolit a través de l'aventura cartogràfica en la qual m'he endinsat amb aquest treball.

Amb les cartografies he descobert patrons i indicis molt clars que reflecteixen una gran por a certs espais i certes característiques, com per exemple el patró que adopten les dones de no passar per carrers foscos. Aquests carrers creen climes d'inseguretat i desconfiança en la ciutat, fet que afecta negativament a la vida social i personal de les dones. És molt important, doncs, des de l'educació social, prevenir, detectar i abordar aquests patrons per tal que les dones se sentin més segures i còmodes en una ciutat que haurien de considerar el seu espai de pertinença. S'ha de tenir present que els carrers i places han estat i continuen sent espais d'atac a la dona.

Per tot, cal donar importància a l'educador/a social i a la seva tasca en relació amb l'erradicació de la violència masclista. No cal fer grans passos per fer un gir en la societat, només cal canviar la manera de veure, sentir, fer i actuar individualment, perquè es doni la transformació social. És per això que la meua aportació com a futura educadora social ha estat fer aquesta investigació.

I cal destacar també que la tasca de l'educador/a social és essencial per aportar i desenvolupar estratègies d'acompanyament i intervenció en l'àmbit de les dones i la seguretat en l'espai públic, ja que una capacitat bàsica d'aquest professional és saber elaborar, desenvolupar i aplicar plans, programes i projectes d'acció socioeducativa tenint en compte la diversitat dels subjectes i les característiques dels contextos. És, per tant, que durant tot el procés he tingut present l'objectiu plantejat de considerar la figura de l'educador/a social com a professional que aporta plantejaments pedagògics que permeten executar accions concretes que contribueixin a fer possible el ple desplegament de la ciutadania.

Durant la realització del meu TFG, he après aspectes importants que m'agradaria destacar. Un d'ells és la comprensió de les relacions de poder que es generen a l'espai urbà, així com també l'assetjament de carrer i les pedagogies de la cura. No obstant, el que realment m'ha sorprès és la importància de les cartografies i com aquestes poden ser útils en el món de l'educació social. Aquests coneixements m'ajudaran en el futur per entendre millor la societat, l'espai urbà i les dones.

Un altre aprenentatge que he adquirit durant la realització de la investigació, ha estat aprendre a utilitzar la cartografia com a eina de transformació social. No havia treballat mai amb la creació de mapes i em semblava una tasca complicada, però amb la pràctica i l'ús de diferents eines de creació d'atlas he anat aprenent sobre les cartografies. He descobert la potencialitat de les cartografies per visualitzar i compartir informació i això m'ha motivat per a seguir coneixent i investigant sobre aquest àmbit tant complex del món cartogràfic.

El procés de presa de decisions en la creació d'aquest treball és un aspecte essencial que he après. Des de l'inici de la investigació ha estat necessari prendre decisions, sobre què investigar, com fer-ho, de quina manera, amb quins autors, en quina zona... La constant presa de decisions m'ha fet reflexionar constantment sobre els aspectes relacionats amb la recerca i m'ha fet ser conscient, també, de en què influeix cada una d'elles. Per tant he intentat buscar sempre una perspectiva crítica per aconseguir uns resultats més objectius i complets.

Soc conscient que, durant el procés realitzat en aquest TFG, hi ha molts aspectes millorables i hi ha algunes coses que si les hagués de tornar a fer, les faria molt diferent. Això no significa que el meu treball no sigui vàlid, sinó que és important reflexionar sobre les oportunitats de millora per a futurs projectes o investigacions. I és a través d'aquesta reflexió en la que reconec que puc créixer com estudiant, investigadora i educadora social.

9.1. Limitacions i línies de futur

En qualsevol estudi, és comú trobar-se amb barreres i obstacles que poden limitar els resultats de la investigació o fins i tot invalidar-los. Per tant, és necessari reconèixer les limitacions que han sorgit i exposar el seu impacte en els resultats. És aquest apartat, doncs, en el qual exposo les restriccions que m'he trobat, juntament amb les possibles solucions i línies de futur que es poden prendre arran del present treball realitzat.

Una de les primeres limitacions que he tingut durant la realització de la present cerca ha estat el fet de no tenir clar què i com investigar-ho. La meva idea principal era una, però parlant amb la meva tutora del TFG vàrem trobar la idea de la cartografia. Aquesta va ser una decisió que, tot i que el treball anava agafant més forma, era una altra limitació per a mi, ja que jo mai havia tingut contacte amb les cartografies i vaig optar per centrar un dels treballs més significatius per a mi dins la carrera, en un món que desconeixia totalment.

Durant el procés de recopilació de dades, vaig identificar una limitació que radicava en el fet que les dades estaven condicionades per les vivències personals de cada dona entrevistada i pel fet que les zones que solien freqüentar també afectaven les dades recollides. No obstant, aquesta limitació és una qüestió que sovint es presenta en molts processos de recollida de dades, i per tant, és un aspecte amb el que qualsevol investigador pot trobar-se. És important tenir en compte que les dades recollides en aquest estudi són una representació de les experiències i perspectives de les dones entrevistades, i per tant, no són aplicables a totes les dones de la ciutat.

Durant el procés de la creació de les cartografies, una de les limitacions que he experimentat ha estat la ineficàcia de l'aplicació per a crear mapes, la qual ha demostrat ser útil per a algunes tasques, però no per a la creació del mapa de la cura ni del de l'oblit. En aquest sentit, he trobat altres recursos i estratègies per a abordar aquesta limitació i aconseguir els resultats desitjats.

La gran barrera que ha limitat aquesta investigació ha estat la falta de temps. Tot i que vaig iniciar aquest estudi l'agost de 2022, si hagués tingut més temps per realitzar un treball i una anàlisi molt més extensa, com per exemple treballar totes les respostes de les entrevistes que, qualitativament, tenen molt a dir i tenen molt contingut per analitzar. He de destacar també que, si hagués tingut més temps durant la recollida de dades, hauria entrevistat a més dones per poder fer unes cartografies més precises i, per tant, una anàlisi més detallada i rigorosa.

Una altra limitació que he tingut durant el llarg del treball ha estat l'organització dels diferents aspectes del TFG. Jo sempre he set una persona molt organitzada en relació amb l'ordre d'un treball i tenia molt al cap un guió estandarditzat, però que no ofería coherència en el fil del treball. M'ha costat bastant sortir-me d'aquest guió i entendre que el treball és meu i el puc modelar al gust i modificar el que sigui necessari perquè tingui un fil conductor clar i fàcil de comprendre.

Una possible línia de futur d'aquest treball final de grau podria ser investigar sobre una població més àmplia. Per ampliar el camp d'estudi i obtenir més dades i experiències seria convenient comptar amb un major nombre de dones. No obstant això, per garantir una visió més completa i equilibrada de la realitat de la ciutat de Vic, no només s'hauria d'ampliar l'estudi amb les dones, sinó també seria de gran interès incloure el punt de vista dels homes.

Una altra possible línia de futur podria ser crear un projecte d'intervenció amb la comunitat de Vic. És a dir, per garantir la inclusió integral de les dones a la ciutat de Vic, podria considerar-se la creació d'un projecte socioeducatiu en l'àmbit comunitari, a través de l'establiment d'una xarxa de suport i col·laboració entre botigues, persones, veïns i altres actors clau de la comunitat per assegurar la seguretat de les dones a la ciutat.

Així mateix, com s'ha exposat anteriorment, la ciutat de Vic no disposa actualment de programes que involucrin activament a la comunitat en la seguretat de les dones. La creació d'un projecte socioeducatiu en l'àmbit comunitari seria una estratègia efectiva per a fomentar una cultura de seguretat col·lectiva i solidària, en la qual tothom es compromet a cuidar i protegir a les dones. Aquesta proposta s'inscriu en la perspectiva de les pedagogies de la cura, ja que implica la creació d'un entorn segur i protector que afavoreixi el benestar i el desenvolupament integral de les persones, i especialment de les dones.

Bibliografia

Amorós, C. (1994). Espacio público, espacio privado y definiciones ideológicas de "lo masculino" y "lo femenino". *Feminismo, igualdad y diferencia*, 23-52. Recuperat de https://e-mujeres.net/wp-content/uploads/2016/08/espacio_publico_espacio_privado_definiciones_ideologicas_masculino_femenino_0.pdf

Arancibia, J., Billi, M., Bustamante, C., Guerrero, M.J., Meniconi, L., Molina, M., i Saavedra, M. (2015). Acoso Sexual Callejero: Contexto y dimensiones. *Observatorio Contra el Acoso Callejero de Chile*. Recuperat de <https://ocac.cl/wp-content/uploads/2016/09/Acoso-Sexual-Callejero-Contexto-y-dimensiones-2015.pdf>

Bachalet M. (2013, febrer 21). Making cities safe for women and girls. *The Guardian*. Recuperat 14 octubre 2022, recuperat de <https://www.theguardian.com/global-development/2013/feb/21/making-cities-safe-women-girls>

Buendía, L i Berrocal, E. (2001). *Ética de la investigación educativa*. Recuperat de https://www.researchgate.net/publication/28073815_La_etica_de_la_investigacion_educativa

Carrillo, I. (ed.), Burguet, M., Guitart, R., Lomas, C. i Sáinz, M. (2017). *Desfer la teranyina del gènere des de l'educació*. Vic: Eumo Editorial.

Colleldemont, E. (2020). Los mapas como testimonios de los recorridos educativos. *III Foro Ibérico de Museísmo Pedagógico y V Jornadas Científicas de la Sociedad Española para el Estudio del Patrimonio Histórico Educativo*. Recuperat de <https://digitum.um.es/digitum/bitstream/10201/91870/1/Los%20mapas%20como%20testimonios%20de%20los%20recorridos%20educativos.pdf>

Consell Comarcal d'Osona. (2019). *Es valida el protocol de seguretat contra les violències sexuals en entorns d'oci*. Recuperat de [Es valida el protocol de seguretat contra les violències sexuals en entorns d'oci \(ccosona.cat\)](https://www.ccosona.cat/portal/contingut/Es%20valida%20el%20protocol%20de%20seguretat%20contra%20les%20viol%C3%A8ncies%20sexuals%20en%20entorns%20d%27oci)

Constitución Española. BOE núm. 311 § 31229 (1978).

Domínguez, V. (2003). El miedo en Aristóteles. *Psicothema*. Vol. 15, nº 4, p. 662-666. Recuperat de <https://www.psicothema.com/pdf/1121.pdf>

Enciclopèdia catalana. *Gran Diccionari de Llengua Catalana*. Recuperat de <https://www.diccionari.cat/gran-diccionari-de-la-llengua-catalana>

Fàbregues, S., Meneses, J., Rodríguez-Gómez, D. i Paré, M.H. (2016). *Técnicas de investigación social y educativa*. Barcelona: Editorial UOC.

Generalitat de Catalunya. Departament d'Interior. (2015). *Pla de seguretat i atenció a les víctimes de violència masclista i domèstica, 2015-2018*. Recuperat de https://interior.gencat.cat/web/.content/home/030_arees_dactuacio/seguretat/violencia_masclista_i_domestica/pla_de_seguretat_i_atencio_a_les_victimes_de_violencia_masclista_i_domestica/PSAVVM_D_DEF.pdf

Google. (s.d.). *Google My Maps*. Recuperat de <https://www.google.com/maps/about/mymaps/>

IDESCAT. (2019). *Index d'igualtat de gènere*. Recuperat 1 octubre 2022, de <https://www.idescat.cat/pub/?id=iig>

- IDESCAT. (2021). *El municipi en xifres: Vic (Osona)*. Recuperat 25 octubre 2022, de <https://www.idescat.cat/emex/?id=082981>
- Kearl, H. (2021, abril 11). Results of L'Oreal Paris's 15-Country Street Harassment Study. [Entrada blog]. *Stop Street Harassment*. Recuperat 3 octubre 2022, de <https://stopstreetharassment.org/?s=study>
- Lagarde, M. (s.d.). "Pacto entre mujeres sororidad". *Aportes para el Debate*, p.123-135. Recuperat de <https://biblioteca.efd.uy/document/188>
- Ley Orgánica 3/2007, de 22 de marzo, para la igualdad efectiva de mujeres y hombres, BOE núm. 71 § 6115 (2007).
- Ley 5/2008, de 24 de abril, del derecho de las mujeres a erradicar la violencia machista. BOE núm. 131 § 9294 (2008).
- Ley 17/2015, de 21 de julio, de igualdad efectiva de mujeres y hombres, BOE núm. 215 § 9676 (2015).
- Llei 17/2020, del 22 de desembre, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a eradicar la violència masclista. BOE núm. 11 § 464 (2021).
- Llei 17/2020, del 22 de desembre, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a eradicar la violència masclista. BOE núm. 11 § 464 (2021).
- Ley Orgánica 4/2015, de 30 de marzo, de protección de la seguridad ciudadana. BOE núm 77 § 3342 (2015).
- Ley Orgánica 10/2022, de 6 de septiembre, de garantía integral de la libertad sexual, BOE núm. 215 § 14630 (2022).
- Martínez, I. (2016). Construcción de una pedagogía feminista para una ciudadanía transformadora y contra-hegemónica. *Dialnet*. Núm 20, 129-151. Universidad Complutense de Madrid. Recuperat de <https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=5354751>
- Ministerio de Asuntos Exteriores y Cooperación. (2018). *Plan de acción para la implementación de la Agenda 2030. Hacia una Estrategia Española de Desarrollo Sostenible*. Recuperat de <https://www.mdsocialesa2030.gob.es/agenda2030/documentos/plan-accion-implementacion-a2030.pdf>
- Muxí, Z., Casanovas, R., Ciocchetto, A., Fonseca, M., i Gutiérrez, B. (2011). ¿Qué aporta la perspectiva de género al urbanismo?. *Revistas científicas UA: Feminismo/s*. Núm. 17, 105-129, Universidad de Alicante. Recuperat de https://rua.ua.es/dspace/bitstream/10045/22338/1/Feminismos%2017_06.pdf
- Observatorio Contra el Acoso Callejero de Chile. (2015). Acoso callejero. Recuperat 2 octubre 2022, de <https://ocac.cl/que-es/>
- Onetto, F. M. (2019). Hacia una reconceptualización del acoso callejero. *Revista Estudios Feministas*, 27. Recuperat de <https://www.scielo.br/j/ref/a/DdjM6fbwmmwZSFmBmNBM5wQ/?format=pdf&lang=es>
- Rebeldía, P. (2007). Hacia una pedagogía feminista. *Colección Cuadernos de Educación Popular*. Recuperat de <https://libros.metabiblioteca.org/bitstream/001/434/1/Hacia%20una%20pedagog%C3%ADa%20feminista.pdf>

Robles, A. L. (2014). Miedo en las calles: principal emoción de la inseguridad pública delictiva. Un estudio criminológico y de género. *Revista IUS*, 8(34), 81-100.. Recuperat de http://www.scielo.org.mx/scielo.php?script=sci_arttext&pid=S1870-21472014000200006

Stand Up. (2023). *About us*. Recuperat 25 gener 2023, de <https://www.standup-international.com/en/en/abou>

Annexes

En aquest apartat es mostra tota aquella informació que permet accedir a informació addicional i/o essencial que complementa o amplia el contingut del treball. En aquesta secció es troba informació sobre el qüestionari i el seu anàlisi, les entrevistes i els seus resultats, l'anàlisi de les cartografies individuals i l'accés a les cartografies interactives, entre d'altres.

Annex 1. Disseny del qüestionari

Qüestionari sobre l'assetjament de Carrer a la Ciutat de Vic

Hola, em dic Tamara Hidalgo i soc estudiant de 4t d'Educació Social a la Universitat de Vic i estic fent el meu TFG sobre l'assetjament de carrer que pateixen les dones a la ciutat de Vic. Per tal de tenir unes dades reals, em podries ajudar responant aquest qüestionari? Tan sols tardaràs 10 minuts a contestar les preguntes i per a més facilitat, et recomano que si ho fas des d'un telèfon mòbil, ho facis amb el terminal de costat per poder veure totes les opcions de resposta. Aquest qüestionari és totalment anònim.

NO RESPONGUIS AQUEST QÜESTIONARI SI NO ETS UNA DONA. TAMPOC RESPONGUIS SI NO ET MOUS PER LA CIUTAT DE VIC.

Moltes gràcies avançades.

Sobre l'assetjament verbal/gestual. Marca la freqüència en la et passen les següents afirmacions. (Mai / Estranyes Vegades / Algun cop / Sovint / Molt Freqüentment).

M'han mirat de manera morbosa.

He sentit que se m'han quedat mirant alguna part del meu cos.

M'han pirotejat d'una manera incomoda.

M'han fet gestos de caràcter sexual.

He rebut xiulets o altres sons (botzines de cotxes).

He sentit a altres murmurar obscenitats sobre mi.

He rebut comentaris sobre parts del meu cos

Han fet comentaris sexuals sobre el meu aspecte físic.

He rebut comentaris sexuals per la meva manera de vestir.

M'han demanat el meu número de telèfon amb fins sexuals.

He sentit rumors o comentaris sobre la meva vida sexual.

Sobre l'assetjament indirecte. Marca la freqüència en la et passen les següents afirmacions.

(Mai / Estranyes Vegades / Algun cop / Sovint / Molt Freqüentment).

Desconeguts m'han ofert pujar-me a un cotxe.

M'he sentit perseguida o arraconada amb intencions sexuals.

He sentit que se m'han acostat excessivament.

M'han tancat el pas de manera intimidant.

Han fotografiat parts del meu cos sense permís.

Han filmat parts del meu cos sense el meu consentiment.

Desconeguts m'han demanat tenir relacions sexuals.

Sobre l'assetjament físic/invasiu. Marca la freqüència en la et passen les següents afirmacions.

(Mai / Estranyes Vegades / Algun cop / Sovint / Molt Freqüentment).

M'han mostrat les parts íntimes.

S'han fregat els genitals intencionadament davant meu.

S'han fregat els genitals intencionadament contra mi.

M'ha incomodat que un desconegut em invaeixi el meu espai vital sense demanar-li.
S'han fregat les parts no íntimes intencionadament contra mi (mans, espatlla, cintura, cabell).

Sobre la freqüència de l'assetjament de carrer. (Mai / Estranyes Vegades / Algun cop / Sovint / Molt Freqüentment).

Amb quina freqüència creus que has experimentat l'assetjament de carrer al llarg de la teva vida?

Sobre sentiments. Marca les sensacions que et provoca l'assetjament que has rebut:

Por / Fàstic / Angoixa / Estrés / Impotència / Incomodat / Ansietat / Inseguretat / Indiferència / Alegria / Pujada d'autoestima

Sobre estratègies. Respon "SÍ" o "NO" a les següents afirmacions quan vas sola pel carrer.

Evito anar sola pel carrer.

Utilitzo el telèfon perquè em sento més segura.

Truco a algú per no sentir-me sola.

Faig veure que trucu algú per fer creure que no estic sola.

Em paro en un portal fent veure que és casa meu.

Envio missatges a persones properes per avisar que has arribat a casa.

Envio ubicació a temps real a persones properes perquè sàpiguen on soc.

Em vesteixo diferent quan és de nit per no cridar massa l'atenció.

Porto eines d'autodefensa per si em passés alguna cosa (gas pebre, clauers d'autodefensa...).

Evito anar caminant i agafo el cotxe.

Camino més ràpid quan sento que tinc algú a prop.

Sobre la ciutat de Vic. Respon "SÍ" o "NO" a les següents preguntes.

Generalment, creus que la ciutat de Vic, és segura per a les dones?

Generalment, creus que la ciutat de Vic, és segura pels homes?

Generalment, et sents còmoda i segura de caminar sola per Vic de dia?

Generalment, et sents còmoda i segura de caminar sola per Vic de nit?

Creus que si fossis un home et sentiries més segura?

Et sents còmoda anant sola per totes les zones de Vic?

Sobre les zones de Vic. Marca les zones de Vic en les que et sents MENYS còmoda i segura anant sola.

El Passeig / Casc Antic / Barri del Remei ("Cases barates"...) / Barri de l'Estadi ("Vic 2", zona Estadi...) / Barri dels Caputxins (Zona hospital, carretera de roda...) / Barri del Nord (Zona del cementiri, policia...) / Barri La Calla (Atlàntida, Escorial...) / Plaça Osona/Serra de Sanferm / Barri Horta Vermella / Barri Santa Anna / Barri del Sucre / Polígon industrial Sot dels pardals (Zona discoteques i menjar ràpid) / Polígon El Bruguer (Polígon de Roda)

Annex 2. Resultats del qüestionari

Tema principal	Assejament de carrer
Participants	Dones d'entre 18 i 30 anys
Nombre de participants	42 dones
Data de recollida de dades	Del 20 de novembre al 20 de desembre (2022)
Tractament de dades	Google Forms
Instrument de recollida	Qüestionari
Resultats	Representats en nombre de dones i/o en el seu percentatge.

	Pregunta/situació	M¹⁵	EV	AC	S	MF
Assetj. verbal i/o gestual	M'han mirat de manera morbosa.	2	3	13	19	5
	M'han piropejat d'una manera incomoda.	2	4	16	16	4
	M'han fet gestos de caràcter sexual.	8	13	18	2	1
	He rebut xiulets o altres sons (botzines de cotxes).	5	2	16	12	7
	He sentit a altres murmurar obscenitats sobre mi.	12	14	12	3	1
	He rebut comentaris sobre parts del meu cos.	8	12	15	4	3
	Han fet comentaris sexuals sobre el meu aspecte físic.	7	11	19	4	1
	He rebut comentaris sexuals per la meua manera de vestir.	13	11	9	6	3
	M'han demanat el meu número de telèfon amb fins sexuals.	16	14	9	3	-
	He sentit rumors o comentaris sobre la meua vida sexual.	11	10	13	5	3
Assetj. indirecte	M'han ofert pujar-me a un cotxe.	15	10	14	2	1
	M'he sentit perseguida o arraconada amb intencions sexuals.	10	9	16	5	2
	He sentit que se m'han quedat mirant alguna part del meu cos.	2	3	17	14	6

¹⁵ Les lletres corresponen a la freqüència en què passen les accions (M - Mai / EV - Estranyes Vegades / AC - Algun cop / S - Sovint / MF - Molt Freqüentment).

	He sentit que se m'han acostat excessivament.	7	9	17	5	4
	M'han tancat el pas de manera intimidant.	19	7	16	-	-
	Han fotografiat parts del meu cos sense permís.	31	8	3	-	-
	Han filmat parts del meu cos sense el meu consentiment.	34	5	3	-	-
	M'han demanat tenir relacions sexuals.	14	9	16	2	1
Assetj. físic i/o invasiu	M'han mostrat les parts íntimes.	18	8	12	2	2
	S'han fregat els genitals intencionadament davant meu.	23	6	9	2	-
	S'han fregat els genitals intencionadament contra mi.	42	-	-	-	-
	M'ha incomodat que un desconegut em invaeixi el meu espai vital sense demanar-li.	-	10	10	11	11
	S'han fregat les parts no íntimes intencionadament contra mi (mans, espatlla, cintura, cabell).	14	10	14	4	-
Assetj. de carrer	Amb quina freqüència creus que has experimentat l'assetjament de carrer al llarg de la teva vida?	2	5	12	16	7
Sentiments i sensacions que provoca l'assetj.	Por → 35 (83,3%)	Impotència → 32 (76,2%)	Indiferència → 0			
	Fàstic → 42 (100%)	Incomodat → 42 (100%)	Alegria → 0			
	Angoixa → 24 (51,1%)	Ansietat → 22 (52,4%)	Pujada d'autoestima → 0			
	Estrés → 14 (33,3%)	Inseguretat → 36 (85,7%)				
Estratègies que s'utilitzen a la via pública.	Afirmació / situació	SÍ	NO			
	Evito anar sola pel carrer.	39 (92,85%)	3 (7,15%)			
	Utilitzo el telèfon perquè em sento més segura.	41 (97,62%)	1 (2,38%)			
	Truco a algú per no sentir-me sola.	38 (90,48%)	4 (9,52%)			
	Faig veure que truco algú per fer creure que no estic sola.	39 (92,85%)	3 (7,15%)			
	Em paro en un portal fent veure que és casa meu.	14 (33,34%)	28 (66,66%)			
	Envio missatges a persones properes per avisar que has arribat a casa.	42 (100%)	-			
	Envio ubicació a temps real a persones properes perquè sàpiguen on soc.	30 (71,43%)	12 (28,57%)			

	Em vesteixo diferent quan és de nit per no cridar massa l'atenció.	26 (61,90%)	16 (38,10%)
	Porto eines d'autodefensa per si em passés alguna cosa (gas pebre, clauers d'autodefensa...).	14 (33,34%)	28 (66,66%)
	Evito anar caminant i agafo el cotxe.	35 (83,33%)	7 (16,67%)
	Camino més ràpid quan sento que tinc algú a prop.	41 (97,62%)	1 (2,38%)
En relació a la ciutat de Vic	Pregunta / situació	SÍ	NO
	Generalment, creus que la ciutat de Vic, és segura per a les dones?	16 (38,10%)	26
	Generalment, creus que la ciutat de Vic, és segura pels homes?	42 (100%)	-
	Generalment, et sents còmoda i segura de caminar sola per Vic de dia?	38 (90,48%)	4 (9,52%)
	Generalment, et sents còmoda i segura de caminar sola per Vic de nit?	7 (16,67%)	35
	Creus que si fossis un home et sentiries més segura?	42 (100%)	-
	Et sents còmoda anant sola per totes les zones de Vic?	4 (9,52%)	38 (90,48%)
Zones percebudes com a menys segures de la ciutat de Vic	El Passeig 6 (14,3%)	Barri del Caputxins 13 (31%)	Plaça Osona-Serra Sanferm 17 (20,5%)
	Casc Antic 18 (42,9%)	Barri del Nord 13 (31%)	Barri del Sucre 22 (52,4%)
	Barri del Remei 32 (76,2%)	Barri La Calla 20 (47,6%)	P. Ind. Sot dels Pradals 28 (66,7%)
	Barri de l'Estadi 29 (69%)	B. Horta Vermella i B. Santa Anna 14 (33,3%)	P. Ind. El Bruguer 20 (47,6%)

Annex 3. Anàlisi del qüestionari

El qüestionari m'ha permès recollir molta informació relacionada amb l'assetjament i també amb la percepció que les dones de Vic que han respost el qüestionari tenen envers la seguretat dins la ciutat. Per tant a continuació s'hi troba l'anàlisi i les conclusions més rellevants extretes de les respostes de les persones que han participat de la present investigació. Cal recordar que l'assetjament de carrer és esdevingut per part d'un desconegut i que, per tant, les respostes de les participants a les preguntes i situacions exposades son tenint coneixement d'aquesta característica bàsica que s'exigeix per tal que els actes es calatoguin dins de l'esmentat fenomen.

Com s'ha comentat en el marc teòric, els comportaments i actes de l'assetjament de carrer tenen tres tipus de categoritzacions, un d'aquests tipus és el verbal i/o gestual, el qual han patit totes les dones que han participat del qüestionari, majoritàriament a través de mirades morbooses, floretes ("piropos") incòmodes, xiulades, betzinades de cotxe i comentaris sobre el propi cos. És necessari destacar que d'aquest tipus d'assetjament el que menys han rebut les participants ha estat sentir comentaris sobre la pròpia vida sexual i demanar el telèfon amb fins sexuals.

En relació a l'assetjament indirecte, els comportaments que més dones de Vic han hagut de viure son en primer lloc les mirades fixes en alguna part del cos, seguidament de sentir que s'han acostat excessivament, continuant per sentir-se perseguides i també havent d'escoltar ofertes de pujar-se a un cotxe o de mantenir relacions sexuals. És relativament important destacar que els actes comportaments que menys dones han patit son relacionades amb l'acció d'haver set fotografiades o filmades sense el seu permís, fet que tampoc es pot realment saber amb certesa si no s'enganxa a la persona fent-ho al moment o no es viralitzen les imatges postero.

Tot i que el físic i/o invasiu és el tipus d'assetjament que menys han presenciat les dones de Vic, és essencial destacar que totes les dones que han participat en el qüestionari s'han sentit incòmodes quan un desconegut ha envaït el seu espai vital i que a més de la meitat les hagin tocat sense consentiment (mans, espatlla, cintura, cabell...). És molt preocupant que de les 42 dones que han respost 24 hagin hagut de veure com desconeguts els hi ensenyaven les parts íntimes i 17 d'elles hagin hagut de veure com es fregaven els genitals, tot i que cap persona s'hagi fregat els genitals contra elles, fet molt positiu ja que demostra que cap de les dones que ha participat en el qüestionari ha patit una agressió sexual per part d'un desconegut al carrer.

Generalment ens trobem que el 100% de les dones que han respost el qüestionari han patit assetjament de carrer en més o menys freqüència com s'ha demostrat a través de les primeres preguntes del mateix, però quan es demana amb quina freqüència han experimentat l'assetjament de carrer al llarg de la seva vida dues dones han respost que mai. Això convida a pensar que hi ha actes i/o comportaments socials que estan molt normalitzats i que no son considerats assetjament de carrer per a dues d'aquestes dones.

Una de les preguntes que s'han respost en el qüestionari va relacionada amb els sentiments i sensacions que les hi ha provotat el fet de patir assetjament i totes han marcat la incomoditat i el fàstic. També la inseguretad, la por i la impotència són sensacions i emocions que han tingut un percentatge elevat de respostes, seguit de l'angoixa i l'ansietat que provoquen els actes d'assetjament en una mica més del 50% de les dones. El que més destaca en aquesta pregunta és que cap dona ha sentit una pujada d'autoestima, alegria o indiferència davant l'assetjament de carrer.

Un altre aspecte que el qüestionari ha revelat és la utilització d'estratègies que tenen les dones de Vic per sentir-se més segures quan van soles pel carrer. Les estratègies més utilitzades per a les dones de la ciutat a part d'evitar anar soles i utilitzar més el cotxe, són les d'enviar un missatge quan s'arriba al destí, caminar més ràpid quan hi ha algú a prop, utilitzar el telèfon, fer veure que truquen algú o fer-ho de veritat. Tot i que també hi ha una gran quantitat de dones que es vesteixen diferent si han d'anar caminant a algun lloc i al voltant d'unes 14 dones porten eines d'autodefensa per si les hi passés alguna cosa.

Si ens centrem en les respostes que han dit les dones en relació a la ciutat, totes creuen que Vic és segura pels homes però només el 38,10% creuen que ho és també per les dones. Generalment gairebé totes se senten segures anant per la ciutat soles de dia però només 16,67% s'hi senten de nit. El percentatge deixa de ser baix si la pregunta és "Creus que si fossis un home et sentiries més segura?", en aquesta resposta el 100% de les dones han dir "sí".

És important destacar que el 90,48% de les dones no es senten igual de segures per totes les zones de Vic afirmant doncs, que hi ha zones que més insegures es perceben. Aquestes zones o barris son en primer lloc el barri del Remei (76,2%), seguit del Barri de l'Estadi (69%), continuant pel polígon industrial Sot dels Pradals i succeir amb altres barris. Però amb diferència el lloc més segur per a la majoria de dones que han participat en el qüestionari és El Passeig.

Annex 4. Disseny de l'entrevista

Quina edat tens?

Quin és el teu nivell d'estudis?

Creus que l'espai públic és igual per homes que per dones? Perquè?

Sobre l'assetjament:

Creus que l'assetjament de carrer és un fenomen gaire tractat/parlat en la societat? Perquè?

En quina freqüència creus que has experimentat l'assetjament de carrer al llarg de la teva vida?

Quins sentiments i/o sensacions has sentit quan has patit assetjament de carrer?

Quines estratègies utilitzes o has utilitzat quan vas/has anat sola per l'espai públic?

Factors que condicionen:

Creus que l'assetjament de carrer depèn la zona/barri/carrer? I la roba que portes? I l'hora? Per quins motius?

Creus que aquest assetjament també el pateixen els homes?

Qui creus que efectua aquest assetjament?

Sobre la ciutat de Vic:

Generalment, creus que la ciutat de Vic és segura per a les dones? I pels homes?

Generalment, et sents còmoda i segura de caminar sola per Vic de dia? I de nit?

Creus que si fossis un home et sentiries més segura? Per quins motius?

Et sents igual de còmoda anant sola per totes les zones de Vic?

Quines son les zones de Vic en les que et sents MENYS còmoda i segura anant sola? Perquè?

El Passeig / Casc Antic / Barri del Remei ("Cases barates"...) / Barri de l'Estadi ("Vic 2", zona Estadi...) / Barri dels Caputxins (Zona hospital, carretera de roda...) / Barri del Nord (Zona del cementiri, policia...) / Barri La Calla (Atlàndida, Escorial...) / Plaça Osona/Serra de Sanferm / Barri Horta Vermella / Barri Santa Anna / Barri del Sucre / Polígon industrial Sot dels Pradals (Zona discoteques i menjar ràpid) / Polígon El Bruguer (Polígon de Roda)

Podries marcar en el següent mapa els carrers o rutes que sols utilitzar i que més i menys segura et sents?

Per què agafaries aquestes rutes i no d'altres?

Perquè no passaries pels carrers que has decidit marcar com a "prohibits"? (*si en marca*)

Podries dir-me els carrers on has patit assetjament de carrer l'últim any?

Si creus que hi ha alguna informació que no t'he demanat o vulguis compartir amb mi, pots fer-ho.

Annex 5. Transcripció de les entrevistes

En aquest annex s'hi troben les transcripcions de les entrevistes que he realitzat en la recollida de dades del present treball. Cal destacar que en la pregunta "Podries marcar en el següent mapa de Vic els carrers o rutes en els que et sents més segura? I quins son els carrers en els que et sents menys segura (vermell)?" les resposta és un mapa. Aquest mapa no és creat per les dones, sinó que és la creació d'una cartografia que he fet jo a través de que cada persona entrevistada marqués o em senyalés en un mapa els carrers en el que es sent més segura i en els que menys.

Dona 1

Quina edat tens?

Tinc 22 anys.

Quin és el nivell d'estudis que tens?

Actualment estic acabant dos Graus a la Universitat de Vic.

Creus que l'espai públic és igual per homes que per dones? Perquè?

No. Perquè els homes, només pel simple fet de ser homes ja tenen la situació diferent que la de les dones. Penso que per homes és més segur l'espai.

Creus que l'assetjament de carrer és un fenomen gaire tractat? Perquè?

Perquè hi ha molt assetjament però molt d'aquest està silenciats, no se'n parla.

Amb quina freqüència creus que has experimentat l'assetjament de carrer al llarg de la teva vida? Perquè?

Molt no sé, però bastant si.

Quins sentiments i/o sensacions has sentit quan has patit assetjament de carrer?

Por, fàstic, ansietat, inseguretat, impotència... no sé, és com la ràbia o por de que sempre et pot passar alguna cosa i que no et pots confiar de ningú.

Quines estratègies utilitzes o has utilitzat quan vas/has anat sola per l'espai públic?

Si, el fet d'anar pel carrer i canviar-te de vorera perquè no et sents segura, no sé, quan és de nit i has d'anar a algun lloc evito anar caminant o sola o fins i tot de dia. Abans en el clauer de casa portava com una mini barra que si la destapes comença a pitar per si hi hagués una emergència, és una "eina" de defensa contra els violadors o algo així. Fa molt soroll per alertar a la gent que passa alguna cosa.

Tu vas sola i veus que hi ha un grup de nois i, no sempre, però majoritàriament se't queden mirant o et diuen alguna cosa. Si aquest grup fos un grup de noies no em faria la mateixa por. És més, quan en un grup de nois i ha una sola noia em sento insegura igualment però una mica més segura que si no n'hi hagués cap sí...

Creus que l'assetjament de carrer depèn la zona/barri/carrer? Per quins motius?

Abans pensava que sí però ultimament he vist que no. Per exemple; abans només passaven situacions d'assetjament a dones en barris més allunyats del centre, més foscos o sense llum...

Però l'altre dia anant de la plaça a la biblioteca, que és un sol carrer i son llocs on hi sol haver bastanta gent sigui l'hora que sigui, allà, vaig sentir por i abans no hagués dit que tindria por sent al centre de Vic. I veient com està tot avui, ja tens por de dia, de nit i a qualsevol hora, a qualsevol barri i fins i tot amb qualsevol roba, que sembla que no però la roba també influeix molt.

Creus que l'assetjament de carrer depèn/influeix la roba que portes?

Pot influir més o menys, però és que penso que el simple fet ja de ser dona, vagis com vagis vestida, tens les mateixes possibilitats de que un home t'assetji o no. Però és que, per a mi, dir-te una paraula o que et mirin amb cara morbosa ja és assetjar.

Creus que aquest assetjament també el pateixen els homes?

Sí, tot i que penso que no es mostra tant i que si realment hi ha aquest assetjament no és igual que el que patim les dones.

Qui efectua aquest assetjament?

Majoritàriament els homes, però suposo que alguna dona també es dedica a assetjar a algún home, però majoritàriament homes a dones.

Generalment, creus que la ciutat de Vic és segura per a les dones? I pels homes?

Penso que la ciutat no és segura ni per homes ni per dones, però pels homes crec que sí que és més segura.

Generalment, et sents còmoda i segura de caminar sola per Vic de dia? I de nit?

Jo no em sento segura ni de dia ni de nit, però de nit sobretot em sento molt més indefensa i insegura.

Creus que si fossis un home et sentiries més segura? Perquè?

Una mica més segura penso que sent home sí que m'hi sentiria, sí.

Et sents igual de còmoda anant sola de nit per totes les zones de Vic?

No. Hi ha zones de Vic on em sento més o menys còmoda, tot i que tinc bastanta por a tot arreu.

Quines son les zones de Vic en les que et sents MENYS còmoda i segura anant sola de NIT? Perquè?

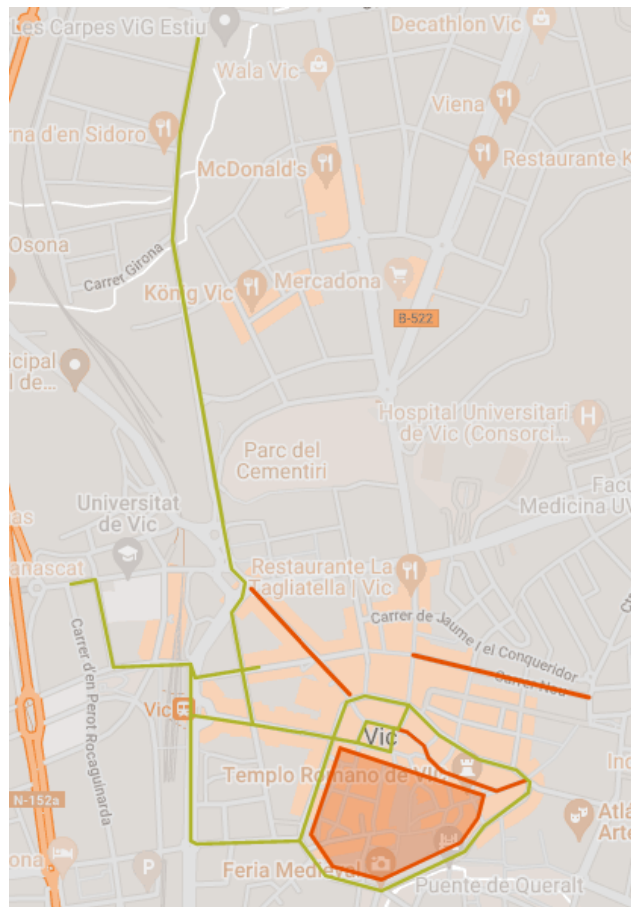
El Passeig / Casc Antic / Barri del Remei ("Cases barates"...) / Barri de l'Estadi ("Vic 2", zona Estadi...) / Barri dels Caputxins (Zona hospital, carretera de roda...) / Barri del Nord (Zona del cementiri, policia...) / Barri La Calla (Atlàndida, Escorial...) / Plaça Osona/Serra de Sanferm / Barri Horta Vermella / Barri Santa Anna / Barri del Sucre / Polígon industrial Sot dels pardals (Zona discoteques i menjar ràpid) / Polígon El Bruguer (Polígon de Roda). I els altres llocs tampoc hi solc anar.

Normalment em sento més segura en barris que tenen més llum, més gent, més comerços, no sé. Més llocs on poder anar si m'he de refugiar d'algú o haig d'avisar de que m'està passant alguna cosa.

Quina creus que hauria ser la o les solucions davant aquesta problemàtica?

Doncs algunes solucions podrien ser que hi haguessin botigues a Vic on poguessis anar quan et sents assetjada, o diferents punts de Vic, com els punts lila, dons per l'assetjament. També podria haver-hi com un telèfon o un número només de vic que si et sents assetjada doncs que cliquessis com el número i indiqués la zona de Vic on estàs o algo així.

Podries marcar en el següent mapa de Vic els carrers o rutes en els que et sents més segura? I quins son els carrers en els que et sents menys segura (vermell)?

Per què has marcat aquestes rutes i no d'altres?

Normalment és per on passo, diria que és per on hi ha més persones, més comerços i més gent. Visc al centre i no em moc gaire, vaig a la uni i poc més. Sempre vaig a fer vida a Barcelona, a Vic només hi estic per estudiar, viure i fer recados. Per exemple la ruta de la discoteca no me la faig sovint, només de tant en tant, ja que sempre intento anar amb cotxe.

Perquè no passaries pels carrers que has decidit marcar com a "prohibits" (vermell)?

Perquè em fan molta por, son carrers foscos i solitaris. Em sento molt insegura i son llocs que intento no passar-hi ni de nit ni de dia. Pel carrer de Gurb no hi passaria mai de nit, per exemple, prefereixo donar la volta a tot Vic que passar per aquí. Pel carrer Nou em fa molta por passar-hi perquè és molt fosc i estret.

Podries dir-me els carrers on has patit assetjament de carrer en l'últim any?

En el carrer de la biblioteca, el de la Sirena, allà em van fer comentaris fora de lloc, també he rebut pitades de cotxe i també un cop em van dir en el portal de casa "que puc entrar amb tu?"

El carrer del City Arms, tot i que no just al davant, allà sempre em diuen coses i al ser un carrer estret i sense gaire llum...

Pel voltant de la Disco sempre et diuen coses, pitades, comentaris...

Carrer paral·lel del passeig, el que abans he marcat en vermell, allà una vegada em vaig trobar amb un noi que just quan vaig passar es va baixar els pantalons davant meu i l'hi vaig veure tot lo íntim i òbviament jo vaig accelerar el pas per marxar d'allà. Allò si que va ser passar por...

Son tantes coses que al final te'n oblidés.

Si creus que hi ha alguna informació que no t'he demanat o vulguis compartir amb mi, pots fer-ho.

Dona 2

Quina edat tens?

Tinc 21 anys.

Quin és el nivell d'estudis que tens?

Una carrera, però encara no la he acabat, tot just estic a l'últim curs.

Creus que l'espai públic és igual per homes que per dones? Perquè?

No és igual per homes que per dones, però és que primer ens hem de plantejar com i per a qui estan fets els espais. Si una dona va sola és com que té més probabilitats de que li passi alguna cosa que no pas un home que va sol.

Creus que l'assetjament de carrer és un fenomen gaire tractat? Perquè?

Penso que l'assetjament és un tema molt poc parlat, només es parla amb la gent que li ha passat alguna cosa o si és un tema que a tu et remou ho parles amb el teu voltant, però crec que socialment no es parla d'aquest tema.

Amb quina freqüència creus que has experimentat l'assetjament de carrer al llarg de la teva vida? Perquè?

Difícil pregunta. Penso que sí, que quan era més adolescent sí que tenia comentaris tipus "guapa" o pitidos amb el cotxe, o les típiques mirades que recauen sobre tu. Però actualment des que em vesteixo amb el Chador (mantell que cobreix tot el cos) aquests comentaris i tipus d'assetjament han desaparegut gairebé per complet.

Quins sentiments i/o sensacions has sentit quan has patit assetjament de carrer?

Crec que el que sento és fàstic, inseguretats...

Quines estratègies utilitzes o has utilitzat quan vas/has anat sola per l'espai públic?

No hauríem de fer-ho, però per exemple si estic a casa de la meva amiga i marxo a casa, li envio un missatge quan arribo i ella igual si marxa cap a casa seu. Però penso que també ens hauríem de plantejar si cal avisar de que estàs bé... Està bé, però, perquè ho hem de fer encara? Això també és un indicador de inseguretats a l'espai.

També truco a la meva amiga, em poso amb els auriculars, em dedico a observar tot el meu voltant, intento anar sempre acompanyada... A la nit estic molt més alerta de per on passo, per por a saber si arribaré a casa o no...

Creus que l'assetjament de carrer depèn la zona/barri/carrer? Per quins motius?

Sí, penso que la zona influeix molt. També condiciona molt la roba que portes, com surts de casa teva, si ets una persona atractiva o si no ho ets, jo crec que hi han molts punts que fan que els espais públics siguin més segurs o menys. Depèn d'on vagis passaràs per un lloc o un altre, però jo crec que tot està interrelacionat. També depèn del moment, ja que no és el mateix si és de dia o de nit...

Creus que aquest assetjament també el pateixen els homes?

No, penso que ho patim les dones pel simple fet d'estar estigmatitzades socialment. Tampoc conec cap cas d'homes que hagi estat assetjat pel carrer... És més cap a dones aquest tema.

Qui efectua aquest assetjament?

L'agressor de l'assetjament és el home. Poden haver-hi dones que assetjen a dones, hem de tenir en compte que no tots els homes son iguals i tampoc les dones. Però majoritàriament son homes els qui fan aquestes coses.

Generalment, creus que la ciutat de Vic és segura per a les dones? I pels homes?

Crec que per dones no és segura. Pels homes sí.

Generalment, et sents còmoda i segura de caminar sola per Vic de dia? I de nit?

Home de dia sí, depèn d'on vagis també... En el centre estic més segura entre cometes, però per les afores de Vic i contextos socialment més estigmatitzats o que tenen més aquest estigma de barri perillós, vulguis o no aquesta seguretat la tens dins, o te la fan creure. Trasllades l'estiga a les persones i després encara que aquell carrer no sigui insegur, tu ho acabes pensant perquè t'han inculcat que aquell carrer, barri o zona és perillós.

Creus que si fossis un home et sentiries més segura? Perquè?

Si fos un home crec que sí, que em sentiria més segura. És complicat, però crec que sí. És depèn de com sigui l'home... També penso que aquesta inseguretat que tinc tant interioritzada com a dona si fos un home no la tindria tant.

Et sents igual de còmoda anant sola de nit per totes les zones de Vic?

No em sento còmoda anant sola ni a Vic ni enlloc.

Quines son les zones de Vic en les que et sents MENYS còmoda i segura anant sola de NIT? Perquè?

El Passeig / Casc Antic / **Barri del Remei ("Cases barates"...) / Barri de l'Estadi ("Vic 2", zona Estadi...)** / Barri dels Caputxins (Zona hospital, carretera de roda...) / Barri del Nord (Zona del cementiri, policia...) / **Barri La Calla (Atlàndida, Escorial...)** / **Plaça Osona/Serra de Sanferm / Barri Horta Vermella / Barri Santa Anna / Barri del Sucre / Polígon industrial Sot dels pardals (Zona discoteques i menjar ràpid) / Polígon El Bruguer (Polígon de Roda).**

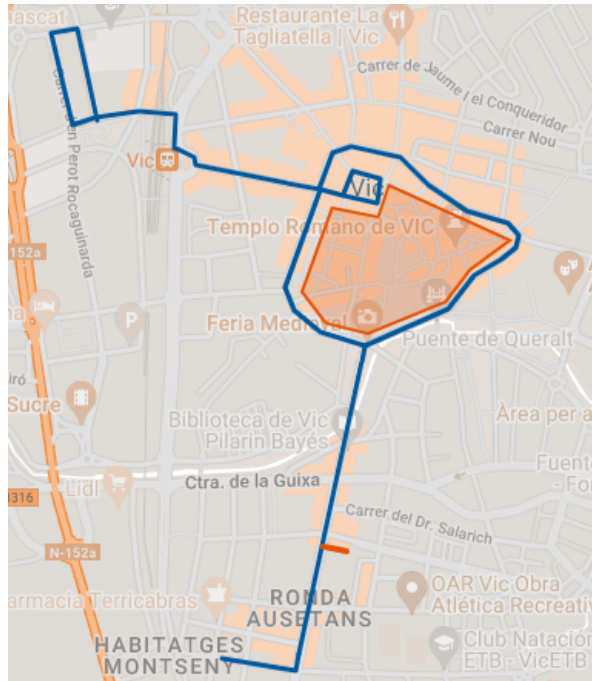
Son llocs que sense saber-ne el perquè, em fan sentir-me menys segura, suposo que també depèn del dia, el moment... hi ha nits que no tinc por i hi ha nits que sí. Depèn també de les persones amb les que et creues aquella nit...

Quina creus que hauria ser la o les solucions davant aquesta problemàtica?

És una pregunta bastant complicada però també interessant. Jo crec que la solució per acabar amb l'assetjament de carrer seria canviar tot el sistema, o sigui com està estructurada la societat, tant per l'home com a la dona. No sé. Crec que s'hauria de canviar el pensament que es té envers les dones i també sobre els homes. Canviar el sistema, la societat, la mirada cap els dos gèneres, també els carrers com estan estructurats, preguntar-nos perquè hi ha llocs difícils d'accedir, perquè hi han barris tan estigmatitzats i això crea por a les dones a l'hora de sortir de casa... Son tantes coses... Jo començaria per canviar el sistema. Com? No ho sé, però és el que faria. Sé que hi han moltes limitacions, canviar el sistema no és fàcil

perquè aquest es va creant amb el temps, és dinàmic, però mica en mica s'hauria de transformar i treballar aspectes més morals i ètics sobre la mirada que tenim del món.

Podries marcar en el següent mapa de Vic els carrers o rutes en els que et sents més segura? I quins son els carrers en els que et sents menys segura (vermell)?

Per què has marcat aquestes rutes i no d'altres?

No sé. Suposo que perquè son els carrers amb més molta llum i en els que sempre hi solen passar més cotxes, ja sigui de gent normal de policies. Però ja et dic, abans m'havia sentit insegura per comentaris d'homes en aquests mateixos carrers que he marcat. Però prefereixo passar per carrers més transitats que jugar-me-la a passar per carrers solitaris i foscos. Tampoc surto gaire de casa, per això he posat el camí de casa al centre i a la uni i ja està.

Perquè no passaries pels carrers que has decidit marcar com a "prohibits" (vermell)?

No és que siguin prohibits, sinó que no m'agraden tant. Ja et dic, ara ja no em diuen gairebé mai res i em sento molt més segura amb aquesta roba, per això no t'he dit més carrers insegurs, perquè gràcies a la roba m'ha desaparegut entre cometes la por de que em passi algo. Que sempre hi és, però sé que els home sno em miraran tan si no se'm veu res més que la cara i les mans.

Podries dir-me els carrers on has patit assetjament de carrer de l'últim any?

Ara mateix no sé que dir-te, ja que des que em vesteixo així ja no em passen tantes coses. No dic que en l'últim any no m'hagi passat res però ara mateix no recordo cap situació.

Si creus que hi ha alguna informació que no t'he demanat o vulguis compartir amb mi, pots fer-ho.

Dona 3

Quina edat tens?

Tinc 23 anys.

Quin és el nivell d'estudis que tens?

Encara no l'he acabat, però estic a l'últim curs de la carrera d'Educació Social, però també tinc un grau mitjà i un grau superior.

Creus que l'espai públic és igual per homes que per dones? Perquè?

L'espai públic no és igual per els dos gèneres, perquè ho hi ha igualtat de condicions pels dos. I perquè no dir-ho, som les dones les que tenim menys "privilegis" a l'hora d'estar al carrer. Els homes tenen, generalment, més facilitats i comoditats per estar al carrer.

Creus que l'assetjament de carrer és un fenomen gaire tractat? Perquè?

Penso que l'assetjament de carrer no està gaire parlat. És a dir, les dones sobretot, parlem d'això a diari, ja que ens expliquem les situacions que diàriament ens passen, però a nivell polític i social penso que no s'ha lluitat gaire per solucionar-ho. Si que hi ha campanyes polítiques que ho han intentat erradicar, però no és suficient.

Amb quina freqüència creus que has experimentat l'assetjament de carrer al llarg de la teva vida? Perquè?

No sabria dir-te la freqüència exacta, però sempre. Sempre que vaig pel carrer hi ha algú que em xiula, em fa comentaris incòmodes, em piten amb el cotxe i fins i tot he hagut de veure com es masturben davant meu. Penso que això últim és molt puntualment però la resta és pràcticament diari.

Quins sentiments i/o sensacions has sentit quan has patit assetjament de carrer?

Fàstic com a primer sentiment. Però, no sé, és molt incòmode estar en una situació així, perquè després això et fa tenir por, molta por. Sobretot quan és de nit i estas sola... A part també et fa sentir insegura i com si fossis una joguina, no? Com si els homes poguessin dir-te el que sigui sense conseqüències i tu fossis una joguina que no importa a ulls de ningú.

Quines estratègies utilitzes o has utilitzat quan vas/has anat sola per l'espai públic?

Ostres, estratègies com a tal no sé, però involuntàriament camino més ràpid quan vaig sola. També intento trucar a algú o fer veure que trucu a algú o que estic enviant un audio a alguna amiga. Ara ja no ho porto perquè es veu que està prohibit diria, però vaig fer-me un pot petit amb aigua pebre i llimona per si em passes alguna cosa poder tirar-li el líquid a la cara a la persona que fos i jo poder córrer i fugir. Crec que està prohibit perquè això s'ha de comprar homologat o algo... Però no sé, sempre intento estar amb el mòbil i escoltant música per evadir-me de la realitat, perquè fa por inclús no tenir a ningú darrera.

També hi va haver una època que enviava ubicació a temps real a la meva ex-parella quan vivia amb ell, perquè sortia molt tard de la feina i per arribar a casa eren carrers molt foscos i solitaris.

Creus que l'assetjament de carrer depèn la zona/barri/carrer? I de la roba que portes? I de l'hora? Per quins motius?

A veure, jo crec que en realitat no importa res més que les intencions de la persona que et vulgui assetjar, però també sé que si portes roba més curta per dir-ho d'alguna manera, tens més possibilitats de que et passi algo. No per culpa de la roba, sinó perquè els homes no saben controlar els seus impulsos sexuals i es pensen que perquè portis una faldilla ja poden violar-te. Perdó per ser tan directa o tant "buta" parlant, però és que aquest tema em fa molta ràbia.

Tema zona i hora, no sé, penso el mateix, que és culpa del noi que et vol fer mal, no de on siguis i a quina hora. Però és cert que de dia segurament no et passarà tant perquè hi ha llum, gent, botigues i més presència policial. I la zona el mateix, influeix, però no és qui condiona que passi o no l'assetjament.

Creus que aquest assetjament també el pateixen els homes?

No. O sigui sí, però no del mateix tipus que parlem. Les noies patim assetjament per raó de sexe o gènere, els homes si son assetjats normalment és per altres homes amb intencions de robar o delinquir. Però les dones ho patim simplement pel fet de ser dones. Per tant, no. Els homes no pateixen assetjament de carrer.

Qui efectua aquest assetjament?

Els homes. Jo mai he vist una dona assetjant a una d'altra. Mai he vist una noia masturbar-se davant d'una altra. Mai m'he sentit incomoda per comentaris, mirades o actes que una dona ha fet davant meu. Son els homes els qui no controlen els seus actes i fan el que fan per molestar i saciar el seu afany sexual. No sé perquè ho fan, però sempre acabem sent les dones que patim per culpa del no-control dels homes.

Generalment, creus que la ciutat de Vic és segura per a les dones? I pels homes?

Per a dones no és segura ni sexualment ni de cap manera. I penso que per homes a nivell d'assetjament sexual si, però a nivell de delinqüència no.

Generalment, et sents còmoda i segura de caminar sola per Vic de dia? I de nit?

No, no em sento còmoda per Vic ni de dia ni de nit. És cert que de nit passo més por, però es que a vegades ho agraeixo, hi ha menys gent, per tant també hi ha menys homes que m'incomodin pel carrer. Però no, generalment no.

Creus que si fossis un home et sentiries més segura? Perquè?

Oi tant! Si fos un home ja no tindria cap tipus de por. Tampoc altres homes tindrien la intenció d'agredir-me sexualment n tan sols em mirarien. Els homes tenen aquest privilegi i a vegades no ho saben valorar.

Et sents igual de còmoda anant sola de nit per totes les zones de Vic?

Difícil saber... No, suposo que hi ha llocs que fan més por.

Quines son les zones de Vic en les que et sents MENYS còmoda i segura anant sola de NIT? Perquè?

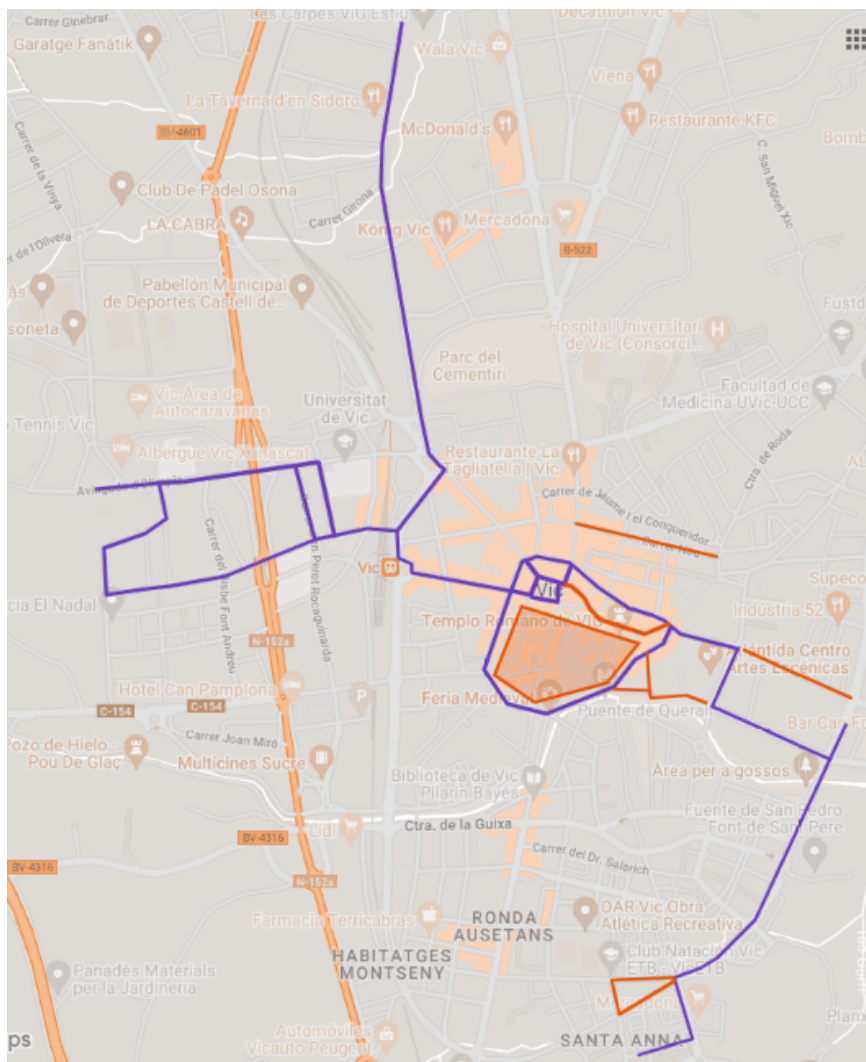
El Passeig / Casc Antic / Barri del Remei ("Cases barates"...) / Barri de l'Estadi ("Vic 2", zona Estadi...) / Barri dels Caputxins (Zona hospital, carretera de roda...) / Barri del Nord (Zona del cementiri, policia...) / Barri La Calla (Atlàndida, Escorial...) / Plaça Osona/Serra de Sanferm / Barri Horta Vermella / Barri Santa Anna / Barri del Sucre / Polígon industrial Sot dels pardals (Zona discoteques i menjar ràpid) / Polígon El Bruguer (Polígon de Roda).

Ui, ara sembla que em faci por tot Vic... però és que pensant en els llocs on m'han passat coses així i que em facin sentir-me insegura son aquests... PERO més enllà d'això no hi ha un perquè. És perquè homes "dolents" n'hi ha a tot arreu.

Quina creus que hauria ser la o les solucions davant aquesta problemàtica?

No ho sé sincerament... Més presència policial per començar. I es que penso que per molta seguretat de policia que hi hagi a Vic, els assetjaments solen passar en 5 segons i la policia tan sols podria fer res... Penso que és un tema més d'educació en igualtat de gènere, que ja des de petits s'ensenyés a respectar a la dona. Penso que tot és possible des de l'educació adequada. Però mentre segueixin les coses com estan ara, seguirem patint assetjament, violacions i assassinats per qüestió de gènere.

Podries marcar en el següent mapa de Vic els carrers o rutes en els que et sents més segura? I quins son els carrers en els que et sents menys segura (vermell)?

Per què has marcat aquestes rutes i no d'altres?

He marcat les rutes generals per les que solc passar i utilitzo, que son de casa meu a la feina, a la uni, a casa de la meva iaia i també pel centre, que és per on el moc de normal. Òbviament hi ha vegades que canvio les rutes o haig d'anar a altres llocs, però ara mateix no sabria què més dir-te.

Però marcar aquests carrers això no vol dir que els carrers que utilitzo em facin sentir-me segura, només que si o si haig de passar per algun lloc, i passo normalment pels carrers grans on hi ha més moviment i també perquè solen ser més ràpids.

Perquè no passaries pels carrers que has decidit marcar com a “prohibits” (vermell)?

Perquè és on més vegades m’he trobat en situacions molt incòmodes. Però crec que és normal, no? El fet de que passis per un carrer i et diguin coses i sempre siguis el centre d’atenció per ser dona, incomoda molt. Son carrers foscos, sense llum, sense gent i on passar-hi, tant de dia com de nit fa molta por i molta cosa. No sé si es que soc jo que tinc més por de la que hauria, però sé que no, que realment totes en sentim igual quan anem soles. Per exemple però, mai m’ha passat res al parc de Santa Anna, però no m’agrada passar-hi, sempre ho evito, em fa cosa aquell parc.

Podries dir-me els carrers on has patit assetjament de carrer de l’últim any?

Aquesta pregunta seria molt més fàcil respondre-la de on no he patit assetjament... Jo no tinc cotxe i vaig caminant a tot arreu. I podria assegurar-te que cada dia em passa alguna cosa, per molt petita que sigui i fins i tot jo no hi prengui consciència.

Sortint de casa meu sempre, vic allà davant de la residència “las Hermanitas” i només sortir de casa ja haig d’estar escoltant comentaris molt masculistes, des d’un “hola guapa”, un “estás muy buena” i un “ven a mi casa” fins a “cuanto cobras” he hagut d’escoltar.

També al carrer que puja cap a l’Atlàntida, el carrer Montserrat crec que es diu. Allà hi ha un bar d’un noi Romanès que tanca tard, rollo a la 1 de la nit o així i sempre està ple d’homes que se’t queden mirant amb cara de “babosos”, diuen coses que no toquen i incomoden moltíssim, per això sempre evito passar per aquest carrer. Tant de dia com de nit... O també en el mateix carrer he sentit que algú m’ha seguit, tot i que potser no em segueixen a mi directament i només havien d’agafar el mateix carrer que jo, però en aquest carrer sempre em sento seguida i vaig mirant enrere.

El carrer on més coses m’han passat o més “fortes” per dir-ho d’alguna manera és el carrer que va de la plaça de l’estudiant a la plaça Major. És el carrer paral·lel al Passeig, però tot i estar molt a prop és molt diferent. No hi ha llum, no hi sol passar gaire gent i allà varies vegades he vist a homes masturbar-se quan jo passaba mentre em deien coses. No sé pas amb quina intenció fan això, no sé si és perquè jo acabi tenint sexe amb ells o simplement ho fan per gust i per incomodar...

Un altre lloc on m’han passat coses és al carrer Sant Pere em sembla que es diu. Allà uns homes fa un parell de mesos van convidar-me a pujar a casa seu des del balcó... Allò em va semblar molt fastigós, molt masculista i molt innecessari.

No sé, no puc dir-te tots els carrers de Vic perquè son la majoria en els que m’han passat situacions d’aquestes, i també la majoria ni les recordo perquè les tinc tan interioritzades que ni tan sols em paro a pensar que allò és assetjament. És a dir, en el moment si que hi penso però després ja no, per tant no sé quins llocs específics més dir-te.

Si creus que hi ha alguna informació que no t’he demanat o vulguis compartir amb mi, pots fer-ho.

Dona 4

Quina edat tens?

Tinc 24 anys.

Quin és el nivell d'estudis que tens?

Encara no l'he acabat, però estic acabant el grau de Nutrició, però no treballo de això, treballo de monitora de menjador als migdies a una escola i també treballo en una cafeteria els caps de setmana.

Creus que l'espai públic és igual per homes que per dones? Perquè?

No, perquè en relació a les dones sol haver-hi més aspectes que fan que els espais siguin més insegurs.

Creus que l'assetjament de carrer és un fenomen gaire tractat? Perquè?

Si, crec que es parla bastant perquè estem en una societat molt masculista i patriarcal, però penso que no es parla de la manera en que s'hauria de parlar.

Amb quina freqüència creus que has experimentat l'assetjament de carrer al llarg de la teva vida? Perquè?

A veure en el meu cas no acostumo a sortir pel carrer de nit a part que sempre intento anar amb cotxe tot arreu. Però si haig de posar una freqüència, diria que de tant en tant sí que em passen coses. No sé, anar pel carrer i que et pitin els cotxes, que et diguin coses, o lo típic que vas pel carrer i se't queden mirant o et xiulen...

Quins sentiments i/o sensacions has sentit quan has patit assetjament de carrer?

Em sento com una merda, però per la paraula. Bueno, t'entra sensació de por, de "ai que me va a pasar" o "ai, ¿esto acaba aquí o me van a seguir?"... Inseguretat vaja.

Quines estratègies utilitzes o has utilitzat quan vas/has anat sola per l'espai públic?

A part d'anar sempre en cotxe i intentar no anar sola mai, doncs agafar el telèfon i fer veure que estic xatejant amb algú, o fent veure que truco a algú... coses així.

Creus que l'assetjament de carrer influeix la zona/barri/carrer? I de la roba que portes? I de l'hora? Per quins motius?

Sobre si la zona influeix en aquest fet, crec que sí, perquè si estas a una zona bastant transitada és probable que no passi tant, però si és una zona o un barri més estigmatitzat o problemàtic (no sé com explicar-ho) doncs aquí sí que penso que pot passar més.

En relació a la roba que es porta, penso que sí que influeix, per desgràcia cap a malament...

I l'hora també influeix molt, ja que no és el mateix anar sol per Vic a les 12 del migdia que a les 12 de la nit... A la nit és més perillós, per dir-ho d'alguna manera.

Creus que aquest assetjament també el pateixen els homes?

No. Evidentment crec que hi haurà de tot, però generalment son els homes qui cometem l'assetjament i contra les dones.

Qui creus efectua aquest assetjament?

L'home. Poden haver-hi dones que assetgen? Sí, però sempre és l'home.

Generalment, creus que la ciutat de Vic és segura per a les dones? I pels homes?

Per a dones no és segura. Pels homes crec que sí.

Generalment, et sents còmoda i segura de caminar sola per Vic de dia? I de nit?

Sí, de dia em sento segura. Però de nit gens. Perquè pel fet que sigui fosc i que no saps realment a qui et pots trobar, a la mínima... jo si vaig sola i veig un grupet de nois ja m'espanto, encara que no m'hagin de dir res, ja poso el meu cos en estat d'alerta.

Creus que si fossis un home et sentiries més segura? Perquè?

Sí, només pel simple fet de ser home ja em sentiria més còmoda i segura.

Et sents igual de còmoda anant sola de nit per totes les zones de Vic?

No, és evident que no a totes les zones de Vic em sento segura.

Quines son les zones de Vic en les que et sents MENYS còmoda i segura anant sola de NIT? Perquè?

El Passeig / **Casc Antic / Barri del Remei (“Cases barates”...)** / **Barri de l'Estadi (“Vic 2”, zona Estadi...)** / Barri dels Caputxins (Zona hospital, carretera de roda...) / Barri del Nord (Zona del cementiri, policia...) / Barri La Calla (Atlàntida, Escorial...) / **Plaça Osona/Serra de Sanferm / Barri Horta Vermella / Barri Santa Anna / Barri del Sucre / Polígon industrial Sot dels pardals (Zona discoteques i menjar ràpid) / Polígon El Bruguer (Polígon de Roda).**

Dic aquestes zones perquè no transiten gaire gent i la gent que hi transiten son les persones que socialment estan realitzades i/o estigmatitzades. Suposo que estic sent víctima de la segregació que hi ha a la ciutat de Vic i per aquesta por que ens han inculcat, opino d'aquesta manera.

Quina creus que hauria ser la o les solucions davant aquesta problemàtica?

Evident i principalment s'ha de treballar des de l'educació, però bueno, això és un tema bastant complicat. Seria la solució, però penso que és “inalcanzable”.

Podries marcar en el següent mapa de Vic els carrers o rutes en els que et sents més segura? I quins son els carrers en els que et sents menys segura (vermell)?

Dona 5

Quina edat tens?

Tinc 29 anys.

Quin és el nivell d'estudis que tens?

Tinc un grau superior.

Creus que l'espai públic és igual per homes que per dones? Perquè?

No, perquè bàsicament les dones tenim més risc de que ens passin coses, que ens mirin, que ens toquin o que ens violin amb la mirada pràcticament.

Creus que l'assetjament de carrer és un fenomen gaire tractat? Perquè?

No massa. Es para del tema però no massa, perquè sinó tant homes com dones tindrien molta més cura a l'hora d'estar pel carrer i no està passant.

Amb quina freqüència creus que has experimentat l'assetjament de carrer al llarg de la teva vida? Perquè?

Assetjament de carrer? Bastantes vegades. I no només en el carrer, sinó estant de festa, dins les discoteques o en festes majors, que la gent al beure alcohol no sé els hi puja la *lívido* o jo què sé, però sí, algun cop les mirades, el fet de que et toquin, sinó que l'assetjament és tot, la manera en què et miren, o que et xiulin, et pitin amb el cotxe, no sé, aquestes coses.

Quins sentiments i/o sensacions has sentit quan has patit assetjament de carrer?

Fàstic i rebuig, no sé.

Quines estratègies utilitzes o has utilitzat quan vas/has anat sola per l'espai públic?

Utilitzar el mòbil i fer veure que truco o mirar de passar per carrers on hi ha llum si és a la nit, buscar llocs on hi ha botigues o més gent, per si passa alguna cosa poder refugiar-me a algun lloc segur.

Creus que l'assetjament de carrer influeix la zona/barri/carrer? I de la roba que portes? I de l'hora? Per quins motius?

Sí. Hi han zones que... bueno, no és que influeixi, sió que hi han zones que son més complicades. La roba no hauria de tenir perquè, però avui en dia penso que si tu vas amb minifalda o això és quan més et miren i volen fer-te més coses, quan ensenyes cuixa. L'hora també; si és de nit és molt més fàcil que com que no hi ha tanta gent et puguin assetjar més, però bueno, és això, depèn del lloc, el moment i la persona.

Creus que aquest assetjament també el pateixen els homes?

Jo penso que sí. Hi han dones que també *Déu ni dó*, vull dir, no tant, o no es veu tant o no es parla tant, però jo penso que en algun moment un home també es pot haver sentit així, tot i que elles no ho diuen o no ho demostren, però jo penso que més d'un home s'ha trobat que alguna dona l'hagi mirat i ell s'hagi sentit invaït o malament. Però no es veu tan i tampoc és tan *heavy* com el que vivim dia a dia les dones.

Qui creus efectua aquest assetjament?

L'home, jo penso. com he dit que també pot passar que siguin dones, però normalment son homes els qui assetjen.

Generalment, creus que la ciutat de Vic és segura per a les dones? I pels homes?

Depèn de quina zona per dones depèn de la zona penso que si. I Penso que els homes estan segurs a tot arreu.

Generalment, et sents còmoda i segura de caminar sola per Vic de dia? I de nit?

Jo normalment de dia em sento més còmoda, però de nit em costa més, em fa més por i depèn de la zona també. Si és pel centre de Vic no tindria cap problema, però si és per exemple Casc Antic que els carrers son més foscos i això, i més estrets a mi aquí em fa més por.

Creus que si fossis un home et sentiries més segura? Perquè?

Jo diria que si, perquè els homes mostren més respecte, o sigui, les dones som més fràgils, bueno fràgils no és la paraula, però socialment som com el sexe dèbil, i l'home no.

Et sents igual de còmoda anant sola de nit per totes les zones de Vic?

No, la zona depèn molt.

Quines son les zones de Vic en les que et sents MENYS còmoda i segura anant sola de NIT? Perquè?

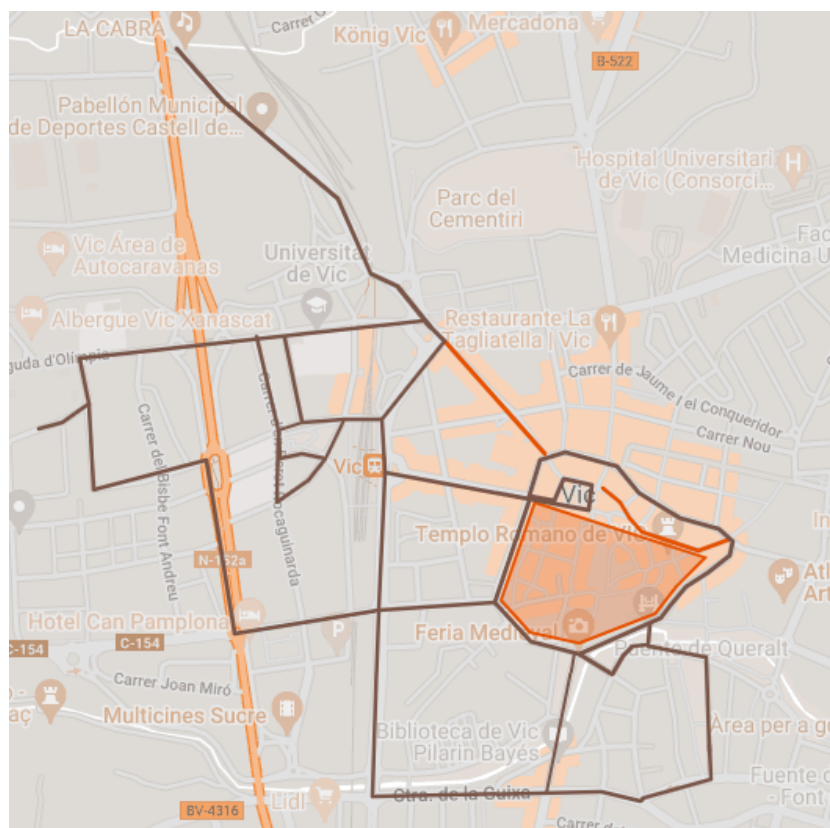
El Passeig / Casc Antic / Barri del Remei ("Cases barates"...) / Barri de l'Estadi ("Vic 2", zona Estadi...) / Barri dels Caputxins (Zona hospital, carretera de roda...) / Barri del Nord (Zona del cementiri, policia...) / Barri La Calla (Atlàndida, Escorial...) / Plaça Osona/Serra de Sanferm / Barri Horta Vermella / Barri Santa Anna / Barri del Sucre / Polígon industrial Sot dels pardals (Zona discoteques i menjar ràpid) / Polígon El Bruguer (Polígon de Roda).

És que clar, son els barris més xungos... bueno son tots els barris de Vic però és que tots tenen les seves zones més perilloses o insegura. Son barris que hi ha més diversitat de persones; marroquins, negres, xinos...

Quina creus que hauria ser la o les solucions davant aquesta problemàtica?

Donar molt més ressò i buscar maneres de que la gent sigui molt més respectuosa i que en el moment que sigui, encara que siguin mirades d'aquestes que et violen sense tocar-te, ja sigui actuar d'alguna manera. Fer xarxa entre la gent, no deixar passar res encara que no coneguis la dona que passeja per davant teu. No sé, no sé com es podria solucionar, és molt difícil, però encara que sigui lo mínim, almenys intentar-ho.

Podries marcar en el següent mapa de Vic els carrers o rutes en els que et sents més segura? I quins son els carrers en els que et sents menys segura (vermell)?

Per què has marcat aquestes rutes i no d'altres?

Son els carrers on més segura estic, hi ha més llum, més gent, més comerços i més.. no sé com dir-ho, més moviment. Si em passa algo en aquests carrers, normalment hi ha més gent o lloc on refugiar-te.

Perquè no passaries pels carrers que has decidit marcar com a “prohibits” (vermell)?

No sé, son carrers tan foscos i tant soltarsis, sobretot a la nit, que em costen, com els del Casc Antic. Evidentment pel Casc Antic hi he passat, però em costen molt més, però si ho puc evitar ho faig, em costa.

Podries dir-me els carrers on has patit assetjament de carrer l'últim any?

Bueno mira, davant de l'Escorial, ara que estan fent obres, hi han allà els obreros que et diuen coses, els tipics “piropos” que fan fàstic més que alegria.

També de festa, tant a la Cabra com a l'Era, però no només a dins, que a dins ja és per flipar, però és que fora, als parkings a mi m'han tocat el cul o la cintura varies vegades. Suposo que l'alcohol els fa pensar que tenen dret a tot...

També al carrer que va de la Plaça de l'estudiant cap a la plaça, un cop em vaig trobar amb un home negre que em va començar a dir coses en plan guarro, “que culazo, me lo comia entero” i coses així... molt fastigosa la situació.

No sé què més dir-te, ara mateix no m'enrecordo de cap situació més, que segur n'hi han però ara no caic.

Si creus que hi ha alguna informació que no t'he demanat o vulguis compartir amb mi, pots fer-ho.

Dona 6

Quina edat tens?

Tinc 24 anys.

Quin és el nivell d'estudis que tens?

Tinc una carrera.

Creus que l'espai públic és igual per homes que per dones? Perquè?

Crec que generalment les dones tenen menys seguretat en els espais públic que els homes, pel patriarcat i els rols de gènere que hi ha a la societat.

Creus que l'assetjament de carrer és un fenomen gaire tractat? Perquè?

Jo crec que és una cosa que se sap que hi és però que tampoc es fa cap cosa per evitar-ho, potser ara amb els moviments feministes i això si que intenten conscienciar o reduir-ho però que tampoc és algo que es parla molt. És algo que ja saps. Entre les amigues si que comentes "ai avisa'm quan arribis a casa" però no socialment no és molt parlat.

Amb quina freqüència creus que has experimentat l'assetjament de carrer al llarg de la teva vida?

Sovint. Sí, una cosa que passa sempre, caminar pel carrer i que et cridin i et diguin coses, o que estiguis de festa i et toquin, és molt "normalitzat".

Quins sentiments i/o sensacions has sentit quan has patit assetjament de carrer?

Fàstic, indignació i impotència, de perquè m'estan fent això si jo no he fet res i no em mereixo això.

Quines estratègies utilitzes o has utilitzat quan vas/has anat sola per l'espai públic?

Bueno, apartar-me si veig a homes o persones que no fan gaire bona espina, anar més ràpid, enviar whatsapp quan arribo a casa, anar per zones que sn més amples, més lluminosos, evitar els carrers més estrets i foscos, i intentar seguir la ruta ràpida per arribar ràpid al lloc on he d'anar.

Creus que l'assetjament de carrer influeix la zona/barri/carrer? I de la roba que portes? I de l'hora? Per quins motius?

Sí, jo crec que hi han carrers que hi ha més llum, més segurs, més tipus de... de com està fet, la ciutat, els carrers, l'estructura urbana és diferent, llavors, si passes per un carrer més ample et sents molt més còmoda i segura que en un carreró estret.

Malauradament la roba fa molt, depèn de les persones que assetjen pel carrer, jo crec que tiren molt per tal i com vas vestida. Depèn de com vagis vestida et diràn més coses o menys.

L'hora també influeix. Tot i que durant el dia també reps comentaris i coses, el fet que hi hagi més llum és molt diferent de quan és la nit. A la nit hi ha menys gent, menys llum i ja per això fa més probable que passin coses.

Creus que aquest assetjament també el pateixen els homes?

Jo crec que no. O sigui, poden tenir inseguretats o pors de que algú els robi o atraqui que no pas el fet de ser assetjats. No crec que tinguin por de que els piropejin, que els violin, els agafin o facin coses, perquè als homes no se'ls hi fa això, en canvi a les dones sí.

Qui creus efectua aquest assetjament?

Majoritàriament homes CIS heterossexuals que tenen molt interioritzats uns rols de gènere molt masculistes que tenen la necessitat la necessitat o molt assumit el poder que tenen sobre les dones i les utilitzen per fer el que volen. Jo crec que aquest perfil de persones son qui més efectua aquest assetjament, tot i que sempre et pots sorprendre i un home que no t'esperes també t'assetja i et fa coses.

Generalment, creus que la ciutat de Vic és segura per a les dones? I pels homes?

Jo crec que sí és segura per dones , però suposo que depèn del barri, la zona del centre és una miqueta més segura i també és la zona per la que més em moc, i més cap a la zona del vic sud és una miqueta menys segura però no ho sé gaire perquè no em moc gaire per allà, per tant no sé fins a quin punt son prejudicis meus o realment és que és així. Pels homes penso que en general sempre és segur estar per l'espai públic, a Vic i a tot arreu.

Generalment, et sents còmoda i segura de caminar sola per Vic de dia? I de nit?

Bueno. Jo sempre em moc per Vic i camino tranquil·la, però a vegades si que tinc por, tant de dia com de nit. Vaig bastant sola i mai m'ha passat res greu, però suposo que si algun dia em passa algo canviarà la meva perspectiva en el tema, però com que no m'ha passat res important, vaig bastant tranquil·la.

Creus que si fossis un home et sentiries més segura? Perquè?

Sí, perquè no tindria tantes pors afegides pel simple fet de ser home. No tindria por de que em puguin tocar, pegar, seguir, assetjar... I ja estaria més segura.

Et sents igual de còmoda anant sola per totes les zones de Vic?

No com he dit abans no, la zona depèn molt, la llum, el carrer, les persones...

Quines son les zones de Vic en les que et sents MENYS còmoda i segura anant sola? Perquè?

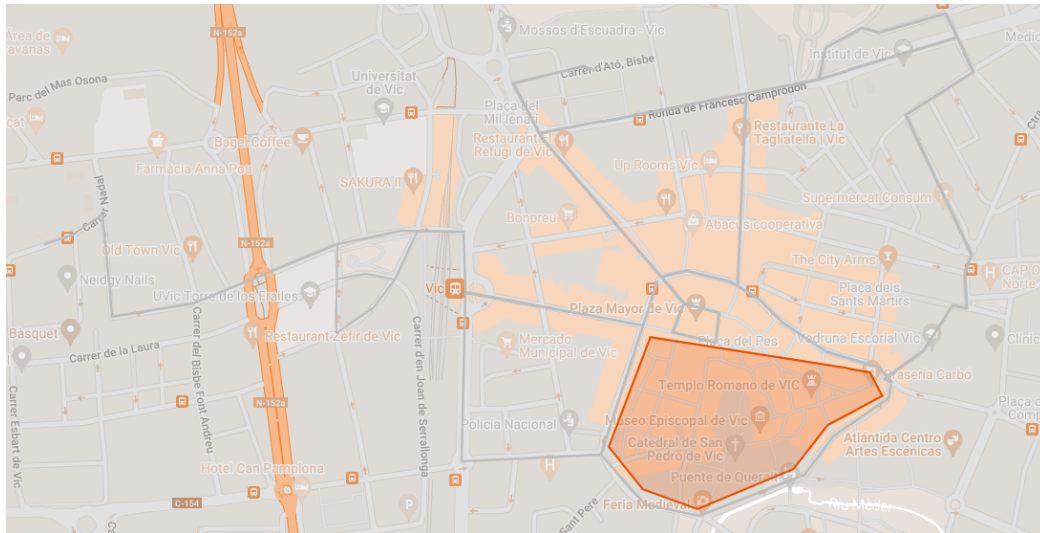
El Passeig / **Casc Antic** / **Barri del Remei** ("Cases barates"...) / **Barri de l'Estadi** ("Vic 2", zona **Estadi...**) / Barri dels Caputxins (Zona hospital, carretera de roda...) / Barri del Nord (Zona del cementiri, policia...) / Barri La Calla (Atlàntida, Escorial...) / **Plaça Osona/Serra de Sanferm** / **Barri Horta Vermella** / **Barri Santa Anna** / **Barri del Sucre** / **Polígon industrial Sot dels pardals (Zona discoteques i menjar ràpid)** / **Polígon El Bruguer (Polígon de Roda)**.

El que passa és que no em moc gaire per la zona de Vic Sud i no ho conec gaire, però suposo que per això mateix ja no hi passo...

Quina creus que hauria ser la o les solucions davant aquesta problemàtica?

Educació amb perspectiva de gènere i conscienciar als homes i la població d'aquesta situació, i de com ens sentim, fer unes rutes segures o fer que la ciutat sigui més segura, més il·luminada, tot i que Vic ja ho està, en algunes zones falta llum... No sé, fer una ciutat més acollidora per les dones, que puguin moure's tranquil·les de dia, però també de nit.

Podries marcar en el següent mapa de Vic els carrers o rutes en els que et sents més segura? I quins son els carrers en els que et sents menys segura (vermell)?

Per què has marcat aquestes rutes i no d'altres?

Perquè son les que més ràpid em fan arribar als llocs, també son com molt principals els carrers que solc agafar.

Perquè no passaries pels carrers que has decidit marcar com a “prohibits” (vermell)?

Bueno, he marcat el casc antic perquè son carrers molt estrets i foscos, però si hi haig de passar hi passo. Vull dir, em fa més cosa però hi passo igualment.

Podries dir-me els carrers on has patit assetjament de carrer l'últim any?

Per exemple per Música Viva a Plaça Major, d'estar per allà i que em toquessin el cul sense permís si que m'ha passat. En el carrer que hi ha La Sirena si que algun cop m'han fet comentaris innecessaris... Esque no recordo com a tal punts, esque, una cosa que tens del dia a dia tan interioritzada que no és algo que m'apunto cada dia, per tant ho oblidó.

Si creus que hi ha alguna informació que no t'he demanat o vulguis compartir amb mi, pots fer-ho.

Dona 7

Quina edat tens?

Tinc 27 anys.

Quin és el nivell d'estudis que tens?

Tinc un Grau universitari i un Màster en professorat i actualment, estic treballant de professora de llengua castellana a un institut de la comarca.

Creus que l'espai públic és igual per homes que per dones? Perquè?

No crec que sigui igual, ja que les dones ens sentim molt més insegures que els homes no les assetgen ni ataquen i a les dones sí.

Creus que l'assetjament de carrer és un fenomen gaire tractat? Perquè?

Bueno, diria que no és un tema parlat. Diria que es parla més de les violacions que no pas de l'assetjament en sí, que és la causa per la que es creen les violacions.

Amb quina freqüència creus que has experimentat l'assetjament de carrer al llarg de la teva vida?

Jo diria que he patit bastant l'assetjament... Vaig molt pel carrer i sempre t'acaven passant coses.

Quins sentiments i/o sensacions has sentit quan has patit assetjament de carrer?

Por per començar. També inseguretats, desconfiança, ràbia, impotència...

Quines estratègies utilitzes o has utilitzat quan vas/has anat sola per l'espai públic?

Truco amb el mòbil a familiars o faig veure que estic trucant per tal de sentir-me més segura i que no m'ataquin. Sempre he pensat que m'havia de comparar l'espai "pimienta", però diuen que és il·legal, però penso que funcionaria, si més no per jo sentir-me més segura. Algun cop el que he fet ha set fer veure que he arribat a casa meu ficant-me en un portal qualsevol.

Creus que l'assetjament de carrer influeix la zona/barri/carrer? I de la roba que portes? I de l'hora? Per quins motius?

Jo crec que en barris més marginals podem trobar més casos d'assetjament que no pas en barris o zones més benestants.

La roba que portes, tot i que estic molt en contra, influeix perquè els homes si veuen una noia que ensenya més, aniran més a per ella que no pas a una noia que vagi bastant tapada.

L'hora crec que és el que més influeix, ja que a la nit hi ha més foscor i els pot cobrir més fàcilment, ja que no se'ls veu el rostre i aprofiten més les hores de foscor. I a més de nit hi ha menys gent i els homes que assetgen a dones tenen més oportunitats d'assetjar i atacar a les dones sense que ningú els vegi i quedin "impunes".

Creus que aquest assetjament també el pateixen els homes?

Crec que hi ha un col·lectiu d'homes que pot arribar a patir assetjament de carrer, els homes que pertanyen al col·lectiu LGTBIQ+, però sense caràcter sexual com és en contra de les

dones. En aquests homes són més agressions físiques i per discriminació i en les dones és purament per aspectes sexuals.

Qui creus efectua aquest assetjament?

Crec que és difícil respondre, perquè no crec que hi hagi un tipus d'home de més o més categoria econòmica o social que pugui arribar a cometre l'assetjament, ja que depèn molt de la mentalitat de cada home, segons les seves idees, el que ell pensa. No crec que depengui de l'estatus social o econòmic. Crec que és més per la personalitat, experiència i vivències de cada home, però sens dubte no té res a veure amb el seu estat mental ni amb la zona on viu. També és important que quan un home va borratxo infueix moltíssim, perquè sobris no se't venen tante stoneries al cap, en canvi van borratxo i diuen "uaa vamos a follarnos a esta" y se creen que es una idea muy guai. És més, la majoria de casos que es veuen per les notícies de violacions i intents de violacions solen ser quan els homes van mig borratxos o surten d'una festa o algo.

Generalment, creus que la ciutat de Vic és segura per a les dones? I pels homes?

Generalment crec que per dones no és segura, però penso que pels homes sí.

Generalment, et sents còmoda i segura de caminar sola per Vic de dia? I de nit?

De dia sí, de nit no. No em sento còmoda ni a Vic, ni a Granollers ni a un poble perdut a la muntanya. Si vaig per qualsevol carrer i em creuo amb un home de nit em sento insegura.

Creus que si fossis un home et sentiries més segura? Perquè?

Sí, perquè si sigues un home estaria tranquil·la perquè les agressions sexuals son comeses per homes a dones, i pel simple fet de ser home ja tens coberta aquesta seguretat quan vas pel carrer. És molt poc probable que un home assetji a un altre home amb intencions sexuals ja que la majoria encara que en el seu imaginari li agradés provar amb un altre home, no ho faria pel seu "orgullo machito" i perquè és més perillós ficar-te amb un home que una don.

Et sents igual de còmoda anant sola per totes les zones de Vic?

No.

Quines son les zones de Vic en les que et sents MENYS còmoda i segura anant sola? Perquè?

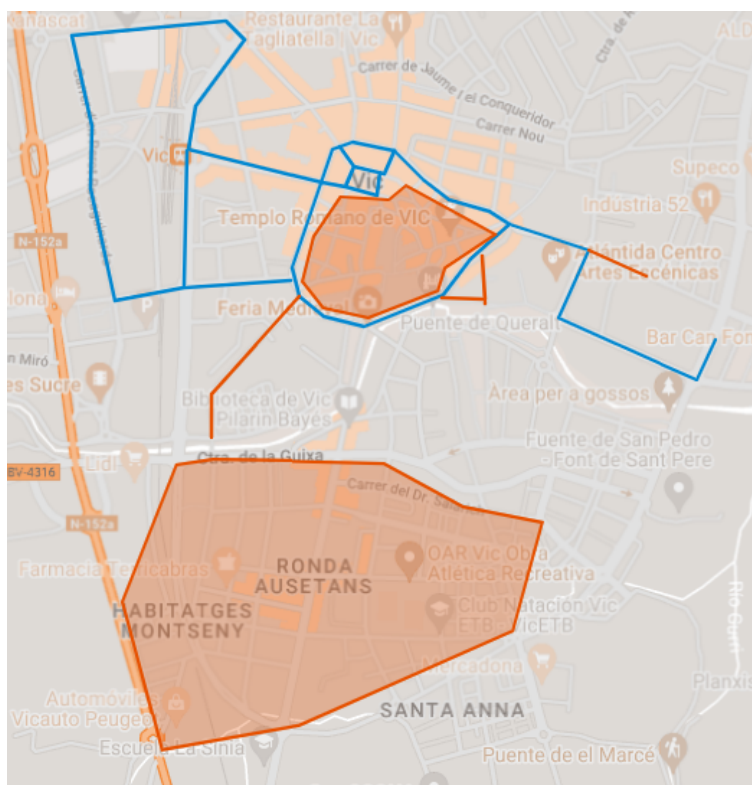
El Passeig / **Casc Antic** / **Barri del Remei** ("Cases barates"...) / **Barri de l'Estadi** ("Vic 2", zona **Estadi...**) / Barri dels Caputxins (Zona hospital, carretera de roda...) / Barri del Nord (Zona del cementiri, policia...) / Barri La Calla (Atlàndida, Escorial...) / **Plaça Osona/Serra de Sanferm** / **Barri Horta Vermella** / **Barri Santa Anna** / **Barri del Sucre** / **Polígon industrial Sot dels pardals** (Zona discoteques i menjar ràpid) / **Polígon El Bruguer** (Polígon de Roda).

On hi ha més gent em sento molt més còmoda, els altres barris no hi ha gaire gent. Al barri del Nord com que hi ha la policia em sento una mica més segura, però generalment diria que només em sento totalment segura al passeig.

Quina creus que hauria ser la o les solucions davant aquesta problemàtica?

Penso que posar càmeres de seguretat, més llum i més persones i negocis, així ja no faria por passar per aquests carrers i totes estariem molt més segures.

Podries marcar en el següent mapa de Vic els carrers o rutes en els que et sents més segura? I quins son els carrers en els que et sents menys segura (vermell)?

Per què has marcat aquestes rutes i no d'altres?

Perquè son llocs, com he dit abans, que hi ha gent i llum.

Perquè no passaries pels carrers que has decidit marcar com a “prohibits” (vermell)?

Perquè son carrers on hi ha molta foscor i fa molt “mal rotllo” passar-hi, sobretot els de darrera l'Atlàntida. De nit en aquests carrers no hi passaria mai de la vida, mai. De dia tampoc però de nit molt menys, ni boja! Si no hi ha llum ni càmeres ni gent no hi passo.

Podries dir-me els carrers on has patit assetjament de carrer l'últim any?

Al passeig passa molt, que passen amb cotxe i et diuen coses. També al on viu la *-confidencial-* (carrer Sant Pere) allà algun cop que hi he passat m'han dit coses i em sentia que em seguien i per això ja no vull passar-hi més, a part no hi ha llum ni res i és un carrer molt pobre per dir-ho d'alguna forma.

Allà al bar que hi ha al carrer que va fins l'Escorial hi han homes que no et diuen res però et llencen unes mirades que sembla que et vulguin violar...

O allà a La Disco m'han tocat el cul moltes vegades, això m'ha passat a mi i a moltes amigues meves.. suposo que l'alcohol la que els homes tinguin la impunitat entre cometes de que no passa res, sent un lloc on hi ha moltes persones no hi ha qui vigili ni saps qui ho ha fet.. simplement quan et gires veus un munt de persones... Tot i que fora fent “parkineo” també m'han tocat el cul algun cop..

No sabria dir-te més llocs ara, però és tan sovint que ja no hi penses, ho oblides i no prens consciència de que tan dia et va passar tal... i això és molt greu perquè estem normalitzant coses que no son normals.

Si creus que hi ha alguna informació que no t'he demanat o vulguis compartir amb mi, pots fer-ho.

DONA 8

Quina edat tens?

Tinc 25 anys.

Quin és el nivell d'estudis que tens?

Tinc un grau superior i actualment estic estudiant primer de la carrera de psicologia.

Creus que l'espai públic és igual per homes que per dones? Perquè?

Crec que el carrer en general és igual per a tothom, però al final si un home vol anar a qualsevol lloc no li diran "ves amb compte" i a una dona si, per tant no acaba sent lo mateix per un home que per una dona... És a dir, els propis pares et diuen "cuidado, que no te pase nada, avisame siempre..." això dóna a entendre que per ser dona i anar pel carrer ja em pot passar algo i a un home no li diuen res perquè confien que no li passarà res pel carrer anant sol... Per tant no, no és igual.

Creus que l'assetjament de carrer és un fenomen gaire tractat? Perquè?

Jo crec que en parles quan et passa. Ho parles i ho critiques deu minuts a la xerrada amb les amigues i després es canvia de tema. No sé, no crec que sigui un tema que la gent parla així de debat profund de què passa.

Amb quina freqüència creus que has experimentat l'assetjament de carrer al llarg de la teva vida?

No sabria dir-te quan, però jo diria que bastantes vegades, no ho recordo, però sovint en diuen coses, potser no tant actes que em posin en perill, si més no mirades, mirades lascives que incomoden a qualsevol persona però que no li fan al meu germà o al meu pare.

Quins sentiments i/o sensacions has sentit quan has patit assetjament de carrer?

Jo crec que és això, frustració de no saber com afrontar la situació, cohibida i atemoritzada. És com que la responsabilitat recau en mi per saber com respondre a aquestes coses. És a dir, m'agrada girar la situació i que jo no sigui la víctima, no sé, dir-li coses en plan "ostres no que m'he cagat a sobre" o coses així que desentonin molt perquè al final qui acabi sentint-se incòmode no sigui jo. Penso que si et poses o contestes en modo "chulita" encara els hi agrada més i els hi excita més.

Quines estratègies utilitzes o has utilitzat quan vas/has anat sola per l'espai públic?

Evito anar sola gairebé sempre i també canviar de ruta per anar tornar a casa, o aparcar lo més a prop de casa, anar més ràpid, trucar per sentir-me més segura... Al principi de independitzar-me, quan tornava de la feina caminant de nit pensava "si algun dia no tinc parella o no tingui a ningú a qui trucar no podré anar sola pel carrer", que després amb el temps sí que podia eh, però els primers dies i setmanes de viure al centre de Vic em feia molta cosa, em sentia que no era autònoma per anar a la feina caminant sola de nit. Que ara ja no em passa, ara puc anar a la feina tranquil·lament, però tenia molta por, mai anava per allà caminant.

Creus que l'assetjament de carrer influeix la zona/barri/carrer? I de la roba que portes? I de l'hora? Per quins motius?

Hmmm... Almenys inconscientment sí, perquè ja et dic a la zona de la meua feina és un barri amb bastants immigrants crec que això influeix en el fet de que jo tingues por de anar a la feina, entre la pròpia por que tinc interioritzada de que em passi alguna cosa per ser dona al carrer. Però penso realment que no té res a veure, penso que pot ser que hi han zones amb més probabilitats de que et passi alguna cosa perquè son més conflictives o no es respecten tant les normes o la policia i potser per això passa més, però penso que per ser dona et pot passar a qualsevol lloc.

Creo que mai m'he parat a pensar si la roba influeix en que s'assetji més o menys a les dones, tot i que a la televisió es remarca molt quina roba portava la dona i hi ha qui justifica agressions i fets sexuals amb el tipus de roba que es porta. Perquè també penso que si algun home et vol fer alguna cosa, ho farà igual portis la roba que portis.

Sí, l'hora influeix. No és el mateix sortir de dia que de nit, de nit hi ha menys gent i com a dona fa molta por sortir de nit.

Creus que aquest assetjament també el pateixen els homes?

No, assetjament de carrer com a tal no. Que pareixen robos o agressions físiques pot ser, però assetjament per raó de sexe o gènere no.

Qui creus efectua aquest assetjament?

Son homes, homes masculistes que no reflexionen si el que fan molesta o no molesta, però no crec que hi hagi un perfil com a tal perquè hi ha qui se surt d'aquesta idea i no és masculista però també pot cometre algun acte d'assetjament sexual, no es pot generalitzar. I sí, homes, mai m'he sentit violentada ni acosada per cap dona la veritat...

Generalment, creus que la ciutat de Vic és segura per a les dones? I pels homes?

Creo que no, per tot el que hem estat parlant. Però no només Vic, sinó qualsevol ciutat del món és insegura en el sentit d'assetjament. Pels homes en relació a aquest tema sí que és segura.

Generalment, et sents còmoda i segura de caminar sola per Vic de dia? I de nit?

De dia sí em sento segura, de nit no perquè de nit tinc la sensació de que tots els homes son perillosos, en plan "¿y tú quién eres? vete por otra calle". Però això no em passa si a qui em creuo de nit al carrer és una dona.

Creus que si fossis un home et sentiries més segura? Perquè?

Jo penso que sí. Clar, totes les pors de que et toquin, t'agafin, et raptin, el violin, el facin un susto o et diguin un comentari, ja no la tens. Sent home deus tenir por a que et robin, a que et donin una pallissa perquè sí, però en tema sexual no els passa i la por desapareixeria.

Et sents igual de còmoda anant sola per totes les zones de Vic?

No, es fort dir-ho perquè potser és prejutjat, però no em sento igual de còmoda per tots els barris ni zones de Vic, potser és perquè hi ha llocs que no freqüentuo tant.

Quines son les zones de Vic en les que et sents MENYS còmoda i segura anant sola? Perquè?

El Passeig / Casc Antic / Barri del Remei ("Cases barates"...) / Barri de l'Estadi ("Vic 2", zona Estadi...) / Barri dels Caputxins (Zona hospital, carretera de roda...) / Barri del Nord (Zona del cementiri, policia...) / Barri La Calla (Atlàntida, Escorial...) / Plaça Osona/Serra de Sanferm /

Annex 6. Resultats quantitatius de les entrevistes

Tema principal	Assetjament de carrer
Participants	Dones d'entre 18 i 30 anys
Nombre de participants	8 dones
Data de recollida de dades	Del 20 de novembre al 20 de desembre (2022)
Tractament de dades	Transcripció
Instrument de recollida	Entrevista
Resultats	Calculats quantitativament a través de les respostes i representats en percentatge

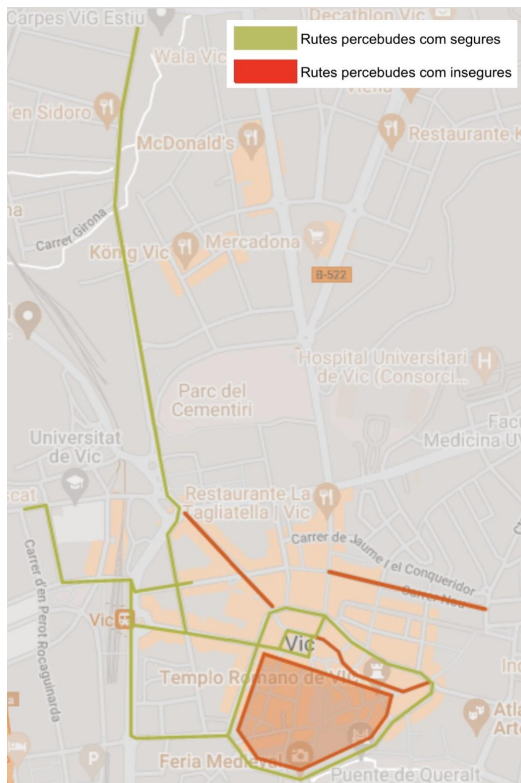
Pregunta	Resposta / %
Creus que l'espai públic és igual per homes que per dones?	No → 100%
Creus que l'assetjament de carrer és un fenomen gaire tractat/parlat en la societat?	No → 100%
En quina freqüència creus que has experimentat l'assetjament de carrer al llarg de la teva vida?	Sovint i/o bastant → 100%
Creus que l'assetjament de carrer depèn la zona/barri/carrer?	Sí → 100%
Creus que l'assetjament de carrer depèn la roba que portes?	Sí → 100%
Creus que l'assetjament de carrer depèn l'hora?	Sí → 100%
Creus que aquest assetjament també el pateixen els homes?	No → 100%
Qui creus que efectua aquest assetjament?	Homes → 100% ¹⁶
Generalment, creus que la ciutat de Vic és segura per a les dones? I pels homes?	Homes més que dones → 100%
Generalment, et sents còmoda i segura de caminar sola per Vic de dia? I de nit?	De dia sí → 75% De nit no → 87,5%
Creus que si fossis un home et sentiries més segura?	Sí → 100%

¹⁶ Homes ha set la resposta de totes les dones entrevistades, però el 50% ha esmentat que també poden haver-hi dones que assetgen, tot i que no és el que sol passar.

Zones percebudes com a menys segures de la ciutat de Vic per a les dones que s'ha entrevistat	El Passeig -	Barri del Caputxins 37,5%	Plaça Osona-Serra Sanferm 87,5%
	Casc Antic 100%	Barri del Nord 25%	Barri del Sucre 87,5%
	Barri del Remei 100%	Barri La Calla 50%	P. Ind. Sot dels Pradals 100%
	Barri de l'Estadi 100%	B. Horta Vermella i B. Santa Anna 87,5%	P. Ind. El Bruguer 100%

Annex 7. Anàlisi dels mapes individuals

En aquest annex s'hi troba l'anàlisi dels diversos mapes que he creat a través de les entrevistes per tal de conèixer quins són els carrers (C/) o rutes que les dones entrevistades perceben com a segures i insegures. Cal destacar que cada dona ha marcat els carrers que ha volgut, per tant no tots els mapes tindran la mateixa estructura. Aquestes cartografies mostren el dia a dia de les dones entrevistades.

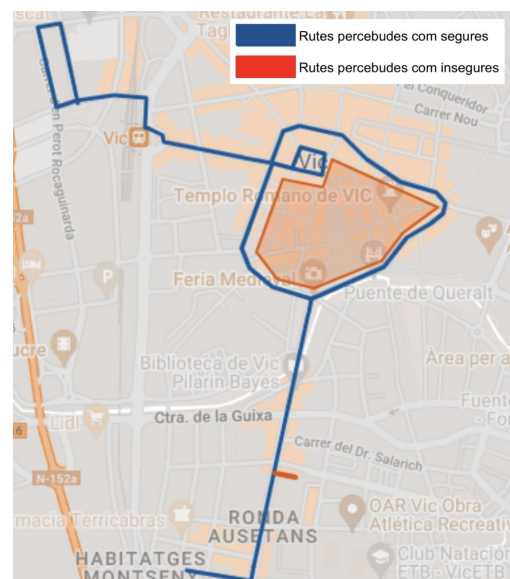

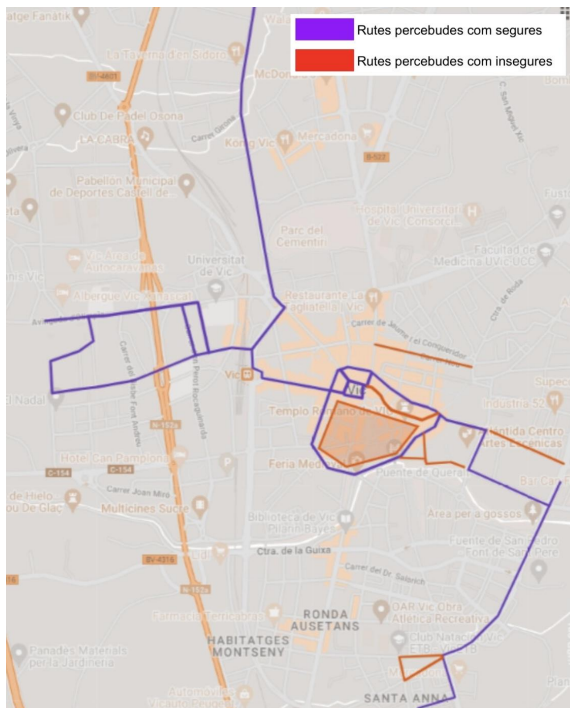
En el *Mapa 1* es pot observar com hi ha traçada una ruta des de la discoteca al centre de Vic en línia recta, ruta que concorda amb el carrer més principal i lluminós que es pot trobar en la zona. També la Dona 1 reconeix els carrers pròxims a la Universitat de Vic com una zona segura. I en aquesta mateixa línia percep com segura la Plaça Major de la ciutat i els carrers principals del centre de la ciutat (la Rambla del Passeig, la Rambla Hospital i la Rambla Moncada). El carrer de Gurb, gran part del carrer Nou, el carrer dels Argenters - carrer Cardona són carrers percebuts com insegurs per la persona entrevistada. També la zona del Casc Antic és percebuda com insegura i tots aquests llocs tenen un gran fet en comú: són carrers molt estrets, foscos i solitaris.

Mapa 1. Rutes segures i insegures de la Dona 1. Elaboració pròpia.

En el *Mapa 2* es pot observar com les Rambles de la ciutat es mostren com a segures, de mateixa manera que el Carrer Verdguer i la zona universitària. En la imatge s'observa que també es mostra com segur el Passeig de la Generalitat, carrer molt transitat i conector de dos grans barris de la ciutat de Vic. En aquest cartograma es reconeix en vermell un petit carrer del Barri de l'Estadi i el Casc Antic, és a dir, les zones que la persona entrevistada (Dona 2) percep com insegures.

Mapa 2. Rutes segures i insegures de la Dona 2. Elaboració pròpia.

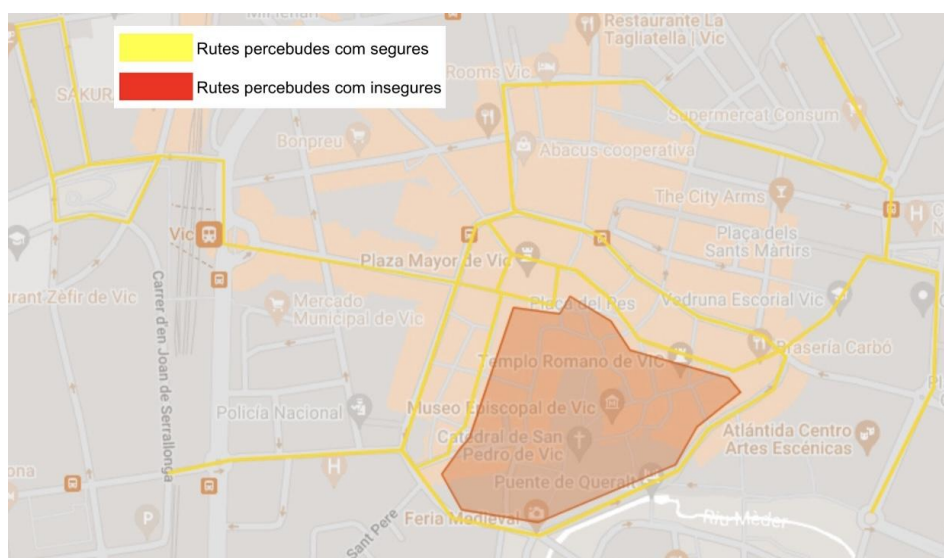

La cartografia que es mostra en la Figura 3 té diverses rutes segures. Una d'aquestes és la que utilitza la Dona 3 per tornar de la discoteca al centre, en línia recta, mateixa ruta marcada en la Figura 1. També es pot observar com segura la ruta fins la Universitat de Vic, juntament amb la zona de les Rambles principals de la ciutat, la plaça i gran part de l'avinguda Països Catalans. En relació a les zones i/o carrers que la Dona 3 es sent insegura trobem el Casc Antic, el C/Argenters, el carrer Nou, el carrer Montserrat i també els carrers pròxims a les antigues adoberies de Vic.

Mapa 3. Rutes segures i insegures de la Dona 3. Elaboració pròpia.

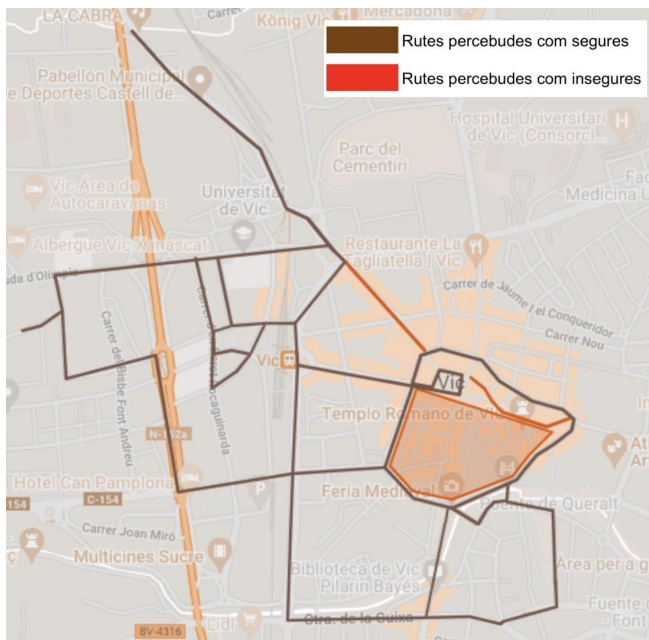
Les zones esmentades del *Mapa 3* tenen en comú que son carrers amb poca llum i gairebé amb cap presència de comerços. Tot i això, la Dona 3 expressa que al Parc de Santa Anna que també se sent insegura i aquest és un lloc molt transitat, amb comerços, llum i molta gent, ja que és un parc considerat com a punt de trobada social per nens, pares i mares i persones del barri Santa Anna.

Mapa 4. Rutes segures i insegures de la Dona 4. Elaboració pròpia.

En el *Mapa 4* es mostra, com en les figures anteriors, que la zona de la universitat, les Rambles principals i la plaça son llocs segurs. Però en aquest mapa s'amplien els llocs segurs ja que també es troben marcats els carrers una mica allunyats del centre de la ciutat, com ara el carrer Pare Coll i el Carrer Jaume I el Conqueridor. En aquesta mateix mapa la dona entrevistada no ha marcat com insegur el carrer Nou com algunes de les altres dones, però tot i així, ha traçat una ruta que evita passar per l'esmentat carrer. Aquest fet podria ser inconscient, ja que tenint l'opció d'escollir el camí ràpid per moure's d'una zona a una altra de la ciutat prefereix fer més volta i no passar per l'esmentat carrer, on hi ha evidències que és un carrer percebut com insegur.

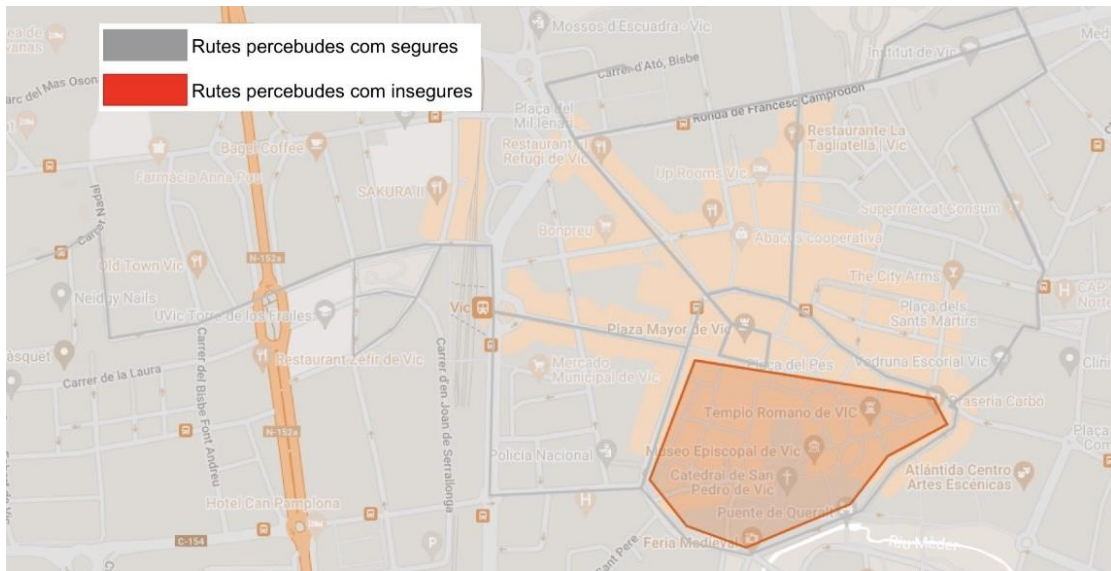
La única zona que la Dona 4 ha establert com a insegura és la zona del Casc Antic, però no tot. Ja que el Carrer dels Argenters i el de la Riera son dos carrers que sol transitar molt i ja els reconeix com a "segurs".

En la imatge *Mapa 5* es mostra una abundant presència de carrers segurs, com en les anteriors figures la zona de la Universitat, les Rambles, els carrers pròxims a l'estació de tren de la ciutat i els carrers i anvingudes principals. Això és una evidència de que la Dona 5 escull els carrers més amplis, amb més llum, comerços i persones. Trobem també com la Dona 3 que marquen com a ruta segura la que va del centre fins l'oest de la ciutat per ser un carrer que transiten molt.

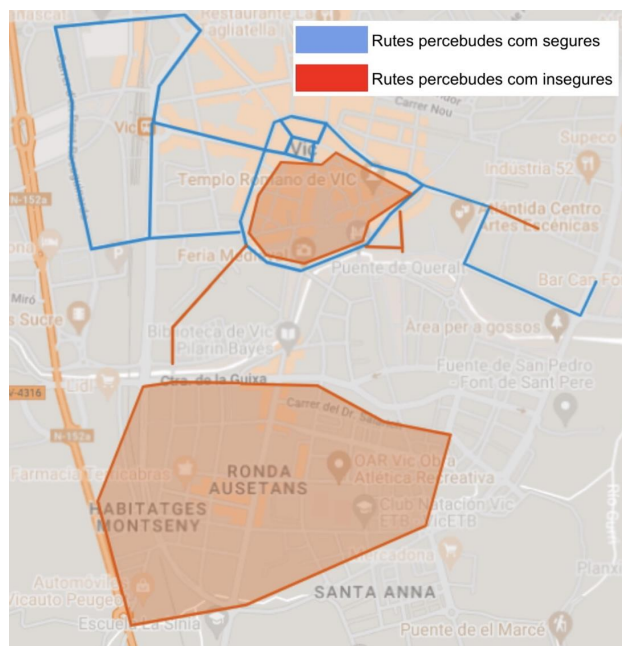
Mapa 5. Rutes segures i insegures de la Dona 5. Elaboració pròpia.

En aquesta cartografia es reconeix el C/ de Gurb com insegur, de mateixa manera que en el *Mapa 1*. També el Casc Antic està categoritzat com insegur com a la resta de mapes, i en la mateixa línia el C/ dels Argenters.

Mapa 6. Rutes segures i insegures de la Dona 6. Elaboració pròpia.

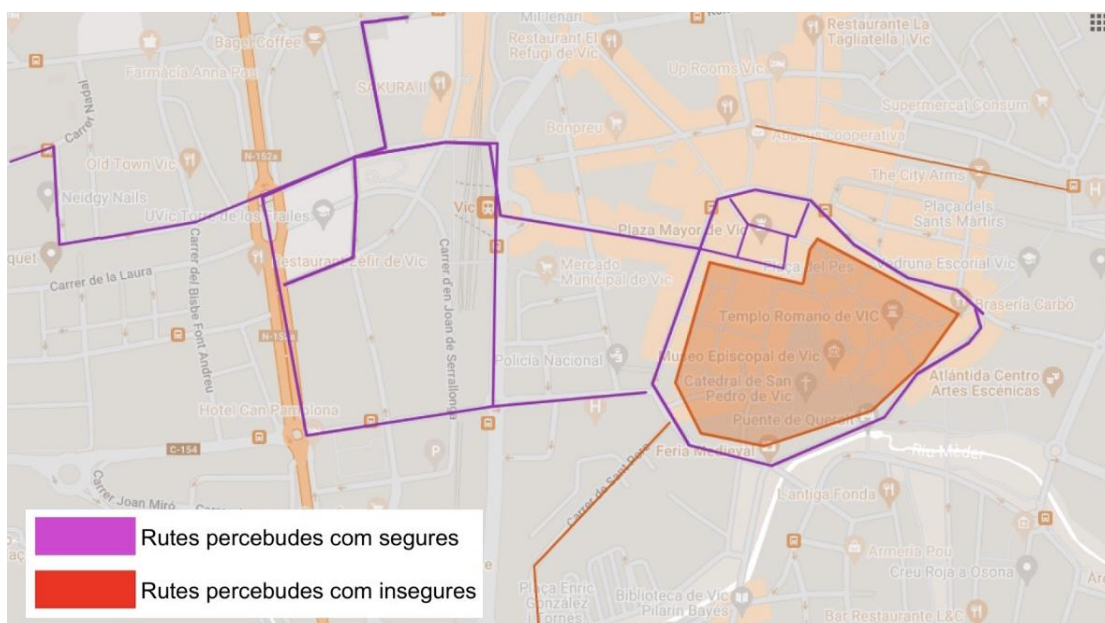
En el *Mapa 6* s'observa com els carrers marcats en anteriors figures com a segurs també s'hi perceben en aquesta. A més a més, però, se li suma com a segura la zona pròxima a l'hospital de Vic. Cal destacar en aquest mapa que els carrers establerts com a segurs són els carrers i carreteres principals, fet que indica l'evasió dels carrers solitaris, estrets i foscos. Com a insegura, la Dona 6 reconeix la zona del Casc Antic i a diferència de la Dona 1 i la 4, aquesta percep el carrer de Gurb com a segur.

Mapa 7. Rutes segures i insegures de la Dona 7. Elaboració pròpia.

En el *Mapa 7* es mostra una gran presència de zones percebudes com insegures: el Casc Antic, els carrers pròxims a les Adoberies, una part del C/ Montserrat, el C/ Sant Pere i també gran part dels barris del Remei i l'Estadi.

Com a carrers segurs s'observen les Rambles, la zona pròxima a l'estació de tren i la universitat i el carrer paral·lel al C/ Prat de'n Galliners. Aquest últim carrer té coherència en estar marcat com a segur, ja que el carrer paral·lel (C/Montserrat) és un dels percebuts com a insegurs i es mostra clarament que la persona entrevistada escull una ruta que evita passar per la zona en la que sent por.

Mapa 8. Rutes segures i insegures de la Dona 8. Elaboració pròpia.

Per una banda el *Mapa 8* mostra com a segurs els carrers pròxims a la Universitat de Vic, a l'estació de tren i al Passeig i a les Rambles, zones més transitades per la població de Vic. També marca com a segura la ruta fins a l'oest de la ciutat. Per altra banda s'observa que les zones percebudes com a negatives són el Casc Antic, el Carrer Nou i el Carrer Sant Pere, llocs que anteriorment han estat reconeguts com insegurs.

Annex 8. Cartografies interactives

Per accedir a les cartografies interactives utilitzeu el lector de QR i/o enllaç i us dirigirà directament a una de les cartografies finals. A l'esquerra hi ha una llegenda des de la qual podreu navegar per les diferents cartografies i passant per sobre dels elements marcats en els mapes podreu conèixer les paraules de les dones entrevistades.

https://www.google.com/maps/d/u/0/edit?mid=1ZH8LPk_9Ci9IEi-i1V1bUH0DUoWBVPM&usp=sharing

De mateixa manera que en les cartografies finals, si voleu veure una petita part del procés de creació de la Cartografia dels itineraris i la Cartografia de l'assetjament, podeu trobar-ho al següent QR i/o enllaç. Amb aquesta opció, podreu conèixer una mica més sobre com es van començar a desenvolupar aquestes cartografies interactives.

https://www.google.com/maps/d/edit?mid=1BUW6_SGe9AROkSROReeRZg5HYfunP7Q&usp=sharing

Annex 9. Consentiment informat

En aquest annex s'hi troba el consentiment informat que he utilitzat per garantir la privacitat i confidencialitat de les dones que han participat en el present treball. Aquest ha set utilitzat també per ajudar a que compreguin el propòsit de la investigació, i per obtenir el seu consentiment per contribuir en l'estudi acceptant l'enregistrament de veu de les entrevistes i el tractament de les dades que es fa posteriorment.

UVIC
UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

CONSENTIMENT INFORMAT

En/Na amb DNI
..... autoritzo que la Tamara Hidalgo García, alumna de 4t d'Educació Social de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya, pugui recollir les dades pertinents a través d'una entrevista i utilitzar-les amb la finalitat exclusiva de realitzar el seu Treball de Final de Grau que té com a objectius generals:

- Estudiar, analitzar i comprendre des d'una perspectiva de gènere les relacions de poder a l'espai urbà.
- Posar en pràctica l'Atlas de l'experiència urbana femenina com a mètode visual i narratiu per comprendre les lògiques d'empoderament femení.

Així doncs, autoritzo també la gravació de la veu de l'entrevista per tal que l'anàlisi de dades sigui més accessible, sempre i quan, posteriorment a la transcripció de l'entrevista, aquest enregistrament sigui eliminat.

Per la seva part, l'estudiant es compromet a respectar els drets fonamentals de les persones, demanar el consentiment de les persones que col·laborin o participin en el treball; respectar l'esfera privada de totes les persones, grups o institucions que participin o estiguin relacionades amb el treball, utilitzar la informació obtinguda només amb finalitats acadèmiques.

I perquè així consti, signo l'autorització avui dia de de 2022.

Signatura: